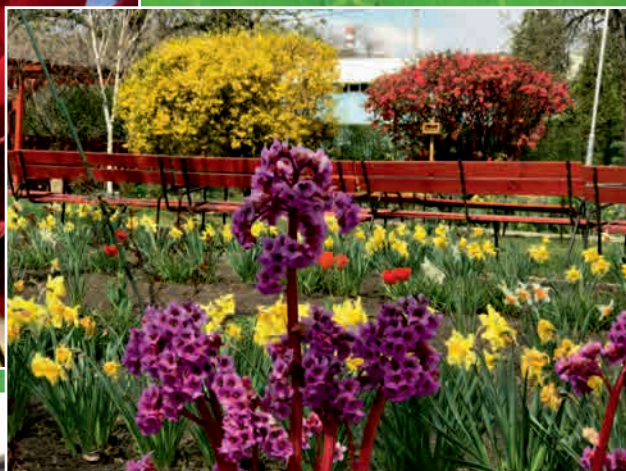

NYÍREGYHÁZI ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM

ÉVKÖNYV

2022

NYÍREGYHÁZI
ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM

ÉVKÖNYV
2022

NYÍREGYHÁZI ZRÍNYI ILONA
GIMNÁZIUM ÉS KOLLÉGIUM
ÉVKÖNYV • 2022

Felelős kiadó:

Huszárné Kádár Ibolya

A kötetet szerkesztette:

Suller Zoltán

Lektorálta:

Bihariné Vas Adrienn

A fotókat készítette:

Balázs Attila (ballagás)
Kelemen Tamás (riportfotók, osztályfotók)
Gergelyné Pivarnyik Rita
Sipos László
Szentpéteri Éva

Borító fotók:

Gergelyné Pivarnyik Rita
Molnár Melitta

Tördelés, nyomdai előkészítés:

Varga Gábor – webmuvek.hu

Készült:

IMI Print Nyomda • Nyíregyháza
www.imiprint.hu
Felelős vezető: Nagy Imréné

**NYÍREGYHÁZI
ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM**

**ÉVKÖNYV
2022**

TARTALOM

Példaképeink, büszkeségeink.....	7
Munkaélményeink.....	29
Vendégjárás.....	79
Együtt lenni jó.....	95
Végre kimozdulunk!.....	103
Kreatívkodunk!.....	117
„Ép testben ép lélek”.....	129
Kollégiumi víg napjaink.....	145
Ballagás 2022.....	185
Arcképcsarnok.....	197

Kedves Olvasó!

**„A flow soha nem lehet a cél –
csak eredmény lehet.”**

(Csíkszentmihályi Mihály)

Évkönyvünkben most hiába keresel táblázatokat, statisztikákat szemléltető csinos diagramokat és különféle kimutatásokat. A teljesítmények összemérhetősége másodlagossá vált a pandémia árnyékában. Egymást követő éveink inkább állapotokat mutatnak és nem tendenciákat.

Találsz viszont beszámolókat, élményszerű kis írásokat, büszkeségeinkkel készült interjúkat. És természetesen képeket, pillanatfelvételeket, olykor művészi szintű fotókat is: a közösségi élet újraindulásának lenyomatait. Mert most az újraindulás, a talpra állás lett az elsődleges.

A covid szorongásokkal teli, kényszerű tétlennéggel töltött hónapjai után vegyes érzésekkel kezdtük a 2021/22-es tanévet. Szeptemberben a jelenléti oktatás némi derülásra adott okot, de a virológusok nem hagytak kétséget, hogy jönnek majd újabb hullámok. És jöttek... Mi küzdöttünk a hetente szigorodó protokollal, oltottsági jelentésekkel, helyettesítésekkel, karanténhatározatokkal.

Saját tanár és teljes osztály találkozása a tanteremben legalább olyan szürreális volt, mint Lautréamont híres idézetében az esernyő és a varrógép véletlen találkozása a boncasztalon.

A megpróbáltatások és a szokatlan feladatok – temérdek energiát és teremtő kedvet elvonva – velünk maradtak, életünk kéretlen részeivé váltak.

Ezért sem könnyű a tanév mérlegének tekinthető évkönyvünk szerkesztése!

Lapzárta idején, május közepén már hozzákezdünk az év értékeléshez. Az eredmények leltára biztató, de még nem teljes. Amikor összevetjük a terveket a megvalósítással, szinte mindig előkerül egy elégedetlenkedő fordulat: nem azt, nem úgy, nem akkor....

De rögtön jön a megbékélő feloldás is: mégis megcsináltuk!

Igen! Az ideák világát elengedve, a körülmények szorításában, olykor a körülmények ellenére, mégis megcsináltuk.

Ha innen nézzük, akkor már meg is találtuk évkönyvünk vezérfonalát: élményekben gazdag, szép évünk volt!

Élmények...

A tananyagra összpontosító, intellektualizáló iskolában kevés szó esik az élményekről. A covid hónapjainak pedagógiai diskurzusa is inkább a standardokra koncentrált: vajon mennyire maradtunk le a tanmenethez képest?

Mi más kérdésre is fókuszáltunk a pandémia kapcsán: Mennyi minden maradt ki az életünkéből?

Tudtuk, hogy bizonyos kiesett életszakaszokat nem lehet hiánytalanul és maradéktalanul pótolni, hiszen az idő nem befolyozható.

De hittünk és hiszünk abban, hogy a személyesen megtapasztalt, lelkileg is átélt eseményekkel közös iskolai életünk újra kezdhető.

Szakköreink, versenyek tehetséggondozó tevékenysége a munkaélményt kínálta, hogy ki-ki elmerülhessen abban, ami valóban érdekli. Persze a komoly szakmai tevékenységet sok-sok játéklehetőséggel próbáltuk érdekesebbé és eredményesebbé varázsolni.

Sportköreinkben a fizikai aktivitás, az önfegyelmező nemes küzdelem hozott szép és boldog perceket, művészeti csoportjainkban a kreatív alkotó bemutatkozási lehetősége, az együttes teremtés jelentette az élményforrást. Változatos és színes interakciók során jobban megismerhettük egymást és önmagunkat is.

Az iskola kapuinak jelképes megnyitása számtalan olyan találkozásra adott alkalmat, amely egyszerre volt kellemes és hasznos. Az öregdiákok is nagyon örültek a vendéglátás lehetőségének, hiszen mindig szívesen térnek vissza az alma materbe egy-egy művészeti- vagy tudományterület képviselve. Kiruccanásaink eleinte óvatosak voltak, de a covidsafe megoldásokkal mégis sokfelé eljutottunk: kirándulások, egyetemek, színház, múzeumok. Tudatosan kerestük a különleges élményeket is.

Újra lehetnek meghitt, szép ünnepeink, melyek az online világból a valós térbe kerültek. És valljuk be, hogy azok a bizonyos szürke hétköznapiak is felüdülést hoztak, hiszen étellel telt meg a hónapokig némaságba dermedt nappalink.

Direkt és indirekt élmények sokaságát sorolhatnám még, de nem szeretném spoilerezni az évkönyvet, ha már ennyit dolgoztunk a megjelenéséért.

Szeretném viszont megköszönni az iskolai élet valamennyi szereplőjének programjaink ötletességét, a kreativitást és a megvalósítás minőségét!

Az együtt végzett munka valódi örömforrássá, élménnyé vált. Köszönöm!

*Huszárné Kádár
Ibolya intézményvezető*

(Kelemen Tamás fotója)

PÉLDAKÉPEINK, BÜSZKESÉGEINK

Erdei Boglárka alkotása

KOVÁCSNÉ GYŐRI GABRIELLA

AZ „OKTATÓ NEVELŐ MUNKÁÉRT” „VIETÓRISZ JÓZSEF-DÍJ” KITÜNTETETTJE

Kovácsné Győri Gabriella tanárnő 1981-ben végzett a debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetem magyar-német szakán. 1981 szeptemberében a Zrínyi Ilona Gimnázium középiskolai tanárává nevezték ki, azóta tantestületünk egyik legértékesebb tanárszemélyisége. Bár mindkét tantárgyát tanította, a német nyelv oktatása terén ért el kiemelkedő eredményeket és sikereket. Mint

ismeretes, a Zrínyi alapvetően olyan nyelvi gimnázium, amely a tradíciók ápolása mellett az előző évtizedek nyelvoktatási innovációinak egyik zászlóshajója volt. Tanárnő valamennyi oktatási programban, azok kidolgozásában, a tanmenetek összeállításában tevélegesen vett részt. 1991-ben a Középfok Nyelvi Alapítvány gimnáziumunkban indította el ún. alapítványi osztályát, melyben heti 20 órában folyt nyelvi oktatás. Kovácsné Győri Gabriella német munkaközösségünk tagjaként szerkesztette az oktatási segédanyagokat, tesztekét. Az első ún. nulladikos csoport osztályfőnökeként a kipróbálást is felvállalta, módszertani tudását több bemutató órán is bizonyította.

2004-ben indult útjára öt évfolyamos képzésként a nyelvi előkészítő osztály, az angol mellett német nyelvből is. A projekt tematikájának és módszertanának összeállítását iskolánkban tanárnő irányította, azóta is rendszeresen vesz részt a nyelvi előkészítő osztály képzésében. 9. évfolyam végére szinte minden növendéke nyelvvizsgát szerz. 2013-tól a nyelvoktatás új keretrendszerével kísérletezünk. Ez a négy évfolyamos nyelvtagozat heti hat órás, intenzív formában. A nyelvtagozat alapdokumentumait majd NAT-kompatibilis átdolgozását Kovácsné Győri Gabriellának köszönhetjük.

Mintaértékű, ahogy a négy évtized során folyamatosan figyelt szakmai felkészültsége megújítására, tudása elmélyítésére. A németországi szakmai kurzusok mellett gyarapította digitális ismereteit, illetve részt vett egészen speciális képzéseken is (tanulásmódszertan, diákrelaxáció).

A szakmai innovációk mellett a tehetséggondozás volt pályája meghatározó területe. Szakkörökön, kollégiumi hétvégéken hihetetlenül sokat tett a versenyekre, illetve a nyelvvizsgákra való felkészítésért. Határozott, ugyanakkor rendkívül kedves és gyermekcentrikus személyiségével motiválta tanulóit. Kedvéért a gyerekek mindig szívesen vállalták a többletfeladatot.

Az Arany János Tehetséggondozó Program elindításával intézményünkben a tehetséggondozás újabb, magasabb szintű keretet kapott. Tanárnő odafigyeléssel és

elkötelezettséggel foglalkozott a hátrányos helyzetű térségekből érkező, nehéz sorsú gyermekekkel. Példaértékűen sokat tett a szociokulturális kompenzációért. AJTP-s osztályából valamennyi tanuló nyelvvizsgával ballagott el, és mindannyian sikerrel felvételiztek egyetemekre, főiskolákra.

A tehetséggondozás területén elért tapasztalatait szívesen osztotta meg iskolán belül és iskolán kívül is. Rendszeresen tartott bemutató órákat és elemzéseket, szerkesztette bázisiskolai füzeteket is. Az Arany János Tehetséggondozó Program Országos Konferenciáján szintén beszámolhatott nyelvoktatásunk törekvéseiről, eredményeiről.

Tanítványai megyei és országos versenyeken előkelő eredményeket értek el. Német nyelvből az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen több döntőse is volt. Hatékony versenyztetésért kapta meg az Oktatási Hivatal által alapított Kiváló Felkészítő-Tehetséggondozó Tanár címet 2017-ben.

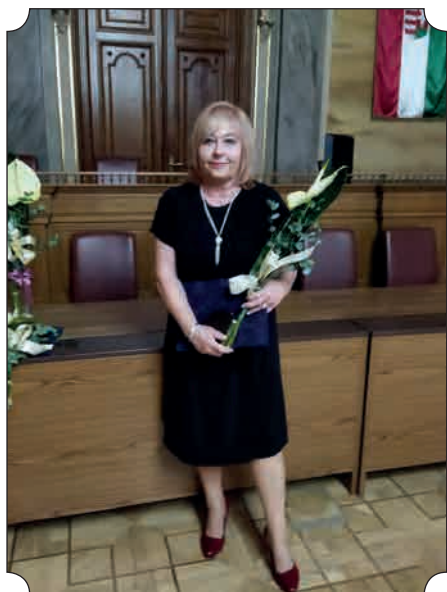
A zrinyis identitás megőrzéséért, továbbfejlesztéséért is elkötelezetten dolgozott. Közösségi és jubileumi rendezvényeken szívesen vállalt szervezői előkészítő szerepet, számtalan emlékezetes ünnepséget köszönhetünk neki. Kiterjedt személyes kapcsolatrendszerével működteti a zrinyis öreg diákok körét.

Nevelőtestületünk egyik véleményformáló tagja, szakmai-emberi kérdésekben határozottan fejt ki és képviseli álláspontját. A fiatalabb generáció mentorálását és az egyetemi hallgatók gyakoroltatását is lelkesen végezte.

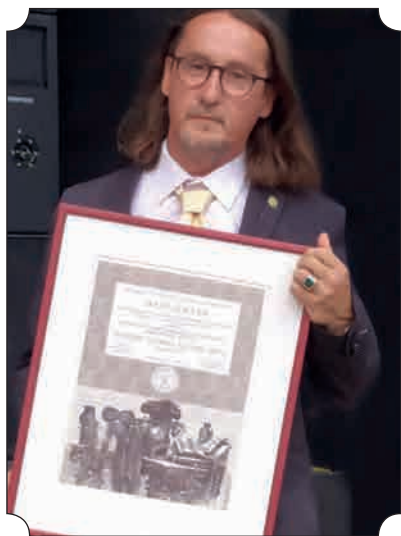
Szívesen vállalt szerepet a Nyíregyháza Megyei Jogú Város testvérvárosával, Iserlohn-nal való nemzetközi kapcsolatrendszer működtetésében. Többször vezetett cserediákcsoportokat és fogadta testvérgimnáziumunk küldöttségét.

Kovácsné Győri Gabriella tanárnő első és egyetlen munkahelye volt a Nyíregyházi Zrinyi Ilona Gimnázium és Kollégium.

Huszárné Kádár Ibolya
intézményvezető

MORZSÁK AZ ASZTALON

Máté Zoltán, a Zrínyi Ilona Gimnázium kollégiumi tanára, 2021. augusztus 20-án megkapott kitüntetését, az Inczedy György Életmű-díjat Isten ajándékának tekinti. Ahogy fogalmaz: több ismerőse van, akit magánál méltóbbnak tartott volna a díjazásra, de 30 év tanári helyállás után „égből kapott” üzenetként érkezett számára az elismerés. A harminc évből 27 az Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban telt el – ahol tíz évig igazgatóhelyettes is volt. Volt diákjai szeretete ma is körülveszi, az Inczedy-díj az ő elismerésük is. Tanárként televíziós műsorokban is szerepelt, a Tanóra ismeretterjesztő televíziós műsorban ő tartotta a történelemórákat. Tévészereket szerkesztett március 15-éről, amit a diákjai előadásában többször be is mutatott a városi tévé. Szerkesztett még iskolájáról ismeretterjesztő filmet is Pincétől a padlásig címmel, amiben ő volt a házigazda (Youtube-on megtekinthető). Közszerepléséért már akkor, húsz éve kapott elismerést, Nyíregyháza ezüst érmét.

Mindezek mellett a civil életben is tevékenykedett: a Rákóczi Szövetség városi elnökeként ápolta a városhoz kötődő történelmi hagyományokat, emléktáblákat avatott, képviselője lett a városi civil szervezeteknek Nyíregyháza önkormányzatának kulturális bizottságában.

Manapság legkedvesebb elfoglaltsága az önkénteskedés: egyházi szervezeteknél – ebben első és meghatározó a Karitászi Katolikus Szeretetszolgálat – idegenvezetőként zárandoklatokat vezet főleg Erdélybe.

Ahogy ő fogalmaz: amit ő eddig tett, azok csak morzsák az asztalon.

De a morzsának is van súlya!

Kitüntetéséhez gratulálunk!

DR. KÖDÖBÖCZ GÁBOR

Iskolánk egykori öregdiákja, *Dr. Ködöböcz Gábor* irodalomtörténész, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi és Művészeti Kar Irodalomtudományi Tanszékének docense kiemelkedő színvonalú irodalmi, költői, írói, irodalomtörténeti tevékenysége elismeréseként 2022. márciusában József Attila-díjban részesült.

Ködöböcz Gábor 1959-ben született Vásárosnaményban. Gyermekkorát a tiszaháti Vámosatyán töltötte, az általános iskolát is itt végezte el. A nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnáziumban érettségizett, majd 1983-ban a debreceni KLTE bölcsészkarán kapott magyar-történelem szakos középiskolai tanári diplomát. Szakdolgozatát Nagy László hosszú énekeiről írta. 2005-ben ugyanitt szerzett PhD fokozatot, doktori értekezésében Kányádi Sándor költészetét vizsgálta. Témavezetője mindkét esetben Dr. Görömbei András volt. 1983 és 1986 között Hajdúböszörményben, a Bocskai István Gimnáziumban tanított, 1986-tól az egeri Eszterházy Károly Főiskola (újabbán Eszterházy Károly Katolikus Egyetem) Irodalomtudományi tanszékének tanára, jelenleg főiskolai docensként dolgozik. 1995 és 1998 között a Líceumi Paletta alapító főszerkesztője. 1999 óta a Kálnoky László Irodalmi és Művészeti Egyesület elnöke, 2000 óta az Írószövetség tagja, 2002 óta a Tokaji Íróklub kuratóriumának tagja, 2006-tól az MTA köztestületi tagja, 2007 óta az Agria című irodalmi, művészeti, kritikai folyóirat alapító főszerkesztője, 2011-től az Észak-magyarországi Írócsoport titkára. 2015-től a Magyar Írószövetség választmányi tagja.

Kötetei:

- Hagyomány és újítás Kányádi Sándor költészetében, Kossuth Egyetemi Kiadó, Debrecen, 2002
- Értékvilág és formarend, Felsőmagyarország Kiadó, Miskolc, 2003.
- Megtartó párbeszéd, Felsőmagyarország Kiadó, Miskolc, 2009.
- Erdélyi élmény - erdélyi gondolat, Líceum Kiadó, Eger, 2011.
- A bor az irodalomban (elektronikus tananyag), Kulturális Tanulmányok Projekt, Eger, 2011.

- Szépen magyarul, szépen emberül, Magyar Napló Kiadó, Budapest, 2014.
- Kiss Benedek. Magyar Művészeti Akadémia, Budapest, 2014.
- Költők, versek, erőterek, Hungarovox Kiadó, Budapest, 2019

Díjai:

- Eger város irodalmi nívódíja (2009)
- Megyei Príma-díj (2009)
- Eszterházy Károly-emlékérem (2010)
- Partiumi Írótabor irodalmi díja (2011)
- MMA-ösztöndíj (2013)
- Petőfi Sándor Sajtószabadság-díj (2015)
- Hídverő-díj (2015)
- Hordó-díj (2016)
- Magyar Arany Érdemkereszt (2019)
- József Attila-díj (2022)

**Az 1977-ben végzett évfolyam az iskola centenáriumi ünnepségén.
Balról jobbra: Dr. Vraukó Tamás, Dr. Kiss Kálmán, Huszárné Kádár Ibolya,
Ködöböcz Gábor, Róka László.**

KOVÁCS KEVIN

Milyen nyelveket tanulsz? Milyen sikereket értél el velük?

Itt a Zrínyiben a kezdő francia tagozatra nyertem felvételt, a francia mellé második idegen nyelvként a spanyolt vettem fel, hiszen eredetileg a spanyol tagozatra szerettem volna igazán bekerülni. Általános iskolában a Zelk első kéttannyelvű angol tagozatos osztályában pedig angolt tanultam 8 évig. 2018 májusában meg is lett ebből a nyelvből a középfokú nyelvvizsgám, franciából tavaly voltam, spanyolból ebben az évben; tehát a gimnáziumi tanulmányaim végére három nyelvvizsgával büszkélkedhetek. Ezenfelül franciából mind a négy évben versenyeztem: 9. és 10. osztályban a Nyíregyházi Egyetem Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium által szervezett Országos Francia Tanulmányi Versenyen mindkét évben első helyezett lettem az én kategóriámban, emellett 9. osztályban a legszebb kiejtésű tanuló különdíjat is megkaptam az évfolyamon. Aztán jöttek az OKTV sikerek: tavaly franciából 30. helyezett, ebben az évben pedig harmadik lettem, és spanyolból is továbbjutottam a második fordulóra. (Tehát lényegében, mint ahogy mindannyian meg tudjuk állapítani, ez a két eredmény egy mértani sorozatot alkot, ahol a kvóciens 1/10.)

Hogyan készültél fel ezekre a versenyekre? Hogyan lehet hatékonyan nyelvet tanulni?

Tudni illik, hogy a nyelvi OKTV-s szóbeli feladatok egyáltalán nemcsak a nyelvtudás számonkéréséről híresek, hanem inkább a kreativitásra kíváncsiak. Ebből az következik, hogy a szóbeli részekre szinte sehogy nem lehet készülni, kivéve, ha a feladat a szóbeli érettségi valamely részére alapszik (mint pl. témakifejtés, vita). Ebben az eset-

ben szerencsése van a versenyzőnek, viszont amikor annyi van a feladatkiírásban, hogy „találmány bemutatása” vagy esetleg „állásinterjú,” akkor nem tudni egyáltalán, hogy mire lehet számítani. Az írásbeli részekre szerencsére lehet szépen készülni és gyakorolni a korábbi feladatsorok kitöltögetésével, éppen úgy, mint a nyelvi érettségire való készülés során. Viszont érdekes tapasztalat volt az, hogy például a spanyol és francia OKTV feladatok között rengeteg különbség van, típusban és nehézségben is. A nyelvtanulással kapcsolatban valószínűleg több tíz oldalon keresztül tudnék beszélni, de esetleg röviden annyit mondanék, hogy szerintem nincsen „jó” módszer; én úgy gondolom, hogy bármi működhet, teljesen emberfüggő, hogy kinek mi válik be. Film- és sorozatnézés, olvasás, írás — viszont a legfontosabb a beszéd, és pontosan ez az, ami a legtöbb embernél nagyrésztben kimarad. Az tény, hogy mindez együtt szükséges ahhoz, hogy ténylegesen elsajátítsunk egy idegen nyelvet.

Milyen nyelveken szeretnél még megtanulni?

Ha a szívemre hallgatók, akkor mindenféleképpen azt mondanám, hogy az olasz lesz a következő nyelv, amit megtanulok. A többi újlatin nyelv közül a portugál és a román nem vonzanak, viszont az olasz igen. Már több ideje szemeztek vele, de nem merek még belekezdeni. A francia és a spanyol után egyáltalán nem lenne nagy falat, viszont két újlatin nyelv mellé egy harmadiknak nem biztos, hogy sok „értelme” lenne. Esetleg ha nem is feltétlenül karrierépítési, hanem csak személyes célból, akkor igen. Nagy világnyelv még a német, ezért mindenki azt hajtogatja, hogy azt „éri meg” még tanulni, viszont engem sajnós az a nyelv nem vonz, nem szimpatikus, de nem zárkózom el teljesen tőle. Őszintén a következő nyelv kérdésén még nem gondoltam sokat — bőven elég volt eddig ez a három —, de esetleg valamilyen különlegesebb nyelv is jól jöhetne még. Viszont én úgy gondolom, hogy leginkább nem az számít, hogy milyen nyelvet tanulunk, hanem az, hogy élvezzük a folyamatot, és hogy fejlődünk belőle. Szerintem sokszor fel sem fogjuk azt, hogy mit is jelent beszélni valamilyen idegen nyelven, mert az iskolában csak egymás után csináljuk a feladatokat megállás nélkül. Más idegen nyelvek ismeretével számtalan új ajtó nyílik ki előttünk: több nyelven tudunk olvasni, kommunikálni, gondolkozni — és ez az, ami tényleg elképesztő. Én úgy veszem észre, hogy a nyelvek sajátosságai miatt minden nyelven máshogyan fejezem ki magam, másfajta beszédmód és stílus alakul ki, a személyiségemnek egy másik oldala mutatkozik meg. Minden nyelv valami újat ad, valamilyen új módon formál. Biztos vagyok benne, hogy sokan érznek még így, és szerintem pontosan ez az az érzés, amiért megéri nyelvet tanulni. Ez az igazi jutalom.

Barkóczy Eszter

12. B

BARNÓTH LILI

„AZ ISKOLA MINDENESE” A NEMZETI TEHETSÉGSEGÍTŐ TANÁCS FELFEDEZETTJEINK PÁLYÁZAT KÜLÖNDÍJASA

„Mióta általános iskolában hallottam a polihisztor szót, azóta ez a legnagyobb célom az életben – én is polihisztor szeretnék lenni. Egy olyan ember, aki nem ijed meg akármilyen témáról kell beszélnie, aki tájékozott és sikeres abban, amit csinál. Aki bármikor meg tudja védeni magát és a gondolatait. Aki bárkivel megtalálja a közös hangot és barátokat szerez az egész világon. Ez az én célom.” (Barnóth Lili)

OSZTÁLYFŐNÖKI AJÁNLÁS

Osztályomban rendkívül sok tehetséges diák tanul, ezek közül is az egyik legkiemelkedőbb tanuló Lili. A világra nyitott, kreatív és kutató gondolkodású diák, aki emellett rendkívül segítőkész, intelligens, tisztelettudó személyiség. Tanulási időn kívüli közösségi tevékenysége is aktív, közösségcentrikus. Megbízott feladataiban minden részletre odafigyelő. Szüntelenül fejleszti, tökéletesíti önmagát. Új ötletekre mindig szüksége van. Szókincse rendkívül gazdag és választékos. Céltudatos, jövőjét tudatosan tervezi már 9. évfolyamos kora óta.

TANULMÁNYI EREDMÉNYEK

Humán és reáltantárgyakból egyaránt kiemelkedő tanulmányi eredményekkel rendelkezik, különösen idegen nyelvekből és matematikából jeleskedik. Intelligenciája kiugróan magas minden területen, utóbbi évek legtehetségesebb diákja intézményünkben. Minden tanévben kitűnő tanulmányi eredménye mellett 11-12 a tanulmányi dicséreteinek száma. Angol nyelvből középfokú és felsőfokú C típusú spanyol nyelvből középfokú C típusú nyelvvizsga eredménnyel rendelkezik. Eredményes előrehozott érettségi vizsgát tett angol nyelvből.

ESETLEGES EGYÉB AKTIVITÁS, ÉRDEKLŐDÉS (HOBBI, SPORT, ISKOLÁN KÍVÜLI ELFOGLALTSÁG):

Szabadidejében nagyon kreatív. Szüntelenül keresi a szellemileg izgalmas kihívásokat, a valami újat, a megszokottól merőben eltérő alkotását. Szívesen vesz részt nemzetközi kutató pályázatokban, pl. TUDOK, INNOMATE, ahol kiválóan tud idegen nyelven kommunikálni. Kiemelkedő vízgazdálkodással kapcsolatos kutatómunkájukhoz Dr. Áder János köztársasági elnök is személyesen gratulált.

Egyszerre sokféle dolgot szeret csinálni, egyidőben indul idegen nyelvi, start up pályázatokon, és emellett aktívan részt vesz az iskola színjátászó szakkörében is.

LEGJOBB EREDMÉNYEK:

- 2022 Nemzeti Tehetségsegítő Tanács Felfedezettjeink pályázat – különdíj –
- 2021 InnoMate versenyen második helyezett
- 2021 Angol felsőfokú nyelvvizsga
- 2021 Spanyol középfokú nyelvvizsga
- 2020 Stockholmi Ifjúsági Víz Díj döntős (angol nyelven)
- 2020 Youth Entrepreneurship Support versenyen első helyezett (angol nyelven)

EREDMÉNYEI:

- Nemzeti Tehetségsegítő Tanács Felfedezettjeink pályázat – különdíj – 2022
- Youth Entrepreneurship Support – 1. helyezett – csapatverseny angolul – 2020
- Stockholmi Ifjúsági Víz Díj – döntőbe jutás – csapatverseny angolul – 2020

- InnoMate – 2. helyezett – csapatverseny – 2020
- 10. osztályban kitűnő és 11 dicséret – 2019-2020
- 11. osztályban kitűnő és 12 dicséret (minden tantárgyból) – 2020-2021
- 12. osztályban kitűnő és ...? dicséret – 2021-2022
- Angol felsőfokú nyelvvizsga – 2021
- Spanyol középfokú nyelvvizsga – 2021
- Iskola által szervezett Karantéma verseny – különdíj – 2021
- Ünnepi alkalmakon való szereplés, videók szerkesztése vágása (gyertyagyújtás, költészet napja) – 2018-2022
- Online oktatás alatt az osztály Discord felületének létrehozása és menedzselése – 2020-2021
- Zig-Zug Színjátszó csoport tagja – 2018-2022
- Farsangi rögtönzések színjátszó verseny – 3. helyezett – csapatverseny – 2020
- Thalia Színjátszó verseny – 4. helyezett – csapatverseny – 2020
- MCC Középfokú Program aktív tagja – 2021-2022
- MCC Egyetemi Program Ösztöndíjas – 2022
- Antall József Tudásközpont Talent Academy mentorprogram jutalmazottja - 2020
- OKTV továbbküldhető dolgozatok (matematika és spanyol nyelv) – 2020, 2021
- Iskolai Pénz7 – 1. helyezett – csapatverseny – 2019
- Tiszai Challenge 10 km-es nyíltvízi úszás – 2020
- Fuvola TK. 4-es szint – 10 éve
- Fridays For Futute önkéntes – 2020
- OTP Fáy András Program jutalomtábor – 2019
- Nyelvi napon előadás tartása – 2020
- Climathon részvétel – 2019
- Farsangi jelmezeimmel emeltem az iskola jókedvét (képmutató, vállfa, sóhaj)

*Tisza Zsuzsanna
osztályfőnök*

A ballagáson a végzős évfolyam tanulói közül egy diák kiemelkedő eredményei elismeréseként zrínyis emlékérmét kap, melynek odaítéléséről a tantestület szavazással dönt. *Az emlékérem Mátyási László szobrászművész alkotása.*

INTERJÚ BARKÓCZI ESZTER MÁRIÁVAL

Milyen versenyen voltál idén és milyen eredményt értél el?

Az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem által szervezett Tudományról Diákoknak Kíváncsiságból – Tehetségútlevél a felsőoktatásba pályázaton vettem részt az Irodalom és a Kreatív írás (Szépirodalom) szekcióban. Az előbbiben II. helyezett, az utóbbiban III. helyezett lettem.

Milyen pályaműveket adtál be a versenyre? Miért ezeket választottad?

A verseny alapján véve könnyedén állt a témaválasztáshoz; bár megadtak a különböző szekciókban címeket, témákat, nem kellett görcsösen ragaszkodnunk ezekhez, sőt nagyon

is értékelték, hogy nemcsak az iskolákban tanultakat hallhatják, hanem megismerhetnek olyan témákat, amelyek még számukra is újnak bizonyulhatnak.

Az Irodalom szekcióban egy dalszöveg elemzését választottam: Taylor Swift amerikai énekesnő the lakes című dalát elemeztem. A dal különlegességét többek között az adja, hogy a 19. századi “tavi költők”-nek állít benne emléket, illetve tökéletesen reprezentálja a társadalomtól való elidegenedést is, ami szintén meghatározó irodalmi téma. Tudtam emellett szemléltetni a zene és az irodalom bonyolult kapcsolatát is; például, hogy lehet-e egy dalszöveg vers vagy kaphat-e egy zenész irodalmi Nobel-díjat.

A Kreatív írás (Szépirodalom) szekcióban a Peti és Én című novellámat nyújtottam be, amelyet a Carson Coma együttes ugyanezzel a címmel ellátott dala inspirált (még egy bizonyíték, hogy a zene és az irodalom hatnak egymásra!). Ez egy négyrészes novellafüzér tagja, amelyet nagyrészt a TDK előtt írtam, még az online oktatás alatt, nem is szántam semmilyen versenyre eredetileg; és ez volt az a művem, amivel tudtam, hogy nem nyúlhatok mellé, mert sok pozitív visszajelzést kaptam ismerősöktől és ismeretlenektől egyaránt.

Milyen tapasztalataid voltak a versenyen?

Két fordulója volt a versenynek – az elsőben magát a megírt pályaművet kellett elküldeni egy online felületen, ennek a határideje január eleje volt. A második forduló már szóban zajlott Egerben, ahol ismertetni kellett a tanulmányunk témáját körülbelül tíz percben, a Kreatív írás szekcióban pedig felolvasni magát a művet is.

Bevallom, hogy először tartottam attól, hogy talán nem vesznek eléggé komolyan vagy nem egyenlő esélyekkel indulok. Ezzel általában mindenki így van, amikor új fába vágja a fejszét: először ijesztő tud lenni, hogy a teremben lévők közül te ismered a legjobban a témát.

Ennek ellenére mindkét zsűri nagyon pozitívan fogadta a pályaműveket! Az Irodalom szekcióban egy kisebb beszélgetés is kialakult a témáról, látszott, hogy nagyon érdekelték őket. A Kreatív írás szekció zsűrijének pedig nem is tudok elég hálás lenni, mert hihetetlenül alapos elemzést és értékelést kaptam a novellámról, amellet, hogy kellő elfogadással és érzékenységgel álltak az írásom témájához is.

Mindig is vonzott téged az irodalom? Mióta foglalkozol komolyabban az írással?

Szerencsére egy olyan családban nőttem fel, amelyben az olvasás mindig is nagy szerepet töltött be. Könyvek vettek körül, szerettem történeteket kitalálni az olvasmányaimhoz vagy azoktól független. Szerintem nagyon kevés olyan gyerek és kamasz van, aki nem próbálkozott soha valamilyen szintű írással – legyen az napló, telefonos jegyzetomb vagy akár valamilyen füzet margójára firkált pár sor. Én is így kezdtem, volt egy történet, amit el akartam mesélni; aztán még egy, még egy és még egy.

Szerintem már körülbelül tíz éve azt hajtogatom mindenkinek, hogy egy nap író lesz belőlem, szóval talán azóta erre a „feladatra” készülök, mióta ezt tudatosítottam magamban.

Ezért nem is tudnám pontosan behatárolni, hogy mikortól foglalkozok komolyan az írással. Tizenegy éves voltam, amikor először kivettem egy történetet az internetre. Természetesen ma már tudom, hogy borzalmas volt, de valamiért kialakult egy olvasói táborom, akik folyamatosan várták az új fejezeteket, majd amikor véget ért az a történet, várták az újakat is. Nagyon sok pozitív visszajelzést, építő kritikát és ismeretséget szereztem akkoriban, amelyek elengedhetetlenek voltak a fejlődésemhez és a motiváltságomhoz. Évekbe telt mire megtaláltam a saját hangom; talán akkor történt ez, amikor megismertem Arthur Rimbaud munkásságát tizennégy évesen, és ez egy teljesen másik univerzumot nyitott meg előttem, teljesen átformálta a véleményem az irodalomról. Azonban biztos vagyok benne, hogy még ez sem a “végleges verzióm”, hiszen minden ember, akivel találkozok, minden könyv, amelyet elolvasok és minden érzélem, amelyet megélek, formálni fog mind emberként, mind íróként. Ez egy élet-hosszig tartó folyamat, azt hiszem.

Kovács Kevin 12.B

PETI ÉS ÉN (NÉGY FAL KÖZÖTT #1)

KÉSZÜLT A CARSON COMA „PETI ÉS ÉN” CÍMŰ DALA ALAPJÁN

A SZEREPLŐK KITALÁLTAK, BÁRMILYEN NEMŰ EGYEZÉS
A VALÓSÁGGAL A VÉLETLEN MŰVE.

” Futok és félek, ha odébb állsz,
Ha nélkülem, egyedül messzire szállsz,
Peti és Én barátok vagyunk,
Csak egy kicsit furcsa a kapcsolatunk. ”

Mikor még kislány voltam, édesapám az ölébe ültetett és azt mondta nekem: Ádám, te okos fiú vagy.

Nem tudtam, mire gondolt. A jegyeim ugyanis inkább az intelligenciám hiányáról árulkodtak, mintsem annak a túltengéséről. Mentségemre szólva, gyászos időkét élünk; a levegőben egy újabb háború izzott vagy valami, ami talán csak az előző folytatása volt. Mindenki, akit ismertünk, éhezett és nélkülözött. Kivéve Marika néniéket, de az ő fia a városban dolgozott bíróként. Az én szüleim annyira régen jártak a városban, hogy már nem is emlékeztek rá.

Úgy gondoltam, megbocsáthatom magamnak a rossz jegyeimet. Éhesen nem lehet jól tanulni. Ezért csak bugyuta vigyorral a képemen ugrottam le apám öléből és szaladtam ki az utcára, hogy felfedezem a világot.

Tízéves voltam. Mindent tudni akartam.

Nem, nem arról, hogy ki az a Napóleon vagy hogy mik azok a fás és lágyszárú növények. Ennél sokkal mélyebb tudásra áhítoztam.

Például arra, hogy a mama miért hallgatott el mindig, amikor beléptem a szobába. Arra, hogy mit is jelentett igazából a háború és miért volt ellenség mindenki a papa szerint. Arra, hogy kik voltak azok az egyenruhás férfiak, akik áthaladtak a falun és miért néztek be gyanakvón minden ajtónyíláson és ablakon. Arra, hogy mi rejtegettünk-e valamit. Arra, hogy mikor lehettem volna végre olyan, mint a Marika néni fia, a bíró; mikor lesz majd több a vacsorám, mint egy száraz kifli vagy egy tál kása?

Ezekkel a gondolatokkal töltöttem azt a nyarat, amikor találkoztam vele.

Városi gyerek volt. Látszott rajta. Egy azok közül, akiket a szüleik elhoztak nyárra a rokonokhoz; talán azért, hogy szegénységet lássanak, talán csak azért, hogy biztonságban legyenek.

Mindenesetre, én utáltam a városi gyerekeket. Gőgösek és kényesek voltak, emelt fővel mentek végig az úton és levegőnek se néztek. Azt hitték, őkék a világ, mert anyuka tanítónő, apuka ügyvéd, s mert az ő egyszeri vacsorájuk felért az én egyheti vacsorám-

mal. Elfoglalták a focipályát, a hintát, az egész utat és a felnőttek szívét. Nekem ebből sose adatott meg egyik se.

Így amikor először elsétáltam egy fekete hajú, egyenes tartású fiú mellett, csak felrúgtam a port és futottam tovább.

Másnap újra találkoztam vele, az Ildi nénivel beszélgetett. És Ildi néni nevetett, pedig ő sose nevetett, főleg mióta a férje elesett a háborúban. Hangosan köszöntem a vénasszonynak, de a városi kölyköt egy pillantásra se méltattam.

A harmadik nap azonban a teraszunkon ültem, mikor meghallottam a hangját.

– Szia.

Nem tűnt fel, hogy nekem szólt, míg meg nem ismételte.

– Szia.

Az árnyéka eltakarta a napot, ahogy megállt előttem. Idióta városi pulya, nemcsak, hogy ide jött, de még azt hitte, hogy a nap is az ő tulajdona? Az ember már nem is sütkérezhetett kedvére a teraszon... Nem feleltem neki, helyette folytattam a homokban kotorásztát a nyírfánkról letört ággal.

– Szia – ismételte harmadjára, immár leguggolva mellém. – Peti vagyok.

– Ádám.

– Mit csinálsz? – A homokban körbe-körbe járó botomat figyelte.

– Semmit – feleltem egyszerűen. A szó legszorosabb értelmében semmit nem csináltam.

– Semmit?

Csak morogtam valamit válasznak.

– Nincs kedved focizni? – kérdezte.

– Nincs.

– Jobb, mint a semmi.

Csak a vállamat vonogattam. Elfogadtam a meghívását, magam se tudom, miért. Valami azt sugallta, hogy ő más. Még ha akkor nem is tudtam.

***

Nyarak teltek egymás után. Peti és én barátok lettünk.

Augusztus utolsó heteiben ment mindig vissza a városba és június végén jött el újra. A jelenléte nagy hatással volt a kedvemre. Míg itt volt, az esős nyári napok után is láttam reményt arra, hogy újra kisüt a nap. Amikor elment, nem tudtam magammal mit kezdeni. Mintha az egész lényem e köré az idióta városi kölyök köré szerveződött volna.

Mamáék szerették, hogy olyan jó hatással volt rám. A falusi fiúk általában durvák voltak és pimaszok; valószínűleg én is egy lehettem közülük. Petiben egy szemernyi durvaság sem volt. Puha, csontos keze, fakó bőre, kellemes arcvonásai voltak.

Sokat olvasott. Én nem ismertem azokat a regényeket. Kölcsönadott néhányat, de egymás után dobáltam be őket az ágyam alá, mert unalmasnak tartottam a saját életem helyett valaki másét élni. Pár hét múlva csak visszaadtam őket Petinek, és csak bólogtattam, amikor azt kérdezte, tetszettek-e. Sokszor órákon át tudott beszélni egy-egy

könyvről, én pedig csak csendben hallgattam, mert az ő szájából hirtelen izgalmasnak tűnt minden, hirtelen más élete az enyém is lett egyben.

Hogy Peti valaha megsejtette-e, hogy a hallgatásom mögött az el nem olvasott könyveinek hosszú listája áll? Minden bizonytal. De sose róttá fel nekem.

Így teltek a nyaraink, sok könyvvel, sok kalanddal, sok játékkal. Amikor jött az ősz, Peti elbúcsúzott, visszatért a családjához, én pedig újra az az unalmas fiú lettem, mint előtte.

Peti júniusig több levelet is küldött. Én csak néha válaszoltam, ugyanis a papáéknak nem volt pénzük arra, hogy folyamatosan levelezhessek. Ha mégis kértem pénzt, a papa morogva megjegyezte, hogy miért kell ilyen ostobaságokra költeni. Nagy válság volt akkor a faluban, nagyobb, mint előtte.

– Peti és én barátok vagyunk – mondtam neki egyszerűen, ő pedig csak a fejét rázva visszafordult az újságjához, orra alatt a válság és az infláció szavakat morogva.

A felnőttek szerettek olyan nagy szavakkal dobálózni, mint a válság és az infláció. Újabban ezek lettek a kedvenc szavaik. Nem tudtam pontosan mit jelentenek, de nem is érdekelt. Peti barátja voltam, és akkoriban csak ez számított.

***

Mikor tizennégy évesek lettünk, minden megváltozott.

Peti hamarabb érkezett, már májusban visszatért. Bezárták az iskoláját a háború miatt. A miénk is egy héttel később erre a sorsra jutott.

Újabban csak a házban mertünk játszani. Néha úgy éreztük, hogy hiába húzzuk el a függönyöket, reteszeliük el az ajtót, még így is látnak és hallanak minket.

Márpedig, amire a tizennégy éves fiúk legkevésbé vágnak az az, hogy kihallgassák őket.

Peti komolyabb lett. Nem, nemcsak okosabb, hanem mintha... felnőtté vált volna. Ezt roppantul igazságtalannak tartottam. Meg is mondtam neki:

– Addig nem lehetsz felnőtt, míg én sem vagyok az.

Csak mosolygott.

*Érdeklődés esetén a novella folytatása és a teljes **Négy fal között** novellafüzér a következő QR kód beolvasásával érhető el:*

ZSIGÓ ZSÁLYA BORBÁLA

Zsigó Zsálya Borbála vagyok, végzős diák a Zrínyiben. Az elmúlt négy évem alatt sok innovációval foglalkozó versenyre jutottam el, és néhányról még helyeztökként is tértem haza. A Bánki Robot Team tagja vagyok, ami leginkább műszaki témákkal és roboteszközök készítésével foglalkozik.

Hogyan telt az elmúlt négy évéd?

A Zrínyiben én szinte tökéletesen tudtam egyensúlyozni az iskolai tennivalóimat, a versenyek terheit és a magánéletemet. A versenyeken ezer új embert ismerhettem meg, nagyon sok új ötlettel találkoztam. Ezek közül az ötletek közül sok foglalkozott a környezetvédelemmel – természetes anyagokból készült szigetelőanyag: W-Heat; föld nélküli kiskert: Green Drops Farm –, ami egy kis reményt adott, hogy vannak hétköznapi emberek is, akik foglalkoznak társadalmunk legfontosabb kérdésével.

Mit jelent neked az innováció?

Elsősorban azt szeretném megismertetni, hogy mi az innováció. Egyszerűen összefoglalva szakmai fejlesztés, egy új ötlet megvalósulása. Nekem egy kicsit több ennél. Jelenti a barátokat, akikkel a versenyeken ismerkedtem meg, a sok emléket, amit ezek az emberekkel éltem át. Ezen felül a sok tudást, amit az ötletelések, versenyek és mentorálások során megszerezhettem. Mikor 24 órán keresztül egyetlen témával foglalkoztunk a Climathon-on, megtudhattam, hogy teljesen más az oka a levegőtisztaságnak, mint ahogy előtte 16 éven keresztül gondoltam.

Milyen a nők helyzete az innovációs térben?

Bár én csak a saját élményeimről tudok mesélni, remélem, ez igaz most már a világ legtöbb helyén. Sose éreztem úgy, mintha kizártak volna a fejlődésből, a lehetőségek-ből. Sőt, szerintem most igazán fontos a szervezőknek, hogy legalább nemi szinten kicsit diverzibbek legyenek a versenyek, programok. Nekem nagy dolog volt, hogy én meg csapattársam, Marczis Kata, mint két középiskolás lány, döntőbe jutottunk egy nívós versenyen egy általunk összeszerelt biciklivel. Mivel a műszaki része a munkának is úgynevezett férfimunka, én egy kicsit aggódtam, hogy nem leszünk ugyanúgy kezelve, mint férfi ellenfeink. Nem mondom azt, hogy egyáltalán nem létezik a nemi megkülönböztetés, de emiatt nehogy ne merjen valaki belekezdni az ötlete megvalósításába.

NAGY EVELIN

Az interjú *Nagy Evelin* 12. A osztályos tanulóval készült. Evelin a négy év alatt nagyon inspiráló személyiség volt az osztály számára. Kitűnő tanulmányai mellett öt nyelvvizsgával rendelkezik. Én úgy gondolom, ő egy csodás lány és nagyszerű barát, mindenki számára motiváló lehet. Számomra is az volt a négy évünk alatt. Ő az, akire bármit rá lehet bízni, és bármiben segít, amiben csak tud. Biztos vagyok benne, hogy hallani fogunk még róla a jövőben!

Mi/ki motivált a nyelvtanulásban?

Mindig is vonzottak a külföldi kultúrák. Legelőször, azt hiszem, anya ültette a bogarat a fülembe arról, hogy mennyivel több lehetősége van annak, aki idegen nyelveket beszél. Ezt a saját bőrömön is tapasztaltam,

hogy nemcsak tanulás vagy munkavállalás terén van több lehetősége annak, aki több nyelven beszél, hanem például egy nyaralást is sokkal jobban meg lehet élni, hogyha beszéljük az adott ország nyelvét, vagy akár nemzetközi barátokra is szert tehetünk.

Hány évesen kezdtél el idegen nyelvet tanulni?

A legelső nyelv, amit elkezdtem tanulni, az az angol volt. Azzal négy évesen kezdtem el ismerkedni. Utána általános iskola első osztályában bejött a szlovák, majd felső tagozaton a német. A spanyolt pedig csak a középiskolában kezdtem el tanulni.

Voltál külföldön nyelvtanfolyamon?

Igen, voltam külföldön nyelvtanfolyamon. Először 2016-ban voltam egy kis brit szigeten (Isle of Wight), azután volt szerencsém még eljutni Máltára és Brightonba angol nyelvtanulás céljából kettő-három hétre. Illetve Barcelonában kétszer jártam, ott pedig a spanyol nyelvtudásomat fejlesztettem.

Szerinted mi a titka a jó nyelvtanulásnak?

Szerintem a jó nyelvtanulás titka az, hogy igazán szeressük azt a nyelvet, amit tanulunk. Legyen valamiféle célunk vele, például milyen szintre szeretnénk fejleszteni magunkat, illetve a későbbiekben hol szeretnénk majd ezt kihasználni. Nagyon fontos a folyamatosság. Ne adjuk fel, még ha az elején nehezen is megy, hiszen minden nyelvnek megvan a maga nehézsége. Ezen kívül fontos a szókincs bővítése is, hogy a mindennapi életünkbe is bevezessük az adott nyelvet, akár könyvek, sorozatok, zenék

formájában. Érdekes az adott célországba is ellátogatni. A mindennapi szituációkban kamatoztatni nyelvtudásunkat, mert szerintem úgy lehet a legjobban fejleszteni. Illetve ha már megfelelő szinten van a nyelvtudásunk, akkor a fenntartása is nagyon fontos.

Melyik nyelvvizsgát volt a legnehezebb megszerezni? Miért?

Azt hiszem, a legnehezebb a németet volt megszerezni. Azt húztam a legtovább, mert már elég sok ideje tanultam, mire lettem a nyelvvizsgát belőle. Azt gondolom, ez azért volt, mert sosem tartozott a kedvenc nyelveim közé. Nem azért kezdtem el tanulni, mert szerettem volna, hanem mert kötelező volt általános iskolában. Sosem tetszett a hangzása, illetve nem találtam meg benne magam. Nem is tudtam órákon kívül fejleszteni a tudásomat, mert nem igazán tudok azonosulni a német sorozatokkal, zenékkal, olvasnivalókkal. Maga az ország sem egy olyan nyaralási cél, ahová esetleg szívesen elmennék, hogy fejlesszem a nyelvtudásomat.

Melyik nyelvet szereted a legjobban? Miért?

Ez egy nagyon nehéz kérdés. Nem tudnék dönteni az angol és a spanyol között. Az angol a legkedvesebb számomra, mert azt kezdtem el a legkorábban, azt beszélem a legmagasabb szinten. Szeretem, mert univerzális, és rengeteg helyen tudok, illetve tudtam vele érvényesülni. A spanyol pedig nemrég lett a kedvenc nyelveim. Már akkor is nagyon tetszett, mielőtt tanulni kezdtem. A hangzása volt, ami elsőként megfogott, és amikor elkezdtem tanulni, spanyol sorozatokat nézni, zenét hallgatni, olvasni, már azok is egyre jobban megkedveltették velem a nyelvet. Az utazásaim Spanyolországba és interakcióim a spanyol anyanyelvű emberekkel még inkább hozzátettek ehhez a hatalmas rajongáshoz a nyelv iránt.

Szeretnél még valamilyen nyelvet megtanulni?

Eredetileg franciát szerettem volna tanulni a gimnáziumban, majdnem az lett a második nyelveim spanyol helyett. Azóta is tetszik. Mindig tervbe vettem a megtanulását, viszont valahogy sosem jött össze eddig. A másik, ami mindig is érdekelt, és már évek óta keresem a pillanatot, hogy belevágjak, az az orosz nyelv. Ha egyszer úgy alakul, akkor a kettő közül szeretném valamelyiket megtanulni.

Tervezel külföldön élni vagy továbbtanulni?

Igen, vannak külföldi továbbtanulási terveim. Nemrég nyertem felvételt egy londoni illetve egy skóciai egyetemre, azonban szeretnék még jelentkezni Hollandiába is. Természetesen a lehetőségeim nyitva tartása miatt Magyarországra is beadtam a jelentkezésemet, mert sosem lehet tudni, hogy mit hoz az élet. A jövőben pedig mindenképpen szeretnék külföldön élni. Ahol hosszabb távon is el tudnám képzelni az életemet, az Anglia vagy Spanyolország.

Szilágyi Eszter 12. A

LASKAI ÍRISZ

A következő interjút *Laskai Írisz*szel készítettem, mint legjobb barátnője, Jenei Jázmin. Így könnyen kijelenthetem, hogy számomra rendkívül inspiráló, hiszen a négy év, mivel már első naptól megtaláltuk a közös hangot, csak közelebb hozott minket, ezáltal folyamatosan követhettem eredményeit és kitartását, ami számomra a mai napig lenyűgöző. Ez a kis ismertető abból a célból íródott, hogy mások is nagyobb betekintést nyerjenek egy élsportoló életébe, valamint azért, hogy Írisz teljesítménye és elhivatottsága az utókor számára is motivációt nyújthasson vagy esetleg egy kedves emlékként fennmaradjon.

Mikor kezdted el asztaliteniszezni?

Hét évesen 2010 szeptemberében, első osztályos koromban, viszont akkor még nem vettem komolyan, sokszor hosszas kihagyásokkal fogtam ütőt a kezembe. Majd ezután tudtam csak meg, hogy régebben apukám is versenyszerűen asztaliteniszezett. Így a későbbiek folyamán nekem is szerves részét képezte az életemnek.

Volt-e az elmúlt években olyan fordulópont, ahol azt mondtad, neked ebből elég?

2018 nyarán éreztem először igazán azt, hogy elfogyott a motivációm, és felesleges feláldoznom az egész gyerekkorom a versenysport és a mindennapos edzések érdekében. Viszont eszméletlenül örülök, hogy nem így döntöttem, és hallgattam a csapattársaimra és edzőimre egyaránt, ugyanis jelenleg el sem tudnám képzelni az életemet az asztalitenisz - és minden, amit adott - nélkül.

Hogyan tudod a sok edzést és versenyeket a tanulással összeegyeztetni?

Általános iskolában semmi problémám nem akadt ezzel kapcsolatban, ellentétben a gimnáziumi éveim során, amikor is akadtak nehézségeim, főleg a számtalan hiányzás miatt. Azonban szerencsére Dórinak, Nikinek és Jázminnak köszönhetően mindig tudtam pótolni a hiányosságaimat.

Viszont a mostani, egyben utolsó évemben sokszor éreztem úgy, hogy magam után futok, és mindig próbálom utolérni magam, hiszen szeptembertől mostanáig két olyan hétvégém volt, amikor nem volt sem verseny, sem edzőtábor. Pláne így az érettségi előtt állva tudatosult bennem, hogy milyen fontos is az, hogy jól be tudjam osztani az időmet.

Mit köszönhetsz a sportnak?

Elmondhatatlanul sok mindent. Tény, hogy nagyon sok szabadidőmet elvette, és sok mindenből ki is maradtam, amiben például a velem egykorúak részt vehettek, azonban számomra sokkal többet adott, mint amennyit elvett.

Számos új barátot ismerhettem meg (az ország és a világ minden részéről), a válogatottnak köszönhetően pedig más országokba is sikerült eljutnom, valamint az ezek által megélt emlékeimet, élményeimet sem cserélném el semmire.

Az sem utolsó szempont, hogy eszméletlenül hálás vagyok mind a női, mind a férfi csapattársaimnak, hiszen tőlük is rengeteg segítséget és állandó támogatást kaptam, és kapok jelenleg is.

Mit gondolsz, minek köszönhető a sikered?

Maga a siker, számomra, számos különböző tényezőtől tevődik össze, amit nem lehet csak úgy elérni egyik napról a másikra. Úgy gondolom, hogy nemcsak akkor lehet valakit sikeresnek nevezni, ha minden egyes versenyt megnyer, számomra sem akkor sikeres egy nap, ha megnyertem egy versenyt, ez annál sokkal több.

Véleményem szerint a sikerhez vezető út első lépcsőfoka, hogy legyen motivációm, és különböző nehézségű célokat tűzsek ki magam elé, amelyek sokszor kicsit irreálisnak tűnhetnek. Emellett elengedhetetlen a kitartás, illetve az, hogy minden egyes edzésen is a 100%-ot hozzam ki magamból. Úgy gondolom, hogy a koncentráció is nélkülözhetetlen, sosem gondolkozom azon, hogy a következő meccsben mit hogy fogok csinálni, mindig az adott meccsre szoktam fókuszálni, lépésről lépésre.

Ezek mellett a magabiztosságról sem szabad megfeledkezni, ami számomra a legnehezebb, hiszen sosem tartoztam azon emberek közé, akiknek megfelelő „mennységű” önbizalmuk van. Ugyanakkor azt is létfontosságúnak tartom, hogy tanuljak a hibáimból (amelyekből tapasztalatot is nyerhettem), és ezeket nem kudarcként megélve később az előnyömre tudjam fordítani.

Az állandó versenyhelyzeteknek köszönhetően az évek során kezdtem észrevenni, hogy nyomás alatt jobban teljesítek, mint azelőtt. Sosem voltam irigy mások eredményeire, sikereire, számomra mindig nagyobb sikert jelentett az, ha egy versenyen belülről is azt éreztem, hogy igenis jól ment a játék, és megvolt bennem az akarat és az adrenalin keltette eufórikus állapot, még annak ellenére is, ha vesztettem.

Van-e olyan verseny, amit különösen kiemelnél? Miért?

Ez egy nagyon jó kérdés, hiszen minden versenyem után más és más gondolataim, érzéseim voltak a teljesítménnyel és a versennyel kapcsolatban egyaránt. Úgy gondolom, hogy minden egyes verseny eltérő okokból és élményekből kifolyólag volt emlékezetes és különleges számomra.

Azonban, amit különösen ki tudnék emelni, az a tavaly nyáron megrendezett Európa-bajnokság volt. Ez két okból is emlékezetes maradt számomra, hiszen ez volt az első Európa-bajnokságom, illetve csapatban és párosban is - épphogy lecsúszva az éremről - az 5. helyen sikerült végeznünk, ami a szövetségi kapitányunk elvárásait is felülmúlta.

Hogyan kívánod folytatni a sportot a továbbiakban?

Mindenképp folytatni szeretném, hiszen tengernyi időt és energiát fektettem belé, csak az a kérdés, hogy milyen szinten fog beleférni az egyetem mellett.

Jenei Jázmin 12. A

MUNKAÉLMÉNYEINK

Jedenák Flóra alkotása

PÁLYAORIENTÁCIÓS PROJEKTNAP

2022. MÁRCIUS 5.

A munka világa folyamatosan változik körülöttünk. Sosem volt munkakörök új elvárásokat támasztanak a belépő fiatalok irányában, néhány év alatt is választások és döntések sora követi egymást a karrierutakon. Így egyre nagyobb nem csupán az egyének, hanem a középiskolák felelőssége is. Egy-egy 18 éves korban meghozott döntés már nem jelent életre szóló elköteleződést. A pályaválasztás villanófényeszerű megvilágosodása a múlté, a szakirodalmi terminológiában egyre inkább a pályatanácsadás kifejezést használjuk. A 21. századi pedagógiában a lifelong learning mellett meghonosodott a lifelong guidance fogalma is.

Az életpálya-tanácsadás nem egyszerűen a pályorientáció szinonimája. Tartalma összetettebb: a pályaismeret mellett magában foglalja az önismeretet is. Ha nemcsak sikeresen, hanem örömmel is szeretnénk végezni a választott munkát, ahhoz a külső információk begyűjtése mellett saját lehetőségeink reális pozicionálására is szükség van.

Miközben jó néhány országban évtizedes hagyománya van e kompetenciaterület fejlesztésének, Magyarországon az iskola – erre a komplex feladatra – eddig csak részben készítette fel a fiatalokat.

A 2020-as Nat-ban a 12 évet átívelő nevelő tevékenység nyomán kiemelt nevelési célként szerepel az életpálya-építés önvezérlővé tétele.

Szerencsére, az Arany János Tehetséggondozó Programban több mint két évtizedes tapasztalatra tettünk szert, így az ott megszerzett szakmai tudást kamatoztatjuk a többi osztályunkban is. Alapozhattunk korábbi pályázatokban kidolgozott vállalkozói ismeretekre (Tisza Zsuzsanna tanárnő projektjei). A Pénziránytű Alapítvány bázisiskolájaként több olyan képzésen vehettünk részt, melyek közelebb vittek az üzleti és a vállalkozói lét mindennapjaihoz. (Bázisiskolai tevékenységünket Hlavnya Emese tanárnő koordinálja.)

Az életpálya-építés a gimnáziumban nem külön tantárgyként jelenik meg, hanem átszövi az oktatás számos területét: osztályfőnöki órák, életvitel, kollégiumi foglalkozások. A munkavállalói szillemek fejlesztése azonban bármely tantárgy keretében megvalósítható: információszerezés-feldolgozás, kollaboráció, tervezés, hatékony kommunikáció. Ha folyamatosan olyan pedagógiai helyzeteket teremtünk, amelyekben a diákok kipróbálhatják önmagukat, visszajelzést kaphatnak erősségeikről, esetleges tévedéseikről, akkor már sokat tehetünk az életpálya-építéshez nélkülözhetetlen attitűdök kialakításáért.

Az életpálya-tanácsadás tehát évfolyamokat és tantárgyakat átfogó folyamat, nem a pályadöntés egyszeri megtámogatása. Ez az új szemlélet a fenntarthatóság iskolai adaptációjának is egyik összetevője lehet.

Természetesen ez az iskolamodell a pedagógusoktól is új ismereteket, magatartás-mintákat vár el: tanácsadói szerep, pályalelektani tájékozottság, hálózati kapcsolattartás, nyitottság stb. A pedagógusok – sok-sok szervezéssel – a tanulók informálódásához nemcsak intézményi, hanem tantermen kívüli lehetőségeket is teremtenek.

A pandémia az elindult folyamatokat megtörte: nem hívhattunk előadókat, az üzemés egyetemlátogatásokra nem is gondolhattunk, az egyéni törődést nehezen lehetett az online platformokon keresztül megvalósítani, 2021-ben projektnapunk sem volt.

Ezért szolgált örömeinkre, hogy 2022-ben újra megszervezhettük nagyszabású, az egész iskolát megmozgató pályaaorientációs napunkat.

A projektnapunkat – munkanap-áthelyezéssel – mindig szombatra tervezzük. Így a meghívott előadók könnyebben tudják vállalni az esetleges utazást is.

A projektnap három egységből áll: az évfolyamelőadások után minden diák két-két általa szabadon választott meghívottal találkozhat, beszélgethet.

Az évfolyamelőadások inkább hangulati alapozást, ráhangolódást biztosítanak, távlatokat adnak a személyes találkozókhöz: munkaerő-piaci elvárások, munkavállalói álmok, a startupok világa, jövőkép, stratégiaalkotás, karrierváltás stb. A végzősök a diákhitel lehetőségeiről és felelősségéről kapnak alapos tájékoztatást. Az évfolyamelőadásokra már visszajáró vendégeink is vannak, szeretném kiemelni Dankó Zoltánt, az Amerikai Kereskedelmi Kamara karriernagykövetét. Természetesen, szívesen hívunk meg új szakembereket is. Ebben az évben Padla Dóra a karrierváltásról beszélgetett a tizenegyedikeseikkel.

Az évfolyamelőadások után következnek a pályaaorientációs találkozások, melyeket jórészt „öregdiákjaink” tartanak, de természetesen szívesen fogadjuk a szülőket is. A projektnap tehát alumni-elven működik, a hasznos információszerzést összekötjük a zrínysis identitás erősítésével.

Természetesen hosszas egyeztetések után áll össze az előadói kör: törekszünk a mind szélesebb foglalkozási spektrum megjelenítésére: legyen segítők foglalkozás, vállalkozó, állami alkalmazott, kreatív alkotó vagy akár tiszteletreméltó csodabogár. Figyelünk az eltérő pályáivekre is, hiszen egy üstökösszerű karrier emberileg ugyanolyan tanulságos lehet, mint egy konok újrakezdés.

Általában a fiatal generáció képviselőiből válogatunk, mert nekik frissebb tapasztalataik vannak a felsőoktatásról, diákjaink is könnyebben oldódnak a beszélgetések során.

Ha összeáll a lista, akkor meghirdetjük a „kínálatot”, fotóval ellátott névjegyeken mutatjuk be a különböző foglalkozások képviselőit. Az iskola oldalán működtetett online felületen minden tanuló két-két előadóra regisztrálhat. Mivel az időzárás regisztráció létszámhatárhoz kötött, így szerepe van a gyors döntésnek is.

Hatvan percre tervezzük a miniprojekteket, így a bemutatkozás után mindig van lehetőség jó beszélgetésekre is.

Az előadóink számára csak az időkorlát adott, a tartalmi vonatkozásokban (tanulmányok, pályáiv, munkahelyi klíma, elvárások), arányokban természetesen mindent rájuk bízunk, hiszen kiváló szakemberekről van szó.

Az életpálya-építés legfontosabb pillérei – önbemutató, stratégiaalkotás, tervezés, döntéshozatal – sorsvázlatokon keresztül kapnak megerősítést. A személyes hitel mindennél fontosabb!

A pályaorientációs információszerzés mellett a minták – talán nem túl patetikus itt a kifejezés –, a példaképek bemutatása is jó pedagógiai-emberi üzeneteket hordoz. Nem sztárokat és celebeket hívunk meg, hanem világra nyitott értelmiségieket, akik tőlünk indultak és kitartásuknak, alázatuknak köszönhetően messzire jutottak.

A projektnap érzelmekkel is telített esemény a tanév rendjében. Generációk találkozása, nosztalgiába hajló beszélgetések egy jó pohár bor mellett, a 15-ös teremben szárba szökő új üzleti kapcsolatok, névjegyek cseréje, fotó a nappaliban....

Nekünk, tanároknak pedig végtelen büszkeség és öröm, hogy mégis megéri!

Kelemen Tamás felvételei

Pályaorientációs projektnap

2022. március 05.

„Az egyetlen módja, hogy igazán elégedett légy, ha nagyszerű munkát végzel. Erre az egyetlen lehetőség, ha szereted, amit csinálsz. Ha ezt még nem találtad meg, akkor keress tovább. Ne add fel!”

(Steve Jobs)

Az évfolyamelőadások vezetői-1.

Dankó Zoltán 2020-ban a Zrínyiiben

Országh Ákos

DIÁKHITEL

A jövő most kezd

Évfolyamok bevezető foglalkozásai

- 9. évfolyam rendhagyó osztályfőnöki óra a saját tanteremben
  - 10. évfolyam: Dankó Zoltán karrier nagykövet előadása a tornateremben (A programot az Amerikai Kereskedelmi Kamara hozta létre és működteti)
  - 11. évfolyam: A karrierváltásról (Padla Dóra)
  - 12. évfolyam: Felelősséggel a diákhitelről (Páter előadó, 12-es tanterem)
- Ország Ákos előadása (A Diákhitel Központ Zrt. Regionális képviselője), a másik előadó személye szervezés alatt

Tudnivalók

- Gyülekezés $\frac{3}{4}$ 8-kor az osztálytermekben
- 8-tól 8.45-ig valamennyien évfolyam foglalkozásokon vesztek részt
- 9 órától meghívott vendégeinkkel találkozhattok
- Mindenki két előadáson vesz részt(9-10, 10.15-11.15)
- A választásban segíthet ez a ppt
- Egy-egy előadásra max. 35-en jelentkezhetnek be, a létszám betelte után más előadást kell választani
- Regisztrálni mindenkinek kötelező a **honlapunkon**
- A regisztrációt 2022. február 23-án 8 órakor nyitjuk.
- A regisztrációt 2022. február 26-án 12 órakor zárjuk.

Az évfolyamelőadások vezetői-2.

- Padla Dóra

2002-ben érettségiztem a Zrínyiben, majd budapesti főiskolai tanulmányaim után 13 évig multcégekénél dolgoztam. Ezután döntöttem egy teljes karrierváltás mellett, aminek eredményeképpen ma már coachként és készségfejlesztő trénerként dolgozom a saját vállalkozásomban.

A karrierváltó történetemet elmesélve szeretném megmutatni nektek, hogy a pályaválasztás nem mindig feltétlenül egy végleges és megmásíthatatlan dolog – hiszen mindig van lehetőség valami újat elkezdeni.

Ezzel is szeretném legalább egy kicsit csökkenteni azt a feszültséget, amit a pályaválasztás jelenthet nektek a gimnázium utolsó éveiben. A saját példámon kívül pedig még másik 5 ember történetét mesélem majd el röviden, akikkel a saját karrierváltásukról készítettem interjút a blogjaimra.

Berecz Vanda

Bőrtárgy- formatervezőként végeztem a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem textil szakán.

Pályafutásom tíz éve alatt létrehoztam egy saját táskamárkát, részt vettem több hazai és külföldi B2C vásáron, dolgoztam könnyűipari modellezőként, és több önszerveződő, közösségi műhely életében is részt vettem.

Jelenleg saját cégem, a Sendmade Streaming Kft ügyvezetője vagyok: a vállalkozás alapja egy olyan online platform, ahol magyar designerek és kézművesek tutorialvideóit és DIY csomagjait vásárolhatják meg a felhasználók.

Emellett aktívan kiállítok művészként, szívesen vállalom alkalmi, modellezési és tervezési munkákat más márkáknak, egyedi megrendeléseket teljesítek, és magánórákat adok a szakma iránt érdeklődőknek.

Bán Annamária

Bőlésészkartól a márkastratégiáig.
Egy kreatív vállalkozó életútja

Bán Annamari angol-néprajz szakos tanárként induló pályája nem egyirányú utca: ma arculattervező –webdesignerként, márkaspecialistaként dolgozik. Szüntelenül kutatja, hogyan fejlesztheti azt a tudást, amivel a Studio Verzál ügyfeleit segítheti.

Milyen kompetenciák szükségesek egy kreatív vállalkozás működtetéséhez?

Mi kell ahhoz, hogy akár szabadúszóként is sikeres lehess és a mai világban érvényesülni tudj?

Gyere és hallgasd meg!

Buda Andrea

1993-ban végeztem a Zrínyi Ilona Gimnáziumban, ahol a mélyen tisztelt Monsieur Moldván Tanár Úrtól tanultam a franciát, oszlopos tagja voltam Magdi néni Webber (majd ZIG Singer) kórusának .

4 diplomát szereztem, és 3 munkahelyem volt eddig.

A legutóbbit idén 15 éve töltöm be: a Cinema City mozihálózat marketing és PR igazgatója vagyok, Magyarországon 18 moziért felelek, de felügyelem és koordinálok még a román, a bolgár, a cseh, szlovák és a lengyel marketing csapat munkáját is.

Szeretem a francia filmeket, egyik legmeghatározóbb alkotás számomra az Életrevalók, humora és pozitív életszemlélete miatt.

Több mint 50 országban jártam eddig.

Bármit kérdezhetsz moziról, a filmek világról, a marketing és PR szakmáról

Remélem, tudom rá a választ. See you soon! 😊

Gajdics Ádám

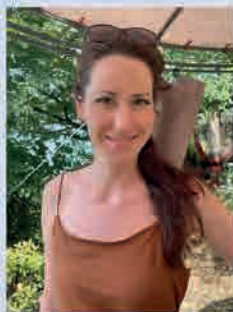
A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem gépészmérnöki mesterszakán végeztem géptervező specializáción.

A képzésem alatt és után dolgoztam hadipari, légiipari, autópári, orvostechnikai és gyártástechnológiai projekteken különböző cégeknél.

Jelenleg egy kutatás-fejlesztés ágazatban tevékenykedő cégnél vagyok fejlesztőmérnök, a mindennapi munkám pedig a jövő technológiáinak felfedezése, és megvalósíthatóvá tétele.

Amennyiben érdekel a műszaki terület, vagy szeretnéd tudni milyen követelmények és kompetenciák szükségesek a műszaki egyetemre, nálam a helyed a március 5-én tartandó pályaaorientációs napon

Dr.Horváth Nóra

“Döntések és adaptivitás”

Tapasztalataim szerint a döntéseink megszületése után (akár a továbbtanulás vagy az élet bármely terén) az egyik leghasznosabb tulajdonság, a rugalmasság, az alkalmazkodó képesség vagyis az adaptivitás megtanulása.

Bár ez egyszerűnek hangzik, de mégis számos olyan dolog váratlanul akadályozhatja ennek a készségszintű elsajátítását amire nem is gondolnánk.

Tanulmányok

- 2004 - 2011 Debreceni Egyetem - Általános Orvosi Kara
- 2008 szeptember - december: Erasmus ösztöndíj - Portugália, Porto - Universidade do Porto, Faculdade de Medicina
- 2011 - 2016 Semmelweis Egyetem - Pszichiátriai Szakvizsga
- 2015 - 2019 VIKOTE - Viselkedés és Kognitív Terápiás Egyesület - viselkedés és kognitív terapeuta módszertani képzés.

Munkahelyek

- 2011 - 2014 - Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház, Akut és Rehabilitációs Pszichiátriai Osztály
  - 2014 - 2020 - Péterfy Sándor utcai Kórház Krízisintervenció és Pszichiátriai Osztály (társ osztály : Klinikai Toxikológiai Osztály)
  - 2020-tól Zuglói Egészségügyi Szolgálat (Szakrendelő) Pszichiátriai Gondozó
- Hobbiszintű képzés:
- 2021- Junior Art Center - Lakberendező, enteriőrtervező képzés

Gerencsér-Széles Zsuzsanna

Mentálhigiénés segítő szakember, közgazdász.

Jelenleg a Corvinus Hallgatói Támogatás csapatában dolgozom, ahol pszichológiai és életpálya tanácsadással foglalkozom. Messziről indultam, és ma már mögöttem van egy nagy váltás, amire igazán büszke vagyok.

15 évet a reklámszakmában töltöttem, a média-tervezés negyedéves egyetemista koromban talált rám.

Szerettem a munkámat, de az évek során az önismeret egyre nagyobb teret kapott az életemben. Egy ponton azt éreztem, elég volt a marketingkommunikációból.

A szülési szabadság alatt újra tanulni kezdtem, elvégeztem a mentálhigiénés segítői képzést.

Remekül tudom ötvözni a 15 évnyi versenyszférás tapasztalatomat és a segítői attitűdömet.

Kecskés Andrea

A Horgonyzó Kisvendéglő, a Tiszalöki Ősi Üdülőttelep 50 éves fái között megbúvó, hangulatos családi étterem. A két tulajdonos, Kecskés Andi és Tamás mindent elkövet, hogy itt mindenki otthonosan érezze magát, függetlenül attól, hogy első teraszon, az elegáns hátsó kerthelyiségben, vagy akár télen, a kandalló mellett foglal helyet.

Mindig friss halételekkel, fatüzeléses kemencében sült kovászos pizzával, igazi, szívvel-lélekkel készült magyaros és amolyan "horgonyzós" fogásokkal kedveskednek az ódalátogatóknak. Csakis a legjobb, helyi és szezonális alapanyagokat választják, ahogy Pataky Péter kreatív séftől tanulták és mosollyal az arcunkon főznek, ahogy a nagyi is tette.

Ebből az értékteremtési vágyból valamilyen Dining Guide, Magyarország meghatározó étteremkaluza is megérezhető, hiszen a Horgonyzót 2021-ben beválogatta Magyarország 100 legjobb étterme közé, alig egy évvel a megnyitása után.

Dr. Huszti György

Az ELTE Állam- és Jogtudományi Karán végeztem.

Jelenleg ügyvédként dolgozom, főként a gazdasági és kereskedelmi jog, továbbá a büntető jog területével foglalkozom.

Maczkó Róbert

Tanulmányok: Hulladékgazdálkodási szakértő

Levegőtisztaság-védelmi szakértő

Termékdíj szakértő

Környezettchnológiai szakmérnök

Debreceni Egyetem: Környezetgazdálkodási agrármérnök

Tevékenységek:

2022- 'Primeur-Az ízek legjava' delikátesz üzlet tulajdonos

2021- Gourmet Corner Kft. Ügyvezető, tulajdonos

2019- Vad vágóhid, feldolgozó üzem tulajdonos

2010- Vadfarm tulajdonos (vaddisznó, dámszarvas tenyésztés)

2008 - East-Limit Kft. Ügyvezető, tulajdonos

Dr.Késmárky- Kodak András

A Zrínyi Iloná Gimnáziumban érettségiztem, ezt követően a Debreceni Egyetem Általános Orvosi Karán szereztem általános orvosi diplomám.

A DE Gyermekgyógyászati Intézet Gyermeksebészeti Osztályán gyermeksebész rezidensként kezdtem ,majd Háziorvosi, Foglalkozás egészségügyi és Oxyológia-Sürgősségi szakorvosként szereztem szakirányú képesítéseket. Jelenleg is főállásban, családi vállalkozásunkban, ezekben a szakirányokban dolgozom.

2006-ban önálló kezdeményezésként alapítottuk meg a Debreceni Egyetem karitatív szervezetét, a Debreceni Egyetem Különleges Orvos- és Mentőcsoport Egyesületet (DEKOM), melynek alapítása óta elnökeként, illetve orvos-szakmai vezetőjeként dolgozom. Több katasztrófa sújtotta régióban dolgoztam, illetve vezettem missziókat (Indonézia-Szumátra-szökőkár sújtotta régió, Haiti-földrendés, Nepál-földrendés stb.) . Ezen munkáim során betekintést nyertem az ázsiai gyógyító kultúrába, sok hasznos elemet átveve, rendszeresen alkalmazva azokat praxisomban.

Egyetemi tevékenységem alatt, a 15 éve beindított, szabadon választható egyetemi kurzus keretein belül készítsem fel az orvostanhallgatókat a rendkívüli egészségügyi helyzetekre.

Részmunkaidőben az Országos Mentőszolgálat kivonuló oxyológus szakorvosaként kocsizom Hajdú-Bihar megyében, több kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályán szakorvosként is besegítek, rendszeres kapcsolatot tartva az ellátási körzeteknek megfelelő háziorvosokkal, szakorvosokkal.

Nagy Viktor

Végzettség: Debreceni Egyetem, Közgazdaságtudományi Kar – közgazdász, Universitát Karlsruhe – regionális közgazdász
Munkahely: Portfolio – vezető elemző, részvény divízió.

Hobby: mountain bike, evezés

Előadás címe: Hogyan jutottam el Németországon és a tőzsdén keresztül az álommunkáimig?

Előadás témája: Az előadásomban beszélök majd arról, miért tartom nagyon fontosnak a külföldi egyetemi éveket, mi a szerepe a tudásnak és a szerencsének egy állásinterjú, hogyan vezetett az autópári érdeklődésem a tőkepiacokhoz, miért utazok rendszeresen az egyik leggazdagabb magyar repülőgépén, mi közöm van ahhoz, hogy Schobert Norbi kivetette a cégét a tőzsdéről, miért fontos a munkámban, hogy mit mond Paris Hilton, Vlagyimir Putyin, vagy hogy mi történik a Fortnite-ban, és hogy részvényelemzőként miért teszteltem Rolls-Royce-t vagy a világ legnagyobb, John Deere kombájnját.

Medgyesi Gergely

Szakirány: hálózati informatika

Cég: COMpose-IT Kft (két évvel az érettségi után alapítottuk 2003-ban)
Munkatapasztalat:

Rendteleg hálózatos projektben vettünk részt, ami Nyíregyházához kötődik.mi csináltuk a Móricz Zsigmond könyvtár informatikai hálózatát, a Sunshine Rádióét is.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat partnereként a teljes informatikájuk tervezése és kivitelezése a mi feladatunk 2004 óta országosan, beleértve a ma divatos IoT eszközök tervezését, gyártását, üzemeltetését, amik egyaránt képesek jármű felügyeletre (gps nyomkövetés), vagy akár idősök házi gondozásának támogatására.

Az általunk üzemeltetett felhő alapú szerverek több mint 10000 honlapot és 70000 postafiókot szolgálnak ki naponta.

Az autópári területére is elkalandoztunk, az általunk fejlesztett berendezés nyerte 2015-ben a BusWorld németországi szakkiallítás Innovációs díját, azóta Nyugat-Európa szerte 1500 turistabuszban üzemelnek "okos" túrávezető eszközeink, az egyszerűbbek pedig több mint 25000 járműben .

Polányi Péter

Termelési Szenior Igazgató
LEGO Manufacturing Kft.
Végzettségek:
Agrármérnök- egyetem
Mérnök-közgazdász- egyetem
Az előadás címe:
A Subcoccinella vigintiquatuorpunctata-
tól a LEGO kockáig

Balázs Attila Fotóis

Pankotay Anna

Diplomámat a Semmelweis Egyetem Pető András Karán
szereztem . Egyetem után jelentős tapasztalatra
tettem szert Angliában egy konduktív központ konduktoraként.
Jelenleg központi idegrendszeri sérült gyermekek, valamint Sclerosis
Multiplex, Parkinson kór, Stroke, koponya és gerinc sérült páciensek
rehabilitációjával, komplex mozgásfejlesztésével foglalkozom, egy
neurorehabilitációközpontban, robotikus eszközök segítségével.
A szakmai tevékenységem részét képezi a mozgásfejlesztés
mellett a kognitív képességek, beszéd, önellátás és a figyelem fejlesztése is.
Munkám során lényeges , hogy a fejlesztés játékos, motivált
környezetben zajlik, mindig a családdal, páciensekkel kitűzött célok elérése
érdekében.
Ha mindig is segítő szakmában képzelted el a jövődet de új számodra a
konduktor kifejezés, vagy érdekel, hogy mit is csinál pontosan egy konduktor,
hol tud elhelyezkedni, milyen feladatai vannak és hogyan lehetsz Te is az,
akkor szeretettel várlak az előadásomon! :)

Rubóczki Tamás

Tanulmányok: Budapesti Metropolitan Egyetem: kis- és
középvállalati menedzser
Budapesti Műszaki és Gazdasági Egyetem: gépészmérnök

Projektvezetéssel és ingatlanfejlesztéssel foglalkozom.
Magasépítésre specializálódtam: MOL-székház (legmagasabb
épület az országban), Országház, Kirgiz Nagykövetség Magyar
Nemzeti Bank stb.
Szeretném elmesélni, hogy milyen volt az egyetemen, kezdőként
érvényesülni, milyen szakirányok vannak a pályán.
Elmondom majd, hogy milyen kompetenciákra van szükség, és azt
is, hogyan lehet ezeket fejleszteni.
Ha érdekel a kivitelezés, a fejlesztés, a marketing, gyere el az
előadásomra!

Puskás Csaba

Puskás Csaba vagyok, 2006-ban érettségiztem a Zrínyiiben, majd a Debreceni Egyetem Anglisztika alapszakán és később Amerikanisztika mesterképzésén folytattam tanulmányaimat.

Jelenleg a Deutsche Telekom IT Solutions Kft-nél dolgozom mint Global Operations Manager, ahol nagy nemzetközi cégek számára nyújtunk informatikai szolgáltatásokat.

Az előadásom során beszélgetni fogunk egyrészt arról, hogy tapasztalataim szerint milyen kilátásai vannak a modern multicégeknek a nyelvszakos hallgatóknak, másrészt pedig az IT szolgáltatások világáról, és, hogy mit is csinál egy bölcsész több ezer informatikus között.

Dr. Szücs Ildikó

2006-ban érettségiztem a Zrínyi Ilona Gimnáziumban.

2012-ben a Debreceni Egyetem jogász szakán szereztem meg doktori diplomámat.

Ezt követően a Színház és Filmművészeti Egyetem számos kisfilmjében fordultam meg különféle pozíciókban (asszisztens, gyártásvezető, felvételvezető stb.). Ezzel is minél több szakmai tapasztalatot igyekeztem gyűjteni.

Kezdetben jogi tudásomat felhasználva igyekeztem elhelyezkedni a filmszakmában, így több produkció szerzői jogi szakértője voltam.

2014 óta rendszeresen dolgozom magyar nagyjátékfilmekben, dokumentumfilmekben, magyar és nemzetközi reklámfilmekben és külföldi szervizprodukciónkban, mint gyártási munkatárs.

Számos nemzetközi fesztiválok által díjazott filmben volt szerencsém dolgozni: Enyedí Ildikó Feleségem története, Nagy Dénes Természetes fény, Szász Attila Félvilág.

Jelenleg Közép-Európa egyik legnagyobb film szerviz- cégének egy produkciójában dolgozom mint shipping coordinator.

Soltész Krisztina

Végzettségeim:

Külkereskedelmi Főiskola – közgazdász
ELTE – pszichológus

Semmelweis Egyetem - klinikai
szakpszichológus

Pszichodráma és coach képzésem is van,
pszichológiai tanácsadást az angliai London
School of Consuelling intézményében
tanultam.

Jelenleg klinikai szakpszichológusként
dolgozom a Maternity Klinikán és a Budai
Termékenységi Centrumban.

Szakterületeim közé tartoznak a kapcsolati
konfliktusok, az életvezetési elakadások
feltárása, az anyaság és az ezzel kapcsolatos
vesztések, a meddőség feldolgozása,
gyermekágyi depresszió, az idealizált
anyaság megélésének hiánya okozta
szorongásos zavarok kezelése.

EGY ELŐADÓI VÉLEMÉNY

DR. GERENCSÉRNÉ SZÉLES ZSUZSA

Örömmel tölt el, hogy részt vehettem a ZIG idei Pályaorientációs napján.

Még aznap este üzenetet írt egy gyerekkori ismerősöm, volt alsó tagozatos osztálytársam, akivel - ha jól számolom - 33 éve találkoztunk utoljára.

A lánya éppen az én előadásomon ült, a beszélgetésünk jó hatással volt rá, megnyugodott a jövőjét és a pályaválasztást illetően.

Meghatott ez a szülői visszajelzés, mert számomra azt üzeni, hogy van értelme annak, amit csinálunk.

Érdeemes őszintén kapcsolódni, beszélgetni a kétségeinkről, félelmeinkről, és tudatosítani az erőforrásainkat és a lehetőségeinket.

A jövő ma bizonytalan és nehezen tervezhető, de bízhatunk abban, hogy az önismeretünk fejlesztése és a mindenkori jelenben meghozott tudatos döntéseink mentén formálódik majd út a saját lépéseinkből. Kívánom, hogy minden zrínyis diák találja meg a saját útját!

TANULÓI VÉLEMÉNYEK

VAJDA INDIRA 9. NY/D

Kíváncsi voltam erre a napra, mert általános iskolai tanulmányaim során nem kaptam többet az ilyen pályorientációs napoktól, mint két óra ücsörgést.

Két előadáson lehetett részt venni. Én Gerencsér Széles Zsuzsanna és Dr. Késmárky–Kodak András előadásain vettem részt, amiről, szerintem, bátran mondhatom, hogy elnyerte mindenki tetszését. Mindkét előadás nagyon jó hangulatú volt és érdekes. A képes prezentációkkal még szemléletesebb és érthetőbb lett a mondanivaló.

Nagyon szimpatikusak voltak, látszott, hogy szívesen csináljak azt, amit hivatásuknak választottak. Tetszett, hogy az előadók mind zrínyisek voltak, és elmondták, hogy életük egyik legjobb döntése volt, hogy ebbe a gimnáziumba felvételiztek. Ez is csak megerősítette bennem azt az érzést, hogy jó helyen vagyok. És bár személy szerint még mindig nem tudom, milyen irányba szeretnék továbbtanulni, egy sokkal szélesebb látókört kaptam ettől a naptól.

SZOTÁK BIANKA 11. C

A korlátozások után jó volt végre, hogy sikerült megszervezni ezt a projektnapot, és ismét sikerült színes előadói kart meghívni az iskolánkba. Így mindenki könnyen tudott választani saját érdeklődési köre szerint.

Az első előadást, amin részt vettem, Horváth Nóra pszichiáter tartotta. Mindig is érdekelt ez a szakma, és különösen tetszett az, hogy nem egy monoton óra volt, ahol csendben ültünk, hanem oda-vissza kérdés, és válaszadás történt. Emiatt nem csak a felszínes dolgokat tudhattuk meg, hanem részletesebben, még személyesebbé téve is belemerülhettünk abba, hogy milyen is pszichiáterként dolgozni, és emellett élni.

A második előadáson Gajdics Ádámot hallhattam. Hiába nem ezzel a világgal szeretnék a jövőben foglalkozni, mégis teljesen lekötötte a figyelmemet. Rendkívül látványos előadást kaptunk arról, hogy mivel foglalkozik, és milyen eredményeket tud elérni egy ember a tudásával és tehetségével.

Összességében nekem nagyon tetszett ez a nap, hiszen segített tájékozódni, illetve kicsit útba igazítani is azzal kapcsolatban, hogy mit szeretnék a jövőben.

PAPIK ZSUZSANNA 11. C

A 2022-es évben a Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium ismét pályorientációs napot szervezett, ami március 5-ére esett. (Ez egy szombat volt, így hasznosan tölthetjük ezt a napot, amit egyébként is le kellett volna dolgoznunk. Szerencsére Igazgatónő

gondoskodott arról, hogy élvezhető is legyen ez a plusz iskolai nap.) Először 8.00-tól a kis tornateremben Padla Dóra régi zrínyis tanuló előadásán voltunk, a téma pedig a karrierváltás volt.

Mint minden előadáson, ahogy azt megszokhattuk, bemutatkozik az előadó, mesél magáról és a történetéről. Nekem szimpatikus volt, és érdekes mind a karaktere, mind az előadása, ráadásul édességgel jutalmazta azt, aki aktívan részt vett a találkozón.

Volt egy mondata, amit többször is megismételt: A továbbtanulás nem olyan nagy dolog, mint ahogyan beharangozzák, bármikor válthatunk, és ha nem érezzük jól magunkat a szakmánkban, tegyük is meg ezt a lépést, hogy boldogok legyünk.

Elmondta azt is, hogy tagja egy olyan szervezetnek, ami a fiatalok pályaválasztásában segít, és ha regisztrálunk az oldalra, mi is kaphatunk segítséget, ami azt jelenti, hogy három alkalommal egy szakértő tanácsadóval beszélhetünk, és hasznos tanácsokat, ötleteket kaphatunk. (Egyébként szokott fesztivál is lenni, amit fiatalok szerveznek meg, de a Covid-19 miatt ez elmaradt.) Az oldal címe: hischool.hu. Én kipróbáltam ezt a lehetőséget, és tényleg nagyon sokat segített abban, hogy megtaláljam a számomra megfelelő utat.

Mindenkinek szívből ajánlom, hogy tegyen egy próbát ezzel a szervezettel!

VÉLEMÉNYMORZSÁK:

„Olyan dolgokat tudtam meg az orvosi hivatásról, hogy rájöttem, nem menne ez nekem. Örülök, hogy erre rávilágítottak.”

„Az előadók nagyon jól felkészültek, szimpatikusak voltak, őszintén mutatták be életük sikereit, buktatóit.”

„Érdekes volt hallani azt is, hogy bár nagyon jó pozícióban dolgoznak az előadók, az életük nem feltétlen úgy alakult, ahogy azt a gimnáziumban tervezték.”

„Az előadások segítettek abban, hogy bár a pályaválasztás nagyon fontos, mégse éljük meg görcsösen az előttünk álló időszakot.”

„Úgy gondolom, minden évben nagyon hasznos ez a program. Kár, hogy csak két előadóval tudunk találkozni.”

„Mindig jó érdekes emberekkel találkozni, s az külön hasznos, hogy mi választhatjuk meg az előadókat.”

PÁLYÁZATOK A TEHETSÉGGONDOZÁS JEGYÉBEN

2021/2022

Intézményünk megvalósuló pályázatai továbbra is a Nemzeti Tehetség Program által kiírásra kerülő programok közül kerülnek ki. A COVID miatt sajátos tanév volt az idei, hiszen újonnan elnyert pályázatról nem tudok beszámolni, azonban az iskolában/kollégiumban korábbi évek során elnyert projektek megvalósítása történt az idei tanévben. Ebben a tekintetben nincs mit szégyenkezniünk, hiszen párhuzamosan öt (!!!) pályázat megvalósítása zajlott le a tanév során.

Ennek az a magyarázata, hogy a zömében 2020 júniusában elnyert és a tavalyi tanévre ütemezett projektek megvalósítása az online oktatás miatt csúszott az idei tanévre. A vészhelyzet hosszabbításával a pályázatok megvalósítási határideje is tolódott, ami azt jelentette, hogy lehetőségünk volt kivárni, amíg a diákok ismét jelenléti oktatás keretében vehettek részt a tehetséggondozó műhelyekben.

A pályázatok beadása tekintetében szeretném kiemelni és megköszönni „A Tehetségért – a Zrínyiért” Alapítvány segítségét, hogy biztosította azt a keretet, amelyben lehetővé vált, hogy az Alapítványon keresztül is pályázhassunk. Ebben a munkában kiemelt szerepe volt Kobzos István igazgatóhelyettes úrnak, aki egyben az alapítvány titkára, valamint Hrotkó Anna volt kolléganőnknek, aki a kuratórium elnöke. Köszönet mindkettőjüknek!

A pályázatok közül négy, hagyományosan tehetséggondozó műhely, míg egy projekt eszközbeszerző pályázat volt. Az alábbiakban röviden összefoglalom a projektek lényegét és hasznosságát.

I. A PROJEKT AZONOSÍTÓSZÁMA: NTP-MTTD-20-0177

A projekt címe: Guinness rekordok, érdekességek a matematika tükrében

Elnyert összeg: 1.367.000 Ft

Projektvezető: Bartha Dénesné

Meghívott előadó: Mocsár Dávid

A felfedezési tapasztalatokat nyújtó 60 órás matematikai tehetséggondozó program a sokszínű élménypedagógia szakkör lehetőségeit kiaknázva, több tudományterületet átölelő, komplex gondolkodást elősegítő foglalkozásokat takart a matematikát szerető és a természettudományok iránt is érdeklődő tehetségígéretes 9. és 10. évfolyamos tanulóknak.

A projekt célja volt a világ eseményeinek élményközpontú megismerése matematikai feladatokon keresztül. Bővüljenek a tehetségígéretes diákok matematikai és más tudományos ismeretei. Pozitívan változzon meg a matematika iránti attitűdjük. Ma-

tematikai feladatokon keresztül ismerkedjenek meg érdekes eseményekkel, tárgyakkal, emberi vívmányokkal. Szerezzenek aktív cselekvő tapasztalatokat. Legyen lehetőségük észrevenni a bennük rejlő tehetséget. A szakmai program része volt egy kétnapos tanulmányi kirándulás, amely során gyárlátogatáson és lazító programokon vettek részt a tanulók.

A projekt címe: Titokzatos Ókor – Gorsium és Aquincum nyomában

Elnyert összeg: 1.482.000 Ft

Projektvezető: Szűcs Róbert

Szakmai segítő: Suller Zoltán

Az immár hagyományokkal rendelkező 60 órás program célja a 10. évfolyamból bekerülő tanulók szemléletének és történettudományi ismereteinek tágítása, a történelem tantárgy népszerűsítése, az elméleti ismeretek rendszerezése, motiválás, ókortörténeti minikutatás, kutatómódszertan megismerése, illetve a program lehetőséget biztosított a diákoknak kreatív ötleteik megvalósítására, a program végén produktumaik, bemutatóik megismertetésére az iskola tanulóival, tanáraikkal.

További cél volt, hogy speciális ókortörténeti, ill. egyéb, a tananyagon túlmutató témák (tévhit az ókorral kapcsolatban, eltűnt ókori népek, homoszexualitás, mint mikroszociális stratégia, ókori személyiségek és háttérük, a valódi polis stb.) megismerésével felkeltjük az érdeklődésüket, bővítjük tudásukat, tágítjuk látókörüket.

A komplex tehetséggondozó program kétnapos tanulmányútja során hazánk két legjelentősebb ókori emlékét (Aquincum és Gorsium) testközelből is felfedezve szembesültek az egykor Pannóniában élt emberek életmódjával, így szerevve tapasztalatokat a projektben részt vevő diákok.

III. A PROJEKT AZONOSÍTÓSZÁMA: NTP-MTTD-20-0210

A projekt címe: Környezetünk a matematika tükrében

Elnyert összeg: 1.285.000 Ft

Projektvezető: Bartha Dénesné

Meghívott előadó: Váradi Hajnalka

A felfedezési tapasztalatokat nyújtó matematika tehetséggondozó program a sokszínű élménypedagógia szakkör lehetőségeit kiaknázva, több tudományterületet átölelő, komplex gondolkodást elősegítő, gazdagító foglalkozásokat takart matematikából tehetséges tanulóknak. A tanórán kívüli interaktív foglalkozásokon rendszereződtek ismereteik, új szemszögből ismerhették meg az őket körül vevő világ matematikai hátterét.

A program célja volt az embert körbe vevő világ élményközpontú megismerésével a diákok logikai-matematikai tudásának gazdagítása matematikai feladatokon keresztül. Bővültek a tehetséges diákok matematikai és más tudományos ismeretei. Matematikai feladatokon keresztül ismerkedtek meg az ember alkotta vívmányokkal. Látták összefüggéseiben a környezeti hatásokat. A szakmai program része volt egy kétnapos tanulmányi kirándulás, amely során gyárlátogatáson és lazító programokon vettek részt a tanulók.

A projekt címe: „Ember ezt hogy tehette?” – a zsidóság és a Holokauszt

Elnyert összeg: 1.250.000 Ft

Projektvezető: Szűcs Róbert

Szakmai segítő: Kobzos István

A komplex tehetséggondozó program során a 11.-es, történelmet szerető diákok részére tanórán kívüli interaktív tehetséggondozó foglalkozásokat tartottunk. A műhelymunkák fő témája a zsidóság élete a 20. században és a Holokauszt. A program lényege a toleranciára nevelés és az érzékenyítés volt. A pályázati program során megszereződtek ismereteik, és új megvilágításokból dolgozhatták fel a témákat. Kétnapos tanulmányúton vettek részt, kisfilmet, minikutatást és tablókat készítettek.

A program céljai voltak: a tanulók szemléletének és történettudományi ismereteinek tágtása, motiválás, 20. századi történelmi minikutatás, kutatómódszertan megismerése, illetve a program lehetőséget biztosított a diákoknak kreatív ötleteik megvalósítására. Célként tűztük ki, hogy speciális modern kori történelmi, ill. egyéb, a tananyagot túlmutató témák megismertetésével felkeltjük az érdeklődésüket, bővítjük tudásukat, tágtjuk látókörüket. A zsidóság történetén, témáján, életmódján keresztül toleranciára neveljük, érzékenyítsünk és megismertessük objektívan az emberiség egyik legnagyobb tragédiáját, a Holokausztot. Objektivitás, kritikus gondolkodásra nevelés, zsidósággal szembeni sztereotípiák lebontása. Élményszerűen új ismereteket szerezni, a zsidó vallás és kultúra megismerése, megértése.

V. A PROJEKT AZONOSÍTÓSZÁMA: NTP-TFJ-21-0007

A projekt címe: Zrínyis tehetséggondozó szakkörök feltételrendszereinek javítása

Elnyert összeg: 4.180.000 Ft

Projektvezető, koordinátor: Szűcs Róbert

A projekt célja, hogy a több éve kiváló tehetséggondozó munkát végző intézmény tehetségszolgáltató feltételrendszereit javítsa a tanórán kívüli tehetséggondozó programjaihoz kapcsolódó eszközök beszerzésével. A tehetséges tanulók képességbontakoztatása ezáltal könnyebbé válik, pályaeorientációjuk is erősödik, és egy szakmailag megalapozottabb, kiegyensúlyozottabb fejlesztés történik a tehetséggondozó munka tekintetében.

A projekt tartalma:

- EV3 versenyekhez (robot programozás) szükséges eszközök
- Idegennyelvi kommunikáció és társas készségek versenyfejlesztésének eszközei (szókétyűk, taneszközök, játékok)
- Személyiségfejlesztés, önismeret, egyéni fejlesztés játékokkal (társas, puzzle, makettek, kártyák, kockák)

- Az iskolánkban működő természettudományos szakkörök munkája során szemléltetésre és a laboratóriumi mérések kivitelezésére, a biológiatanítás gyakorlatiasabbá tételére beszerzendő eszközök (biológus, vegyész és gyógyszerészeti irányban tanuló tehetségek számára)
- Fizikai tehetséggondozó szakkör keretében versenyfeladatok komplex begyakorlására, demonstrációk elvégzésére eszközbeszerzés
- Térlátás, kombinatív készség, logikus gondolkodás fejlesztése. Játékosság pozitív szerepe a tanulási folyamatban
- Minőségi grafikai alkotások létrehozása, mozgásfázisok modellezése az alkotó munka során képzőművészeti tehetséggondozás keretében

A beszerzések során a szükségletek összhangban voltak a pályázó intézményben működő versenyfelkészítő és tehetséggondozó körökkel, tehetségsegítő folyamatokkal, hiszen a Zrínyi mindig komplex tehetséggondozást és tehetségsegítést folytat.

A fenti projektek mind hozzájárultak intézményi szinten is a szakmailag relevánsabb tehetséggondozó folyamatokhoz, és olyan plusz lehetőségeket, forrásokat és kereteket adtak, amik a jelenlegi fenntartói környezetben könnyebbé tették a tehetséggondozást. Úgy gondolom, hogy a Zrínyinek, a fentiek fényében, a jövőben is minden pályázati lehetőséget meg kell ragadnia.

Szűcs Róbert
intézményegységvezető-helyettes

PÉNZ7 A ZRÍNYIBEN

Iskolánk ebben a tanévben is részt vett az immár nyolcadik alkalommal megrendezett Pénz7 programban. 2022. március 7. és 11. között minden osztályban sor került a diákok pénzügyi felkészültségének és tudatosságának fejlesztésére egy külön tanóra keretében.

A programsorozatra hagyományosan regisztrált 11. évfolyam tanóráin a pénzügyi tervezés és megtakarítás volt a téma. A foglalkozásokon egy testvérsuli-találkozó pénzügyi tervét készítették el, vagy a megtakarítások banki elhelyezésének lehetőségeivel ismerkedtek. Gazdasági kalkulációs és tervezőkészségük fejlesztésén túl jó alkalom volt ez az esemény arra is, hogy véleményformálás, azok ütköztetése, együttműködés és a különböző döntési módszerek megtapasztalása területén is fejlődjenek a résztvevő diákok. A pénzügyi szféra különböző területeiről érkező meghívott önkéntesek szakértelmükkel és gyakorlatias magyarázataikkal, példáikkal felbecsülhetetlen segítséget jelentettek, hogy a közvetített ismeretek célba érjenek.

Az alsóbb évfolyamokon a korábbi években kidolgozott tartalmak közül választhatnak az osztályfőnökök a tanulók életkora, előzetes pénzügyi ismeretei és érdeklődése alapján. A 9. és 10. osztályok foglalkozhattak a családi költségvetés, a korszerű pénzkezelés, hitelek, befektetések és pénzügyi biztonság kérdéseivel is. A végzős osztályok az aktuális élethelyzetüknek megfelelően a pályaaorientációs projektnap keretében a Diákhitelről kaptak részletes tájékoztatást a Diákhitel Központ képviselőitől.

A témahét keretében tartott rendhagyó tanórák élményközpontú, csoport- és pármunkára alapuló, gyakorlatias feladatokon keresztül, a diákok háttérismeretére alapozva, kezelhető mennyiségű elméleti tudást is közvetítve fejlesztik a pénzügyi ismereteket. A tanórák keretében interaktív módon van lehetőség a felelős döntéshozatal és kreatív problémamegoldás készségeinek fejlesztésére, valamint a mindennapi életben elengedhetetlen pénzügyi és gazdasági alapfogalmak elsajátítására. Az eseménysorozat célja iskolánkban is az, hogy az elkövetkező nemzedék a hétköznapi pénzügyi helyzeteket tudatosan kezelje, és a vállalkozói hajlandóságuk növekedjen. A diákok visszajelzéséből kiderül, hogy örömmel fogadják és hasznosnak tartják ezeket a különleges tartalmú tanórákat.

Hlavnya Emese szaktanár

DIGITÁLIS TÉMAHÉT 2022

A 2021/2022-es tanévben hatodik alkalommal csatlakozott iskolánk a Digitális Témahét országos programjához.

Április 7-én, csütörtökön, 16 órai kezdettel szervezett webináriumot a Neumann Társaság, melynek témája: „Milyen módszerekkel tudunk védekezni az álhírek, a magyarban is meghonosodott kifejezéssel fake news illetve az egyéb átverés, csalás ellen.” Az ingyenes meetup online formában került megrendezése, melyre előtte regisztrálni kellett. Iskolánk több osztályából hallgatták meg diákok az érdekes előadásokat, melynek végén az érdeklődők kérdéseket is feltehettek.

Dr. Racskó Péter, a Corvinus Egyetem Informatikai Intézetének tudományos tanácsadója, illetve *Mezriczky Marcell*, az egyetem Kommunikáció- és médiatudomány mesterszakos hallgatója tartott egy-egy előadást a témában.

Dr. Racskó Péter, a fake news-jelenség egyik elismert hazai szakértőjének számít, előadásában arról beszélt, hogyan, milyen módszerekkel lehet megállapítani egy hírről, hogy hamis vagy igaz.

Mezriczky Marcell a Corvinus CGI-Deepfake Kutatócsoportjának tagjaként mélyedt el az információk hamisíthatóságának következő szintjét jelentő, akár hamis videofelvételek elkészítését is biztosító deepfake technológia rejtelmeiben. A szakember korábbi esettanulmányában magyar tinédzserek körében vizsgálta meg, hogy milyen hatékonysággal képesek észlelni a deepfake módszerrel meghamisított videókat. A webinaron példákat mutatott deepfake “alkotásokra”, némelyik példa sokkolta a nézőket realiztikus jellegével.

Az iskolánkból résztvevő diákok és a tanárok is hasznosnak tartották az előadásokat. A projektmunka az idén a programozáshoz kapcsolódott.

Az idén a Digitális Témahét színtoltja az iskolai fotópályázat volt, melyet tanév elején meghirdetett az informatika munkaközösség. Az eredményhirdetést a Digitális Témahéten tartottuk meg, Kelemen Tamás fotókiállításának megnyitóján. A pályázatot két kategóriában – természet és sport-mozgás – hirdettük meg. 21 tanár értékelt a beérkezett fotókat, az ő pontozásuk alapján alakult ki a végleges sorrend.

Az első három helyezett mindkét kategóriában könyvutalványban részesült. Mivel a természet kategóriában sok versenyző küldött be színvonalas fotókat, így a 4-7. helyezettek is könyvjutalomban részesültek.

Sport – mozgás kategória

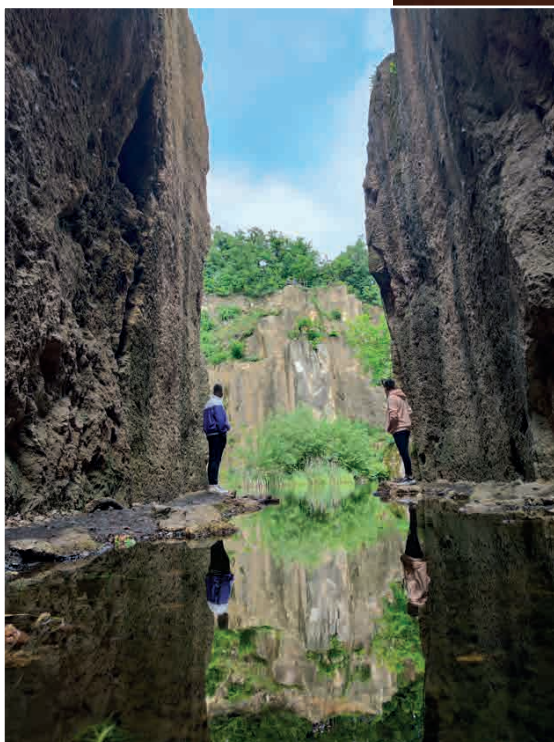

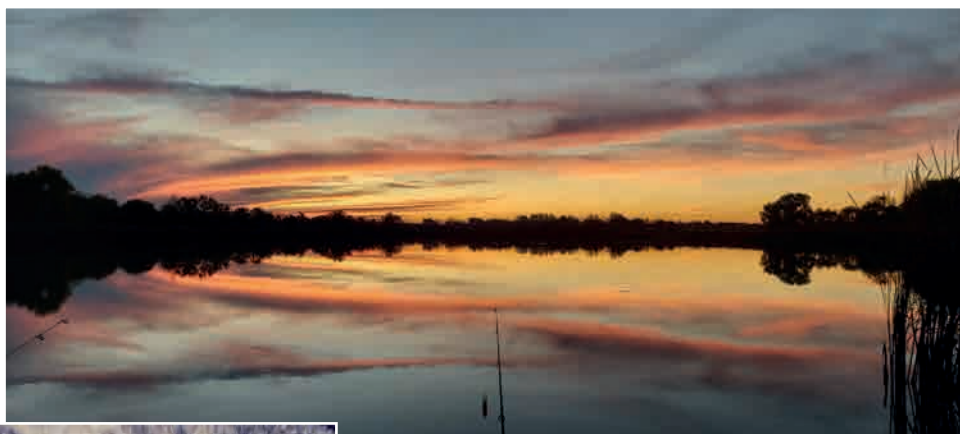
Természet kategória

1. helyezett:
Kósa Máté 9. d.
A kép címe: Sóstó

2. helyezett:
Turán Levente Zoltán 10. c
A kép címe: Tötágas
(lent balra)

3. helyezett:
Angi Anna 9. c
A kép címe: Rohanó Világ
(lent jobbra)

Különdíjak

4. helyezett:
Novák Róbert 10.b
Naplemente a tavon

5. helyezett:
Czibere veronika 9.c
A végtelen utazás

6. helyezett:
Bálint Petra 10.c
Valahová el

7. helyezett:
Tóth Zsófia 10.b
Virágzó tó

Készítette:
Gergelyné Pivarnyik Rita
munkaközösség-vezető

IRODALMI ZSONGÁS A ZRÍNYIBEN

Mit jelent cseresznyepaprikának lenni a paprikakoszorún? Élénk és erős tagja vagy egy közösségnek, szerepet vállalsz, pezsegsz. Tartozol valahová és valakikhez. A digitális tanrend után fontos célja volt a tantestületnek: közösséget építeni, összetartozni, alkotni. Az irodalom lehetőséget nyújt mindehhez. A 2021/22-es tanév az irodalmi zsongás és projektek éve is volt.

A 9. C diákportfóliókat készített a görög irodalom témakörében. A tanulónak lehetőségük volt többek között mítoszírásra és képzőművészeti alkotásra szabadon választott technikák felhasználásával. A portfólió dokumentumok összesége, melyet egy adott témában készít el a tanuló, gyűjt össze és prezentál. Legnagyobb érdeme, hogy tantárgyközisége miatt az elszigetelt ismereteket, a széttoreszedett fogalmakat, gondolkodási műveleteket összekapcsolja. Így elevenedhetett meg előttünk Zeusz vagy Aphrodité, ötvözve a történelem, irodalom és rajz órák ismereteit.

A 10. B Csokonai Vitéz Mihály életművét dolgozta fel a csoportos projektmunka módszerével. A projektmunka összeköt minket egymással, kommunikációs helyzeteket teremt, vitára, kérdésfelvetésre ösztönöz, gondolkodtat, megmozgatja a képzeletünket, önkifejezésre és együttműködésre sarkall. A régmúlt irodalmi alkotásait közelebb hozza a diákokhoz, teszi ezt észrevétlenül, szórakoztatóan. A 10. B-sek tablókat készítettek különböző technikákkal, hogy feldolgozzák Csokonai életrajzát, a Lilla-verseket és az életműre jellemző stíluszintézist. Egyedi, dekoratív és alaposan összegző tablók készültek. A projekt zárásaként az egyik csoport Csokonai Dorottya c. vígposzából adott elő egy részletet. A projektmunka sikeres volt: a tanulók élvezték a közös munkát, ismereteiket kreatívan és szórakoztatóan bővítették.

Tanulópárok is alakultak a tanévben a 10. B osztályban. A párok közösen dolgozták fel az európai felvilágosodás egy-egy darabját. Az előkészületekről munkanaplót készítettek, majd irodalom órán bemutatták az általuk feldolgozott művet. A tanulópárok egyenlő mértékben voltak felelősek az elvégzett munkáért, maguk osztották be az idejüket és egymás között a munkafázisokat.

A projekt munkák zárásaként és összefogásaként egy irodalmi kezdeményezéssel zártuk a tanévet. A magyar költészet napján „Hozzuk divatba az irodalmat!” volt a mottónk. Három évfolyam, összesen hat csoportja csatlakozott a projekthez és jött irodalmi idézetekkel saját kezűleg készített pólókban iskolába aznap és népszerűsítette a magyar irodalmat.

Az irodalom közösséget kovácsolt, amiben feloldódtunk, egymásra figyeltünk és megtaláltuk magunk egy darabját. Koszorú lettünk, paprikakoszorú.

*Polgáriné Karsai Zsanett
szaktanár*

„Hozzuk divatba az irodalmat!”

Csoportmunka
irodalom órán

ÉLMÉNYEKET JEGYZŐ *NYITOTT KÖNYV*

Két, koronavírusjárvány és karantén által megtört tanév után évekkel ezelőtt mindennapinak tartott reményekkel és vágyakkal kezdtük a 2021/22-es tanévet. Abban reménykedtünk, arra vágytunk, hogy ebben a tanévben talán megússzuk, hogy képernyőnek magyarázva, képernyőt hallgatva próbáljuk a világban való eligazodás alapjait átadni és elsajátítani. Abban reménykedtünk, arra vágytunk, hogy bár kényelmetlenebb lesz korábban felkelni, rendesen felöltözni, beutazni az iskolába, tanteremi környezetben lenni, de mégis ott leszünk, együtt leszünk, a virtualitás után testi és szellemi valóságunkban jelen leszünk egymás életében. Abban reménykedtünk, arra vágytunk, hogy közösségi élményeink lesznek, hogy emberközelségbe kerülünk egymással az iskolai órákon s azon túl, az iskola falai között, s – tisztelve a magánszféra határait – kicsit e falakon túl is. Abban reménykedtünk, arra vágytunk, hogy élményeket kapunk és adunk. Ezek egyszerű, hétköznapi remények és vágyak, ha normál időket élünk.

Ilyen előzmények után a magyar és művészetek munkaközösség által Nyitott könyv - olvasási verseny címmel meghirdetett három fordulós vetélkedője is izgalmasabb kontextusban zajlott, mint normál időkbén. Nekünk, a verseny szervezőinek két fő törekvés lebegett a szemünk előtt: élményt adni és élményt kapni.

Az élményadás gesztusa több síkon is megfigyelhető. Tetten érhető a témaválasztásban. Olyan alkotók és művek mély megismerését ajánlottuk és kértük, amelyek alapján kívül esnek a túlfeszített és ezért sokszor – a tanárok és diákok önhibáján kívül – mechanikussá redukálódott iskolai követelményeken. Egyrészt kortárs magyar írók műveiben való megmerítkezést kínáltuk. Az első forduló feladatai Grecsó Krisztián Vera, a második forduló Dragomán György Máglya című regényeivel voltak kapcsolatosak. A harmadik fordulóban az első két forduló művei mellett egy-egy novella szerepelt Csabai László, Mészöly Ágnes, Molnár T. Eszter, Szvoren Edina és Tóth Krisztina tollából. Másrészt az elvárt művek főszereplőinek világa, problémáik és életérzésük közelebb áll a mai középiskolások világához. Nem véletlen, hogy a szereplők életkora is hasonló, s élethelyzetükben is sok az átfedés, mivel többségük a gyermek és felnőttkor határán él. A megmérkőző diákok szembesülnek a felnőttek világának viszonyrendszerével, törvényszerűségeivel ill. olykor értelmetlen ésszerűtlenségeivel, időnként elnéző, de az esetek egy részében a kegyetlenségig elmenő működésével.

Az élményadás jutott érvényre abban is, hogy a feladatok nagyon változatosak voltak, számos ismeret és készség meglétét várták el. Az egyes feladatok megoldásának alapja volt a tüpontos szövegismeret. Az első két, írásbeli fordulóhoz ezen felül szükséges volt az irodalmi fogalmakban, történelmi tényekben, a műben megjelenített korszak popzenéjében való jártasságra csakúgy, mint az 1990-es évek erdélyi magyar tájnyelv ismeretére, vagy rajzkészségre. A február 23-án rendezett szóbeli fordulóhoz pedig ter-

mérszetesen kellett az élőbeszédben való megnyilvánulás bátorsága és összeszedettség, a szituációs feladatban az intuitív dramaturgiai érzék. Szükséges voltak még pl. a filmplakát elkészítéséhez számítástechnikai felhasználói ismeretek, a villámkérdésekhez a gyors reakcióidőre. S a versenyen való eredményes szerepléshez mindezek mellett szükség volt kreativitásra, a megszokott iskolai gondolkodásmódból és komfortzónából való kilépés merészségére.

De – mint mondtam korábban – nem csak élményt igyekeztünk adni, hanem kapunk is. Munkaközösségünk minden tagja – akár a gimnáziumban, akár a kollégiumban dolgozik –, sőt nemrégiben nyugdíjba vonult kollégánk is részt vállalt a feladatok

összeállításában, a verseny lebonyolításában, s nem csekély tapasztalatot kaptunk. Nekünk is ki kellett lépniünk a komfortzónánkból. A célirányos felkészítést igénylő tanítás rutinja helyett más típusú gondolkodást igényelt a feladatok összeállítása. S hogy ez az átállás sikeresnek mondható, az ötletgazdag és nem ritkán váratlan leleményes megoldások igazolják. Kaptunk sok örömet, a legjobb értelemben vett rácsodálkozást, hogy milyen magas szinten voltak képesek teljesíteni egy-egy feladatot a versenyzők.

A megmérettetést vállaló és további érdeklődő diákok és mi, tanárok közös élményeket is kaptunk. Március 17-én irodalmi találkozón vendégünk volt a Vera című regény szerzője, Grecsó Krisztián. Beszélgettünk, hallhattunk az önértelmezés és a megfogalmazás tétjéről, a szüntelen hazatérés kényszeréről, életről, iskoláról, beavatásról, „irodalomról, vagy más ily fontos emberi lomról”. S ehhez csak otthon kellett lenniünk iskolánkban, a Zrínyi Ilona Gimnáziumban.

Április 8-án pedig a döntőbe jutott versenyzőkkel együtt egy tartalmas budapesti kiránduláson vettünk részt. Megtekintettük a különleges építészeti elgondolásokkal megalkotott Magyar Zene Házát. Este pedig a Radnóti Színházban megtekintettük Schiller Don Carlos című tragédiáját. A néhol szinte követhetetlenül kusza cselekményszövésű darab színrevitele számos szokatlan, nem ritkán meghökkentő dramaturgiai megoldást alkalmazott. A darab karakteres színészi játékokkal megjelenített, erős kontúrokkal megrajzolt jellemeket ábrázolt. A színdarab választása és színpadra állítása nyilvánvalóan vállalta, hogy a jelen korhoz kíván szólni. Lényegi üzenetként azt fogalmazta meg, hogy a meggondolatlan, összeszedetlen és csélcsap, de szabadságszerető fiatalság, és az általuk vágyott egyéni szabadságot biztosító polgári társadalom minden hiányossága ellenére értékesebb, mint az inkvizíciós módszerekkel kérlelhetetlen rendet teremtő autokratikus rendszer.

Zárásként a szubjektív beszámolót lezárandó, ha nem is márványtáblába, de évkönyvbe vésvé idejegyzem a 2021/2022-es tanévben a Nyitott könyv – olvasási versenyen döntőbe jutott és eredményesen szerepelt csapatok, diákok névsorát. Gratulálunk!

1. hely: 10.D – Káldi Száva, Mandler Réka, Róka Eszter
2. hely: 12.C – Dancs Eugénia, Szegedi Viktória
3. hely: 9.B – Hulvej Csenge, Kinyik Panna, Komlósi Flóra
4. hely: 10.A – Balogh Boglárka Fanni, Kocsis Bálint

Mercs István
magyar és művészetek munkaközösségvezető

KUTATÓK ÉJSZAKÁJA

MATEMATIKA, FIZIKA

2021. szeptember 23-án volt szerencsém részt venni a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium és Kollégium természettudományi munkaközössége által szervezett Kutatók Éjszakáján, azon belül is a játékos matematikai és fizikai előadásokon.

A matematikai előadás Sánta József és Kropog László tanár urak nevéhez kötődik. Bemutattak több különböző számolási trükköt, és érdekes logikai játékokat ismerhetünk meg a jóvoltukból.

A számolási trükkök közé tartozott a japán vonalas szorzás, a kínai szorzás, szorzás nevezetes azonosságokkal, hatványozás nevezetes azonosságokkal, valamint a szorzás 11-gyel. Ezeket a módszereket természetesen nagyon jól el is magyarázták, így könnyen érthetővé váltak.

Az előadás után a játékok többségét személyesen is ki lehetett próbálni. Ilyen játékok voltak többek között a különböző ördöglakatok és a fából készült logikai kirakó kocka.

A logikai játszóház után egy nagyon érdekes és látványos fizikai előadáson vettem részt, amelyet Németh Bence tanár úr koordinált. Fő témája az inverz porszívó működése és a lumineszcencia volt.

Tanár úr Bernoulli törvényét szemléltette hajszárítóval és pingpong labdával, valamint inverz porszívóval, majd a perdületmegmaradást egy forgósékkal. Ezt követően elektrosztatikai kísérletek következtek szalaggenerátorral, végül pedig az egyik leglátványosabb, a fénnel rajzolás foszforeszcencia segítségével. Mindezek működését Tanár úr szemléltette, majd mi magunk is kipróbálhattuk a kísérleteket, természetesen a felügyelete mellett.

Összességében azt kell mondjam, hogy mind a két előadásra érdemes volt elmenem, és jó volt látni, hogy az egyébként szigorú számításokkal teli tantárgyaknak is vannak érdekesebb és látványosabb oldalai.

Schwarzkopf Yvette 11. C

KÉMIA

A Zrínyi Ilona Gimnáziumban hagyomány, hogy minden évben megrendezik a Kutatók Éjszakáját. A program, ahogy az a nevéből is kiderül, az esti órákban kezdődött a kis tornateremben. Az előadás nagyjából két és fél órát vett igénybe, ami nagyon tartalmasan telt.

A programon több mint ötven ember vett részt, elsősorban azok, akik a kémiával akarnak foglalkozni a jövőben. Garai Miklós, Tündik Tamás és Székely Béla tanár urak látványos kísérleteket mutattak be, és kiváló magyarázattal támasztották alá azokat. Az egész este az udvaron kezdődött, ahol egy légszák hatalmas magasságra lőtt ki egy kosárlabdát, ami mindenki számára nagyon meglepő volt. A továbbiakban láthattuk, ahogy egy festékes doboz rakétaként lő ki, vagy, hogy a szárazjéggel megtöltött palack hirtelen felrobbant. Személyes kedvencem mégis az volt, amikor folyékony nitrogén segítségével fagyasztottunk le krumplit, almát vagy egy szál rózsát, és végül ezeket porrá zúztuk kalapáccsal. Az esemény fénypontja a nitrogén felhasználásával elkészített fagy volt, amellyel még a jelenlévőket is megkínálták.

Úgy gondolom, hogy mindenki számára nagyon hasznos volt ez az este, mert betekintést nyerhettünk a kémia szépségeibe. A Kutatók Éjszakája beváltotta a hozzá fűzött reményeket, hiszen egy interaktív rendezvényről volt szó, melynek keretében tanár és diák egyaránt jól érezte magát. Bízunk benne, hogy folytatódik ez a hagyomány, amely nagyban hozzájárul a természettudományok iránti érdeklődés fenntartásához.

Lázár István 11.A

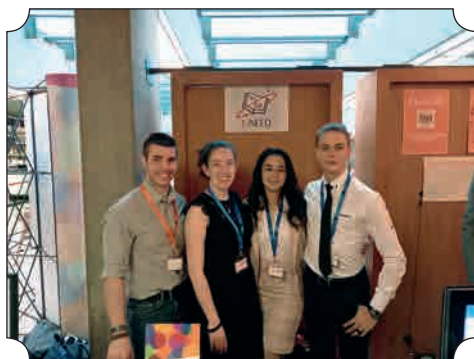

IDEAFEST

Az „IdeaFest ötletverseny középiskolásoknak” egy igazán remek, de rendkívül nehéz verseny. Komoly elszántságot, odafigyelést és persze tudást igényel. Egy ötletet kitalálni sem könnyű, nemhogy megvalósítani. Szerencsére nagyon sok segítséget kaptunk hozzáértő szakemberektől is, így legalább egy kicsit tisztább lett a kép a marketing világról, és belepillanthattunk a háttérmunkálatokba is. Ez a tudásunk és tapasztalatunk már nem vész el.

Kezdetben azért vágunk bele ebbe az egészbe, mert úgy gondoltuk, komoly esélye van az ötletünknek, és sosem lehet túl korán elkezdni valamit, legyen itt szó a marketingtanulásról vagy egy saját cég alapításáról. Tudjuk, ez kicsit nagy falatnak hangzik így elsőre, de ha jobban belegondolunk, csak úgy lehet előrébb jutni, ha nagy célt tűzünk ki magunk elé.

Ahogy általában semmi, természetesen az első fordulón való túljutás sem ment zökkenőmentesen. Visszagondolva már vicces, de akkor cseppet sem volt szórakoztató, mikor a rendszer a beadási határidő napján összeomlott, és három óra alatt kellett újra írunk az egész programunkat, amin azelőtt heteken át dolgoztunk. De szerencsére még ezek után is továbbjutottunk a területi döntőbe, ahová már csak öt csapat került be. Borzasztó stresszes volt ez a forduló, mert itt már nagy volt a tét, az országos tizenkettőbe való bejutás. Az eredményhirdetés során, mikor kihírdették a 4. helyezettet, Németh Bence tanár úr hátrafordult hozzánk és annyit mondott: „Na, kiszámoltam! Most vagy a harmadikok lesztek, vagy az elsők, de semmiképp sem a másodikok!” Aztán mikor kiderült, hogy nem mi vagyunk a harmadikak, már nagyon izgultunk, főleg azok után, amit Tanár úr mondott.

Az országos döntő az egy teljesen más dolog. Oda már úgy érkeztünk, hogy akár-hogy is lesz, mi már nyertünk. Nagyon jó érzés volt olyan fiatalokkal találkozni, akik szintén változtatni akarnak, terveik vannak és motiváltak. Mindenki nagyon szimpa-

tikus volt, és szerencsére nyáron újra találkozni fogunk velük egy egyhetes prágai út keretein belül, amit már mind nagyon várunk.

Bár nem mi lettünk az elsők, egy pillanatig sem búslakodtunk. Boldogok voltunk, hogy odáig eljutottunk, és mint később kiderült, több mint 400 induló csapat közül kerültünk be a legjobb 12 közé. Igazán büszkék vagyunk a munkánkra, és itt még nem állunk meg! Szabadidőnkben még dolgozni fogunk projektünkön, és kis szerencsével pár éven belül már el is indíthatjuk saját bel- és külföldi továbbtanulást segítő honlapunkat.

Csapattagok: Dankó Nóra Virág, Somogyi Boglárka, Hegyes Vilmos

GUY FAWKES NIGHT

A digitális tanrend és a járványügyi korlátozó intézkedések miatti hosszú kihagyás után 2021 novemberében végre ismét sort keríthettünk a 10 éve hagyománynak számító angol nyelvi projektnap megrendezésére. Minden évben igyekszünk valamilyen érdekes, az angolszász kultúrához kapcsolódó tematikára építeni a rendezvényt, amely a tanulók angol nyelvű projektjeinek bemutatása és a legjobb pályamunkákért járó díjak kiosztása mellett valamilyen szórakoztató és az iskola közösségét megmozgató eseményt is magában foglal.

Az idén a téma a Guy Fawkes Night volt, amelynek során az I. Jakab angol király ellen 1605. november 5-én elkövetett merénylet meghiúsulásáról emlékeznek meg. Az esemény reklámozása céljából a diákok számos kreatív és figyelemfelkeltő plakátot készítettek, amelyeket az iskola különböző pontjain helyeztünk el, hogy népszerűsítsük a rendezvényt.

A tanulók képregény, PPT, rövidfilm, vers és dal kategóriában készítettek projekt-munkákat, amelyeket az ünnepélyes eredményhirdetésen is bemutattunk. A kategóriagyőztesek a következő tanulók, illetve csoportok voltak:

- Legjobb képregény: Kósa Jázmin 9.A
- Legjobb PPT: Olasz Janka 9.B
- Legjobb vers: Szabó Vivien 11.D
- Legjobb dal: Czuczor Ramóna 11.B

Különlegesen kidolgozott és digitális technikát alkalmazó munkájáért a leginnovatívabb képregényért járó különdíjat kapott Olasz Janka 9.B osztályos tanuló.

A rendezvény csúcspontja az udvaron rakott hatalmas máglya több mint 400 éves angol hagyományt követő meggyújtása és a Guy Fawkes-ot jelképező szalmabábu elégetése volt.

A máglya meggyújtását különösen izgalmassá tette az időjárás, ugyanis az egész nap szakadó eső komolyan veszélyeztette terveinket. Napközben a munkaközösség tagjai aggódva, ugyanakkor bizakodva nézegették óránként a meteorológiai előrejelzéseket és a felhőradar képeit.

Aztán délután végre elállt a felhőszakadás, és sikerült megrakni a máglyát, amelynek meggyújtását a Bajkán László tanár úr által írt és a 9. Ny/D osztály tanulói által előadott dal kísérte.

A projektnapokon mindig szerepet kap valamilyen, az aktuális eseményhez kapcsolódó étel készítése is. A lezúduló újabb heves eső azonban meghiúsította a héjában sült krumpli (jacket potato) sütését, de legalább segített eloltani a tüzet.

Köszönjük a munkát valamennyi résztvevőnek, a pályamunkákat készítő diákoknak és felkészítőtanáraiknak, valamint a rendezvény lebonyolításában segédkező diákoknak.

Ezúton is szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki az „Angol nyelv tanulásáért” Alapítványt támogatta, mivel az alapítvány segítségével tudtuk a nyerteseket jutalmazni. Köszönet illeti továbbá Mikó Gábor szülőt, aki ingyen biztosította a máglyához szükséges faanyagot és annak házhoz szállítását.

Reméljük, hogy minden résztvevő számára izgalommal teli és emlékezetes élményt jelentett ez a nem mindennapi esemény.

*Boros Krisztina
szaktanár*

GUY FAWKES NIGHT

Az első találkozásom a Guy Fawkes nappal akkor volt, amikor angoltanárom megkért, hogy készítsek angolórára egy előadást róla.

Eddig egyik iskolában sem találkoztam hasonló rendezvénnyel, sőt ismerőseim sem. Mindig is érdekelt a történelem, így boldogan elvállaltam, később pedig egy képregény mellett ezzel a prezentációval is jelentkeztem.

Nagyon tetszett, hogy mennyiféle alkotással lehetett jelentkezni, és az aprólékos munkához alaposan utána kellett nézni a történelmi háttérnek. Rengeteg érdekes cikket, ténnyel és videóval találkoztam ez alatt az idő alatt, és a kor divatjáról is közeli képet kaptam, hála a projektem típusának. Legnagyobb öröömömre egyik kedvenc tévéműsorom is humorosan feldolgozta a témát, mégpedig nem is egyszer!

Meglepő volt, hogy a többi diák milyen aktívan részt vett a pályázatban, főleg a plakátok terén. Akármelyik folyosón siettünk végig, legalább három-négy hívta fel a figyelmünk az eseményre. Leginkább a máglyaégetésre voltam kíváncsi, hiszen maga a tűz, ráadásul tűz az iskola területén, nagyon izgalmasnak hangzott.

Eljött november 4-e, és alig vártam a délutánt. Sajnos kevés barátom tudott maradni a dolgozatok miatt, de a hangulat így is remek volt. Pont elértünk a tornaterembe, és bár sok mindenre felkészültem, nem számítottam arra, hogy zene is lesz. A megnyitó után végignéztük az alkotásokat, a dalokkal kezdve és a képregényekkel befejezve.

Mivel nem akartam a helyszínen ismét elmondani az előadásom, előtte való héten felvettem. Nem én voltam az egyetlen, aki így tett. Bár csak leghátul találtunk helyet, szerencsére mindent jól lehetett hallani.

Ezután szintén énekelve vonultunk ki az udvarra. Be kell vallanom, ez volt a nap legijesztőbb pontja, mivel a máglyát a fák alatt rakták, és szinte az elszáradt levelek alját nyaldosták a bíbor lángok.

A kedvenc részletem az volt a dekorációban, hogy bent volt egy miniatűr változata a bábnak, aki egy műtűzrakás tetején bánta meg a döntéseit, a narancsos, villódzó fényt pedig egy lámpa szolgáltatta.

Mégis az eredményhirdetést vártam a legjobban, mint sokan mások. Kellemes meglepetésként ért, hogy mindenki minden résztvevőt megtapsolt, mert eddig ritkán láttam ilyen lelkesedést. Az pedig, hogy nyertem is, csupán hab volt a tortán. Azóta is kint van a falamon az oklevél, ugyanis ez egy olyan verseny volt, amelyre büszke vagyok, hogy nyertem.

Egyetlen dolgot sajnálok, hogy nem sütöttünk végül krumplit, de ez semmit sem vesz el a délután hangulatából. Nagyon élveztem a felkészülést (még akkor is, ha nem egyszer éjfélig dolgoztam rajta), akárcsak a részvételt, és várom, hogy újra részt vehessek valami hasonlóban, és másokat is erre bátorítok.

Olasz Janka 9. B

EGÉSZSÉGNAP

Ebben a tanévben is megrendezésre került az egészségnap iskolánkban, amikor is a hagyományokhoz híven délelőtt egészségügyi szakasszisztensek érkeztek, és különböző méréseket végeztek az iskola nappalijában. Vércukorszint és vérnyomásmérés mellett, fogamzásgátlással kapcsolatos tanácsadás is szerepelt a programban. Az egészségtudatosság és környezettudatosság jegyében egy kis vásári stand is jelen volt az aulában, ahol egészséges termékeket, környezetkímélő tisztítószereket lehetett vásárolni.

A mérésekkel párhuzamosan a tanulók előadásokon is részt vehettek, ahová orvosokat, kutatóorvosokat szoktunk hívni. Két orvos látogatott el hozzánk az idén.

Dr. Tóth Balázst hallgathattuk elsőként, aki a Semmelweis Egyetem általános orvosi karán végzett, most belgyógyász rezidens a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kórházak és Egyetemi Oktatókórházban. Interaktív előadásában hallhattunk „Étel-élet” címmel a helyes táplálkozásról, diétákról. Doktor Úr a diákok számára közel hozta, érthetővé tette, mi a testnek megfelelő táplálkozás, élményszerű előadásában rávilágított néhány sokak által elkövetett hibára is. Az előadása után záporoztak a kérdések, így a tanulók közvetlenül hiteles személytől kaphattak válaszokat kérdéseikre.

A másik előadást Dr. Madurka Ildikó tartotta, aki az Országos Onkológiai Intézet bázisán működő Mellkassebészeti Klinika főorvosa. Az orvosi hivatás személyes és etikai vonatkozásait mutatta be tanulóinknak. Beszélt a tüdőtranszplantációra váró betegek mentális állapotáról műtét előtt és után, videóin bemutatta a tüdőtranszplantált betegek reakcióit, amikor felébrednek a műtétből. Átéltük, mit éreznek az orvosok siker és kudarc után.

Mindkét előadást a „páterben” tartottuk a nagy érdeklődésre tekintettel, így megbizonyosodhattunk ebben az évben is, hogy milyen nagy szükség van magas szakmai felkészültséggel rendelkező előadók, orvosok, kutatók jelenlétére, hiteles előadására.

Köszönjük Dr. Tóth Baláznak és Dr. Madurka Ildikónak

*Siklódi-Baglyos Beáta
biológia szaktanár*

VIDEÓINTERJÚK ÉS AZ IWITNESS HASZNÁLATA

TEHETSÉGGONDOZÓ KOLLÉGIUMI ÓRÁKON

2017-ben egy jeruzsálemi tanulmányút során találkoztam először *Szőnyi Andreával, a Zachor Alapítvány – A társadalmi emlékezetért* igazgatójával, aki előadást tartott nekünk a Yad Vashem intézetben az általa képviselt szervezetről. Hazatérve aztán a Zachor Alapítvány által szervezett több tanári továbbképzésen is részt vettem, mivel nagyon megtetszett a videóinterjúk alkalmazási lehetőségeinek széles spektruma.

MI IS AZ A VIDEÓINTERJÚ?

A Dél-Kaliforniai Egyetem (USC) Soá Alapítványának megalakulása a híres amerikai filmrendező, Steven Spielberg nevéhez köthető. 1994-ben a *Schindler listája* forgatásakor Spielberg és munkatársai videószalagon rögzítették számos holokausztúlélő és szemtanú visszaemlékezését. Ebből hozták létre a Soá Túlélői Vizuális Történelmi Alapítványt (*Survivors of the Shoah Visual History Foundation*), amelynek fő célja a visszaemlékezések és tanúságtételek videón való rögzítése volt. 2006-tól a videóarchívum a Dél-Kaliforniai Egyetemhez került, és így alakult meg az USC Soá Intézet a Vizuális Történelemért és Oktatásért (*USC Shoah Foundation Institute for Visual History and Education*). Ez a lépés átformálta az alapítvány tevékenységét és célkitűzéseit. Az interjúkat digitalizálták és indexálták, hogy biztosítsák fennmaradásukat, és kereshetővé tegyék a felhasználók számára. Erre mindenképpen szükség volt, hiszen az archívum (Vizuális Történelmi Archívum – Visual History Archive) jelenleg 55.000 interjút tartalmaz 43 nyelven, köztük több mint ezer magyar nyelvű interjút is. Az archívum folyamatosan bővült a holokauszt anyagán kívül más népi történetekkel és szemtanúival (Ruanda, Guatemala, Nanking, örmény, Kambodzsa, rohingya gyűjtemény).

AZ IWITNESS FELÜLET

Az IWitness a Dél-Kaliforniai Egyetem (USC) Soá Alapítványának digitális oktatási platformja, mely több más nyelv mellett magyarul is elérhető. A felületen az érdeklődő pedagógusok több ezer videóinterjút találnak a holokauszt és más genocídiumok túlélőivel, embermentőkkel és szemtanúkkal, a magyar nyelvű életútinterjúk száma közel kétszáz. A platform a teljes interjúk mellett több tucat magyar nyelvű multimédiás, digitális tananyagot is tartalmaz, melyek mindegyike világos pedagógiai célokat és tanulási eredményeket fogalmaz meg, valamint megfelel a tantervi előírásoknak és

követelményeknek (NAT és kerettantervek). A platform beépített videóvágó programja lehetővé teszi, hogy a diákok a feladatokon keresztül, a forráskutatáson és -elemzésen túl olyan kreatív lehetőségekkel is megismerkedjenek, mint a filmvágás, az etikus szerkesztés, a forgatókönyvírás vagy a videóösszé szerkesztése. Az IWitness platform a tananyagtartalmak közvetítése mellett a diákok a 21. század követelményeinek megfelelő készségeit és képességeit – médiaműveltség, informatikai és digitális műveltség – is fejleszti.

A jeruzsálemi tanulmányút során olyan élményekkel gazdagodtam, majd olyan motivációval jöttem haza, hogy eldöntöttem, a továbbiakban mindenképpen a zsidóság és a holokauszt témájával szeretnék behatóbban foglalkozni. Kollégiumi nevelőtanárként mindig is fontosnak tartottam a diákok toleranciára, elfogadásra nevelését, a kritikus gondolkodás kialakítását, a „fact check” szemléletet – *amely most a háború miatt mindennél jobban előtérbe került* – és a sztereotípiák leépítését. Emellett a diákok empátiájának és a mássággal szembeni elfogadásnak a fejlesztését is nagyon fontosnak tartom.

A Tiszavasvári úti kollégiumban 2017-ben kezdtem el egy a holokauszttal foglalkozó tehetséggondozó szakkört elindítani, amely aztán minden évben 10-15 fő részvételével működött. Később a szakköri tematikába fokozatosan beépítettem a videóinterjúk és az IWitness platform használatát. Az archívumban fellelhető videóinterjúk strukturált életútinterjúk: az interjúalanyok beszélnek a családjukról, a gyerekkorukról, bemutatják azt a világot, amelyben a vészkorszak előtt éltek. Kitérnek arra, hogyan érintették őket a történelmi változások, elmondják, hogyan élték túl a holokausztot. Beszámolnak arról, hogyan folytatódott utána az életük. Az interjúk végén több esetben családtagok is megjelennek. Bemutatnak családi fotókat és más dokumentumokat. Az interjúk általában 2-4 óra hosszúak, de természetesen az interjúkra épülő tananyagok a tanórai keretekhez igazodnak.

Az IWitness lényege a személyes történelem mint elsődleges forrás és hiteles forrásanyag. A videórészletekre épülő feladatsorok az általános emberi értékekkel, az egyéni túlmutató történelmi folyamatokkal, a szélesebb társadalmi, szociológiai kontextussal ismertetik meg a diákokat, miközben megélhetik saját érzéseiket egy-egy történelmi eseménnyel vagy az értékrendjük határait feszegető kérdéssel kapcsolatban. A történelemkönyvekből ismert folyamatok, események, évszámok és helyszínek étellel telnek meg. A videóinterjúk alanyainak személyes történetei, veszteségeik vagy hősiességük érzékenyítik a diákokat, fokozzák együttérzésüket a zsarnokság és a kirekesztés áldozataival. Az egy vagy akár több tanórát kitöltő feladatsorok videóinterjú-részletekre építve dolgozzák fel többek között a hazaszeretetet vagy az identitás fogalmát. Foglalkoznak a propaganda működésével, átélhetővé teszik a személyes felelősséget a történelmi folyamatokban, a veszteséget, a történelmi traumákat és az azokkal való szembenézést. Az IWitness felületén pontos leírás segíti a pedagógus munkáját, a tanár és a diákok egyéni regisztrációja után a virtuális osztály létrehozásától kezdve a kész feladatsorok variálhatóságáig. A feladatkiosztás, a tartalmak elérése – akár differenciáltan is – a tanár kompetenciája, a diákok csak a számukra kiadott feladatokat, kérdéseket, interjú-részleteket érik el. A platformon keresztül a pedagógus nyomon tudja követni a diákok

egyéni és közös munkáját, haladásukat a feladatsorban, látja az önálló feldolgozásra, házi feladatként kiadott kutatás eredményeit, a készülő projektmunkákat, online visszajelzéseivel pedig segítheti a diákok munkáját. A globális történelmi folyamatok, társadalmi szintű erkölcsi kérdések mellett az osztályközösségek is választ kaphatnak lokális, illetve a diákok egyéni problémafelvetéseire. A feladatok alkalmasak pl. az iskolai bántalmazás (bullying) megelőzésére vagy feldolgozására is.

Az IWitness feladatai számos vonásban különböznek a ma Magyarországon jellemző iskolai tanórától. Egyrészt az *interdiszciplinaritásban*: bár a tananyagok kötődnek a történelmi eseményekhez (pl. a népirtásokhoz, emberi jogokhoz és diszkriminációhoz), sokkal szélesebb körben felhasználhatók, nem csak történelem órán. Vannak tananyagok, amelyek hangsúlyosabban egy-egy tantárgyhoz készülnek, de számos olyat találhatunk, amely többféle órán felhasználható (hogyan csak párat említsünk: a történelem órán kívül magyar nyelv- és irodalom, etika és erkölcstan, osztályfőnöki óra), de történelem tanárként is kiváló alkalom arra, hogy kilépjünk az eseménytörténet tanításának keretei közül, és megismertessük diákjainkat a történelem személyes, szubjektív, mikrotörténelmi oldalával.

Másrészt abban különbözik az IWitness a hagyományos tananyagoktól, hogy *online térben, digitális eszközökkel* történik: a diákok nem együtt, osztálykeretben, vagy akár csak csoportkeretekben dolgoznak, hanem egyedül, saját válaszaikat, véleményüket gépelik be az IWitness felületére. Azért nincsenek teljesen magukra hagyva, mivel a tanár látja, hogy hol tartanak, és mik a válaszaik. Sőt, reagálhat is a diák válaszaire, vagy egy közös reflektáló óra keretében – név nélkül természetesen – visszatérhet fontos kérdésekre, problémákra.

Harmadrészt a feladatok sajátossága, hogy *nem tényanyagot akarnak megtanítani*, hanem a diákok empatikus készségét, kritikai gondolkodását akarják fejleszteni. A források többféle szempontú megközelítése segíti az árnyalt gondolkodás és a perspektívaváltás fejlesztését, kihasználva ezzel az oral history jellemzőit a személyes, szubjektív források használatával, mivel nem célunk a történelmi adatok újrafeldolgozása. A megválaszolandó kérdések nem egyszerű forrásértelmező kérdések, hanem mindig a dolgok mögé akarnak láttatni, empátiát ébreszteni a diákokban az interjúalany helyzete iránt, rábírní arra, hogy több szemszögből lássa a történelmi eseményeket, vagy kapcsolatot keressen a múlt és a jelen, a történelem és a saját élete között. Az IWitness egy eszköz, amit arra használhatunk, hogy fejlesszük tanítványaink kritikai gondolkodását és elköteleződését a világban zajló események és folyamatok iránt, vagyis aktív állampolgárrá tegyük őket; de nem helyettesíti, hanem kiegészíti az oktatás egyéb formáit.

2021-ben a Zachor Alapítvány megalapította a Videóinterjúkkal Oktató Pedagógusok Szakmai Hálózatát (VOPSZH), melynek én is törzstagja vagyok. Azóta rendszeres online találkozók keretében adjuk át egymás számára tapasztalatainkat, dolgozunk fel egy-egy új témát, hallgatunk meg érdekes előadásokat szakmai fejlődésünk érdekében. Az IWitness felületen eddig kettő tananyagot fejlesztettem, amelyek az auschwitz-i haláltábor „hétköznapi életét” és a sárga csillag viselését dolgozták fel. A jövőbeni tervem, hogy a kollégiumi Holokauszt tehetséggondozó szakkört továbbra is tartsam, és az

IWitness tananyagait és a videóinterjúkat is minél több alkalommal használjam, egyre jobban beépítve a kollégiumi nevelői munkába.

Szűcs Róbert
intézményegységvezető-helyettes

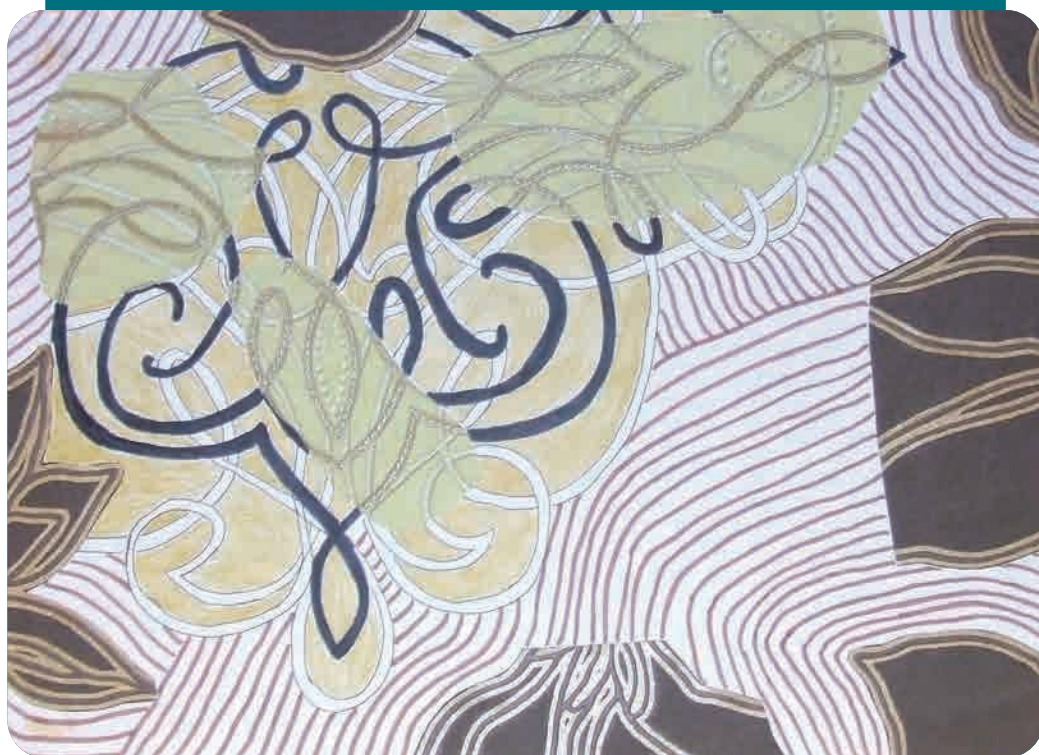
Felhasznált források:

- Forrás-Biró Aletta: Videóinterjúk használata az oktatásban; Képzés és gyakorlat, 2015. 1-2 szám; 196-197 p.
- Bozóki Anita: Iwitness – személyes történelem a digitális oktatásban; Új Köznevelés, 2019/3-4 szám
- Mezei Mónika: AZ Iwitness online digitális oktatási platform; www.ujkor.hu

A felület elérhetősége: <https://iwitness.usc.edu/home>

VENDÉGJÁRÁS

Palotás Kitti alkotása

ALUMNI-ALUMNUS

ALMA MATER

Az angolszász országokból érkezett hozzánk az ún. alumni-mozgalom, mely a felsőoktatásban az öregdiákokat megnyerve igyekszik erkölcsi-anyagi támogatókat keresni az egyetemi oktatás színvonalának emeléséhez. Minden modern felsőoktatási intézmény gyakorlatában egyre gyümölcsözőbb a már végzett hallgatókkal történő folyamatos kapcsolattartás.

Az alumni mint megannyi nemzetközi műveltségsvavunk, a latinból eredeztethető. Az alumni többes számú alak, mely az alumnus hímnemű, alumna nőnemű szóból vezethető le. Jelentése „öregdiákok”, egy adott iskola végzett diákjai.

Az alumnus nyelvi gyökereiben összefügg az alma mater kifejezéssel is, mindkettő a latin „alo” ’nevel, táplál’ ige származéka.

A Magyar Tudományos Akadémia törekvéseinek köszönhetően az alumni-mozgalom a 2021/22-es tanévben nyitott a középiskolák irányába is.

Freund Tamás neurobiológus professzor, az MTA elnöke, még 2019-ben íródott elnöki programjában indokolta a gimnáziumi alumni elindítását:

„Talán soha nem volt akkora szüksége a társadalomnak a tudósokra és a tudományos akadémiákra a világon, mint napjainkban, amikor főként a közösségi médián keresztül zúdulnak ránk az áltudományos információk. Ezek néha pusztán tudatlanságból eredő álhírek, máskor körmönfont módszerekkel kidolgozott dezinformációs kampányok, az ember pedig csak kapkodja a fejét. Ebben az útvesztőben egyedül a tudomány eszközrendszerével lehet eligazodni.”

Elnök úrnak a tudománybarát társadalom kialakítása, a kiválóság tisztelésének érdekében sikerült megnyernie az MTA köztestületének tagjait is. Így jött létre egy adatbázis azokból a kutatókból, akik szívesen vállalják a tudományterületük népszerűsítését egykori gimnáziumukban, városukban.

A tudósok a problémacentrikus, kritikus gondolkodás formálása mellett vállalják a tudományos módszertan megismertetését, a kutatói pályához szükséges kompetenciák bemutatását, az Akadémia egyéb programjainak terjesztését is.

A fókusztemák között szintén szerepel a hiteles információ felismerésének, az egyre gyorsabban terjedő áltudományos hírektől való megkülönböztetésének segítése, elszámoltatása.

A személyesség külön értéke a középiskolai programnak, hiszen az alma materbe visszatérő akadémiai tagok nemcsak tudománynépszerűsítő tevékenységet végeznek, hanem bemutatják karrierjük alakulását is. Ezzel hiteles példát mutatnak, segítik az iskolai pályaorientációt is.

A projekt 2020 őszén indult, de a világjárvány miatt a személyes találkozásokra csak a 2021/22-es tanévben kerülhetett sor.

Mivel a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium mindig küldetésének érezte az öregdiákokkal való kapcsolatok erősítését, elkötelezetten csatlakoztunk az MTA 2021 tavaszán meghirdetett felkéréséhez.

A centenárium évében elindult Zrínyis Akadémia előadásainak egy új keretét láttuk az MTA által felajánlott lehetőségben.

Ebben a tanévben két alumni-programunk valósult meg.

2021. szeptember 3-án Dr. Sivadó Máté, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületének tagja, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Kriminológiai Tanszékének adjunktusa volt a vendégünk.

„Mi a tudomány és mi nem az? Kriminológiai aktualitások” címmel hallgathattuk meg az első alumni „székfoglaló”-t. A 11. és a 12. évfolyam történelem fiktosai találkozhattak iskolánk egykori öregdiákjával.

A nyelvjárások, nyelvváltozatok témakörben Pállné dr. Lakatos Ilona PhD, a Nyíregyházi Egyetem nyelvésze, 2021. november 23-án tartotta meg előadását a magyar fiktosok számára.

A sajtónyilvános eseményeket kötetlen beszélgetések követték, melyek arra is lehetőséget teremtettek, hogy előadóink tájékozódhassanak az iskolánkban folyó munkáról, legújabb törekvéseinkről.

Reméljük, a gimnáziumi alumni folytatódhat, mert a találkozások nyomán nem csak a közgondolkodás formálódhat, hanem kölcsönös kötődés alakulhat ki a tudomány, az iskola és a szülőföld között!

*Huszárné Kádár Ibolya
intézményvezető*

Előadó: Dr. Sivadó Máté, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületének tagja, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Kar Kriminológiai Tanszékének adjunktusa

Előadó: Pállné Dr. Lakatos Ilona PhD, a Nyíregyházi Egyetem nyelvésze

BRÜSSZEL UTÁN... BACK TO SCHOOL

A Zrínyiben mindig is történtek különleges események, a Zrínyi mindig őrzött számunkra szép emlékeket, tartogatott meglepetéseket. Tudtuk ezt, míg oda jártunk. Azonban azt, hogy az érettségi után még huszonhét évvel is egy különleges eseményben és kellemes meglepetésben leszek részem, nem gondoltam volna.

A hivatalosan „Back to school”-nak nevezett rendezvényre 2022. április 5-én került sor. Az Európai Unió által elindított „Back to school” program célja a fiatalokhoz közelebb hozni „Brüsszelt”, az EU intézményeit és működését. A program keretében az EU tisztviselői egykori középiskolájukba látogatnak, találkoznak tanárokkal és diákokkal, előadást tartanak és/vagy kötetlen beszélgetésen vesznek részt.

Négy érettségiző osztállyal volt szerencsém találkozni, és nekik előadást tartani, érintve nemcsak az EU működésével és a brüsszeli karrier-lehetőséggel kapcsolatos néhány kérdést, de betekintést engedve a belgiumi életbe, gasztronómiába, kultúrába.

Noha tizenhat év EU-s munka után az utam Magyarországra hozott, és az irodalom felé vezet, a hallgatóságot szívből biztattam a nyelvtanulásra, a cserediák-programok igénybevételére, és alkalomadtán majd EU-s állások megpályázására. Rengeteg tudást, tapasztalatot, életszemléletet lehet nyerni, ami később jól kamatoztatható, végzettségtől és földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül bárhol.

A diákok érdeklődésén és aktivitásán kívül az esemény különlegességéhez hozzájárult, hogy több egykori tanárom megtisztelt a jelenlétével, szeretetét sugározta felém. Ezáltal - noha inkább csak az „öreg” kategóriában - egy kicsit magam is diákká váltam újra a kedves falak között.

Dr. Gerzsenyi Gabriella 1995-ben érettségizett a Zrínyiben, majd az ELTE jogi karán végzett. Ügyésznak készült, a pályáiva azonban a Környezetvédelmi Minisztérium felé fordult, EU jogharmonizációval foglalkozott. Egy gyakornoki program keretében, dolgozhatott először Brüsszelben, majd sikeres pályázatot benyújtva az Európai Bizottság munkájában vett részt. 16 év eurokrata-lét tapasztalatait osztotta meg a 2021-ben megjelent Brüsszel után szabadon című könyvében.

Egy kritikus (Nagy Koppány Zsolt) így ajánlja az első kötetes szerző művét:

„Gerzsényi Gabriella remekül ír: humora könnyed, csipkelődő stílusa szimpatikus, rácsodálkozása Belgiumra mindig friss és üde, és olyan magabiztosan meg élvezetesen kalauzolja az olvasót a belgiumi világban, hogy szinte mindent megtudunk erről a különös országról és lakóiról, amit nem ott élőként meg lehet tudni – és amit ott élőként el lehet mesélni.”

Gabi jelenleg a 12 éves fizetés nélküli szabadságát tölti férjével és két gyermekével együtt Magyarországon. A hazaköltözés történéseit - olykor megpróbáltatásait - a rá jellemző fanyar humorral írta meg a Teher alatt nő a pálma sorozatában. Gabi az irodalomban szeretné megtalálni új hivatását, a novella mellett versekkel is kísérletezik. Mottója tökéletesen kifejezi személyiségének áradó derűjét: „Jobb írni, mint sírni!”

Gerzsényi Gabriella

GRECSÓ KRISZTIÁN A ZRÍNYIBEN

2022. március 17-én lehetőséget kaptunk, hogy részt vegyünk GreCsó Krisztián kortárs író, költő író-olvasó találkozásán.

„Mesélek, mesélek, mesélek” – fogalmazta meg az író lényegében egy szóban azt, hogy mit is csinál ő mindig, folyamatosan. Ha jobban belegondolunk, az egész életünk folyamatos mesélésből áll. Mögöttünk a múltunk, itt élünk a jelenben, és a jövőben mindig lesz mit mesélnünk. Tele vagyunk történetekkel, és ezeket a történeteket próbáljuk továbbadni.

A színvonalas beszélgetés során az írónak volt egy olyan mondata, hogy a kamaszkor lehet életünk legkeményebb időszaka, amikor egy belső hang azt mondja, hogy én akarok valamit, más vagyok, ki akarom találni magam, és feltesszük magunknak a kérdést: miben vagyok más? Ezzel a gondolattal sokan egyetértettünk. Mi is ezt a korszakát éljük az életünknek, próbáljuk megtalálni az utunkat, és sokunknak segít, ha kiírjuk magunkból ezeket a gondolatokat. GreCsó Krisztián nem elítélte a kamaszkor útkeresését, hanem átérezte annak nehézségét. Szerinte az tud másokat szeretni, aki elfogadja önmagát, tisztában van a saját értékeivel. Könnyű azonban magunknak hazudni, és egy idő után már esetleg észre sem vesszük, hogy hazugságok áradatában ragadtunk, és így hiábavaló lesz az útkeresésbe fektetett energiánk. „Az irodalom és az írás a lelepleződési helyzetekben segít” – erre világított rá az író.

Sokunk számára emlékezetes marad Béla története is. Az elmúlt időben mi is me-rengtünk hasonló kérdéseken: mi értelme van az olvasásnak, irodalomtanulásnak? Krisztián rádöbentett minket arra, hogy az irodalomnak életbevágóan fontos szerepe van – választ adhat a kérdéseinkre. Irodalomórán nem azért ülünk, hogy kitaláljuk, mit akart mondani az író, költő, nem ezt a kérdést kell feltennünk. Az a csoda, ami a szövegben van, nem létezik nélkülünk, hiszen az a fontos, hogy MI hogyan értelme-zük az olvasottakat, „az az olvasat csak a miénk”.

Ez a beszélgetés rámutatott arra, hogy bármilyen hangulatban is vagyunk, az irodalommal bármikor ki tudjuk magunkat fejezni, csak meg kell találnunk magunkat a művekben.

Érdeklődve, ám kételkedve ültünk be erre a találkozóra, mégis hatalmas mosollyal az arcunkon távoztunk. Leginkább az tetszett Krisztián beszédében, hogy bebizonyította, nem csupán a szókinccs gyarapítására való az irodalom. Ezek után, ha esetleg elhangozna a szánkból az a mondat, hogy „nem szeretjük az irodalmat, minek az nekünk?”, akkor eszünkbe jutnak majd az elhangzottak: az irodalomra szükség van, mert segít eligazodni az életben, mindig tudunk hozzá fordulni. Minden műnek megvan a saját maga mondanivalója számunkra, csak jókor kell olvasni.

Gergely Zsanett, Varga Alexandra 11. C

INTERJÚ CSABAI LÁSZLÓVAL

A kollégiumban a már hagyománnyá vált rendezvénysorozat („Művészek a könyvtárban”) 2021. november 30.-ai vendége *Csabai László* volt. Írónk már több könyvében is bizonyította tehetségét, most viszont alkalmunk volt egy kicsit a borító mögé is betekinteni.

Én kaptam a megtisztelő felkérést a beszélgetés irányítására, amit én habozás nélkül el is fogadtam. Izgatottsággal töltött el egy ilyen szerep betöltése, és bevallom, egy kissé meg is rémített, de tanáraink segítségének és bizalmának köszönhetően megfelelően fel tudtam készülni.

A beszélgetés előtt fel-le járkálva próbáltam a lámpalázam csillapítani. Figyeltem, ahogy kezdenek megtelni az addig üresen álló székek emberekkel, akik biztatóan rám mosolyogtak, én pedig megerősítőleg próbáltam elrejtetni a vadul dobogó szívem kalapálását egy bólintással. A telefonom zárolt képernyőjére pillantva realizáltam, hogy alig maradt pár percem, ezért nyugalmat parancsoltam magamnak, és üdvözöltem a megjelenteket, utoljára hagyva vendégünket, aki miatt mind összegyűltünk. És elkezdődött... már nem lehetett beteget jelenteni vagy rosszulletet színlelni. Az első mondatot követte a második, és mintha soha nem is lett volna, eltűnt a félelem.

Természetesen először mi másról, mint az ismeretségét hozó Szinbád-regényeiről faggattuk írónkat. Rajongói, többek között jómagam is, alig vártuk, hogy megkapjuk a könyvek olvasása közben felvetődött kérdéseinkre a választ. Kérdések és válaszok váltakozásával teltek a percek, és más, már személyesebb témákra evezünk. Afelől érdeklődtünk meghívottunktól, hogyan jutott el idáig, milyen megpróbáltatásokon kellett keresztül mennie, hogy író lehessen, és milyen tervei vannak a jövőre nézve. Többek között azt is megtudtuk, milyen lehetőségeink vannak arra, hogy mi is íróvá válhassunk. Értelemszerűen maga az irodalom fogalma is helyet kapott a beszélgetésben, mint ahogy társalgásunk főszereplőjének szülővárosa is.

Mindent összevetve számomra ez egy olyan páratlan lehetőség volt, amit nem cserélnék el semmire. Az irodalmi tudásom és az íróvá válás lehetőségeinek látóköre bővülésén kívül új tapasztalatokkal és élményekkel távoztam az interjú helyszínéről. Megkönnyebbülés volt felsétálni a szobámba annak tudatában, hogy kipróbálhattam valamit, amit mindig is szerettem volna.

Köszönöm a lehetőséget!

Magyar Borostyán 10. C

RIPORT GULÁCSI TAMÁS SZÍNÉSSZEL

Az AJTP kollégiumban már több, hazánkban híres ember megfordult, köztük *Gulácsi Tamás* is, aki a Mórícz Zsigmond Színház színésze. A „*Művészek a könyvtárban*” program keretein belül került sor a tartalmas beszélgetésre.

A színész mesélt eddigi életútjáról, tanulmányairól, a színház iránti érdeklődés kezdeteiről. Megtudhattuk, hogyan készül fel egy próbára, majd egy előadásra. A beszélgetés nagyon jó hangulatú volt. A színész szívesen elénk tárta a színház világát, kellő betekintést nyújtott hallgatóinak a színpadok mögött zajló folyamatokról. A riport közben arra is fény derült, hogy a Zrínyi bérletben is szereplő *Idétlen időkig* musicalben ő alakítja a főszerepet, illetve az *Augusztus Oklahomában* című darabban is feltűnik.

Gulácsi Tamás a nyíregyházi színház egyik vezető színművészeinek számít, több jeles díjra is jelöltek, mint például a Kaszás Attila-díj, vagy a Prima díj. Az utóbbi díj gáláján különdíjat vehetett át.

Nagyon örültem, hogy én készíthettem riportot, és hogy volt szerencsém megismerni a színészt. Remélem, hogy a színpadon több darabban is láthatjuk majd a következő évadban is!

Hermeli Virág Barbara 10. B

VENDÉGEINK VOLTAK

Szeptember 16.
Dr. Kokas Karolina és Radvánszki Gábor
Dr. Kokas Karolina fotókiállításának
megnyitóján

Szeptember 28.
Mónus Levente – IdeaFest Roadshow

Október 05.
Bocskai Magda és Pokrovenszki Gergely:
Mi lenne veled nélkülem? című, a bántalmazásokról szóló könyv bemutatóján

Október 08.
Öregfiúk kézilabdás találkozó

November 17.
Vassné prof. dr. habil. Figula Erika PhD
rektor asszony nevelési értekezletet tart

November-december
Dr. Tóth Tibor ügyész – rendhagyó
osztályfőnöki órák
az iskolai erőszak kapcsán

Február 18.
Dr. Ilyés Gábor helytörténész Zsadányi
Zsolt kiállítás megnyitóján

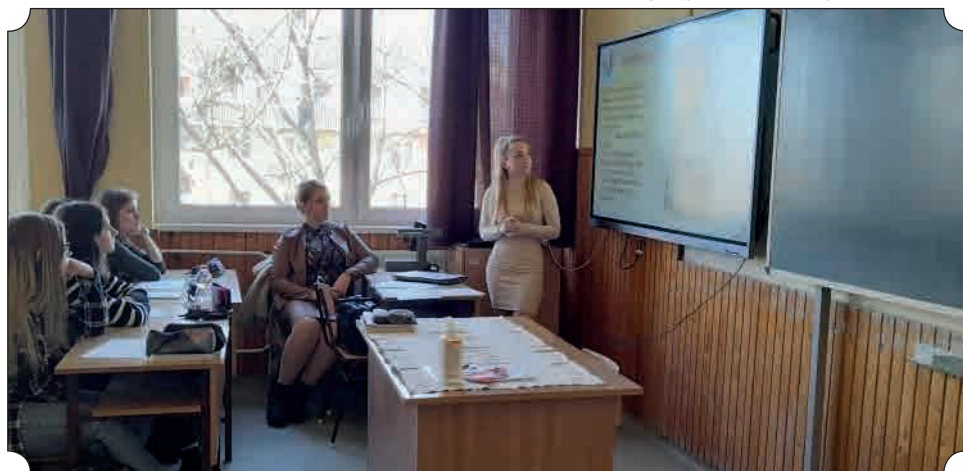
Zsadányi Zsolt festőművész
kiállítás megnyitója

Február 22.
Szántai Mónika gyógyszerészhallgató előadása

Csáki Nikoletta
gyógyszerészhallgató előadása

Alshahshoh Ámer orvostanhallgató, Iszály Norbert és Veress Eszter gyógyszerészhallgatók előadása

Március 23. – Egészségnap
Dr. Madurka Ildikó Eszter
Országos Onkológiai
Intézet klinikai főorvosa,
az első magyar tüdőtransz-
plantációs team tagja, elő-
adásának témája: Az orvosi
hivatás kompetenciáiról

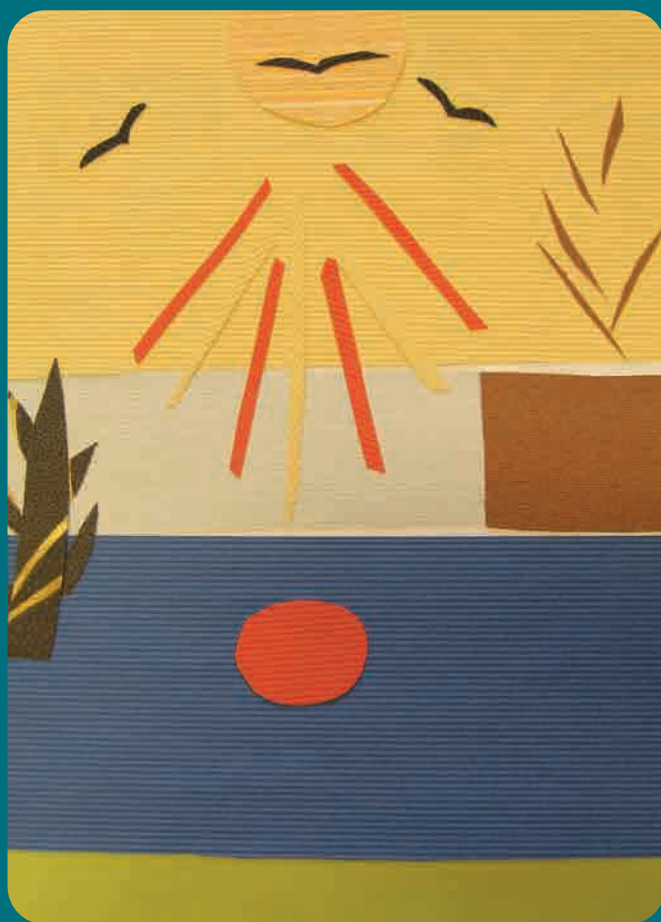
Március 21.
Becsei János paraolimpikon – 1992-es
barcelonai olimpia aranyérmes úszója

Dr. Tóth Balázs a Szabolcs-Szatmár-Bereg
Megyei Kórházak és Egyetemi Oktatókórház
Jósa András Oktatókórházának Belgyógyászati
szakorvosa: „Étel-élet” című előadása

EGYÜTT LENNI JÓ

Pihor Alexandra alkotása

KÖZÖSSÉGI ÉLET AZ ISKOLÁBAN

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT JELENTI

Hosszú idő után először az idei tanévben újra lehetett tartani iskolai rendezvényeket. Sajnos a koronavírus az elmúlt két évben meggátolta az iskolai programok megvalósulását, de idén szerencsére újra visszatért a Zrínyibe a diákélet.

Már június végén kezdődött a verébtábor szervezése, majd a megvalósítása. Az idei tanévben két napos volt, amelyben olykor fárasztó feladatokkal, valamint csapatépítő játékokkal próbáltuk a kilencedikesekkel megismertetni a zrínyis életérzést. Szerencsére mindenki mosollyal az arcán és élményekkel gazdagon tért haza innen.

Ezután a tanév elején megrendezésre került a verébavató, mely során izgalmas és vicces feladatokkal kellett megbirkózniuk a kilencedikeseknek. Igazi zrínyissé pedig a már hagyománnyá vált eskü letételével válhattak.

Két év kihagyás után ismét összemérhették röplabdaturájukat a gimnázium tanulói a szeptember 24-én megrendezett 12 órás röplabda bajnokságon. Délről kezdve egészen éjfélig az osztályok egymással játszottak körmérkőzéseket. Végül a négy döntőbe jutott csapat közül a 12.A osztály került ki győztesen, és nyerte el a vándorkupát. Bízunk benne, hogy az idén először kiosztott vándorkupa egy új hagyományt teremt iskolánkban.

A tanévünk legsikeresebb rendezvényeként könyvelhetjük el az áprilisban megrendezett diákbálunkat. Már az iskolába érve a kaszinó világába csöppenhetünk bele. A hangulatért a Modul zenekar felelt, akik fergeteges bulit csináltak. Bár nagyon sok munkával és előkészülettel járt, a visszajelzések alapján minden perce megérte.

Egy mozgalmas tanévet tudhatunk a hátunk mögött, JÖVŐRE FOLYTATJUK!

Gavola Bálint, Diószegei-Fikly Sára 11.D

A ZIG DÖK

A MÁSODIK CSALÁDOM VOLT

Megtiszteltetésként ért, hogy írhasak azokról a feledhetetlen élményekről, amelyeket a DÖK-ben élhettem át. Ahogy a zrínyis diákéveim utolsó napjait töltöttem, egyre inkább körvonalazódik bennem, mit is kaptam ettől a közösségtől. Úgy döntöttem, ezt egészen a saját verébtáborom élményeitől fogom áttekinteni, 2018 nyarától.

Tisztán emlékszem micsoda izgatottság fogott el a verébtábor előtti néhány napban, viszont amikor a kis bőröndömet húztam magam után a Tiszavasvári úti kuli udvarán, akkor érkezett meg először az igazi „zrínyis vagyok” érzés. Megismerve az akkori DÖK-ös csoportvezetőket, azonnal tudtam, hogy minél hamarabb a csapat része szeretnék lenni. Hála nekik, ajánlottak engem, hogy méltón képviselném az osztályomat...és bekerültem...innentől pedig nem volt megállás.

Az első évemben valószínűleg tudat alatt is annyira aktív voltam, hogy már tizedikes koromban (ami ezelőtt nem volt szokás) bizalmat szavaztak nekem, mint a DIÁK-ÖNKORMÁNYZAT ELNÖKének. Hatalmas köszönettel tartozom ezért az akkori csapatnak, hiszen 16 évesen lehetőséget kaptam egy kisebb közösség koordinálására. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy ez egy nagyon egyszerű feladat és mindig zökkenőmentes volt... sőt. Kaptam ugyan a kezembe egyfajta kiváltságot, de óriási felelősséggel tartoztam a döntéseinkért. Mára realizálódott bennem, hogy olykor öntelten és lekezelően viselkedtem, mert nem tudtam hogyan kezeljem ezt a helyzetet. Nem haragszom ezért magamra, ugyanis egy kiváló jellemfejlődési folyamaton segített át engem, amihez természetesen hozzájárultak a csapattagok és a családtagjaim visszajelzései is. Nem győzöm elég hálás lenni azért a támogatásért, amit az „elődöm” nyújtott

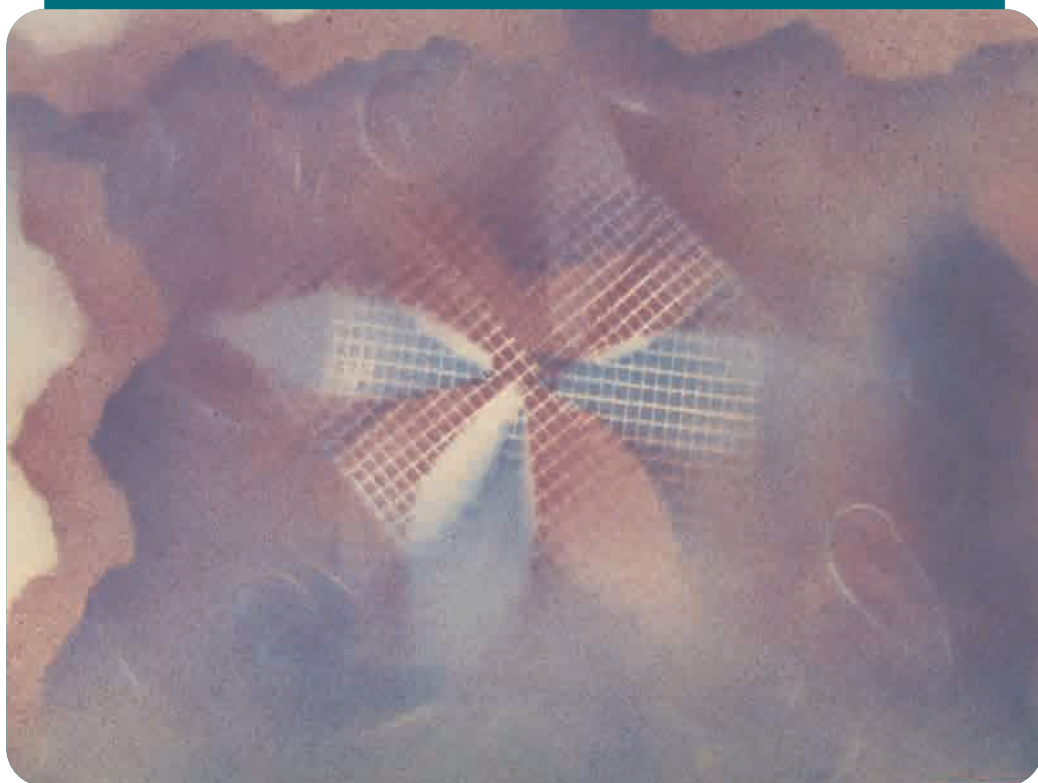

nekem, illetve a tanáraink visszacsatolásaiért, melyeket őszintén, ugyanakkor legtöbbször dicsérően fogalmaztak meg. Sosem fogom elfelejteni a közös farsangokat, az estébe nyúló bál díszítéseket és a zseniális verébtáborokat. Nem tudok másképp fogalmazni, a ZIG DÖK a második családom volt, és erre örökre büszke leszek.

*Gelegonya Dóra, volt DÖK-el-
nök
12. A*

VÉGRE KIMOZDULUNK!

Riczu Zsófia alkotása

PILOT-PROGRAMMAL ISERLOHNBA

Mivel a pandémia és a lezárások miatt közel két éven át nem szervezhettünk külföldi utakat diákjaink részére, a korlátozások fokozatos feloldásával egyidőben kaptuk a hírt, hogy a Tempus Közalapítvány kiválasztotta iskolánkat, hogy vegyen részt a Külföldi Nyelvtanulási Program pilot projektjében. Ezt a lehetőséget rajtunk kívül az országban még egy oktatási intézmény kapta meg, de ők egy későbbi időpontban akartak indulni, így valóban mi lehettünk az elsők, akik élesben tesztelhetjük a rendszert, a rendszer pedig minket.

A projekt elsődleges célja a nyelvtanuláson túl az volt, hogy bemutassa az Észak-Rajna-Vesztfália tartományban, azon belül pedig elsősorban a Ruhr-vidéken végbement változásokat az elmúlt évtizedekben. A diákokban döntően azt kívántuk tudatosítani, hogyan lett a náci Németország egykori hadiipari központjából az Európai Unió és az európai gondolat egyik fő hordozója, valamint konkrét példákon keresztül kívántuk szemléltetni azt a még napjainkban is zajló szerkezetváltást, amely a nehézipar és – elsősorban – a szén- és acélgégyártás válságba kerülését követte a Ruhr-vidék nagyvárosában.

2021 nyarán lázas szervező munka indult meg, de Kobzos István igazgatóhelyettes úr hathatós segítsége és útmutatása nélkül, minden bizonnyal, eltévedtünk volna a bürokrácia útvesztőiben. Teljesen új kihívást jelentett számunkra az is, hogy a legutolsó részletig mindent magunknak kellett megszervezni. Szálláshelyeket, menetrendeket, programlehetőségeket tanulmányoztunk, költségvetést készítettünk, és a program tematikáján agyaltunk napi több órán keresztül. Csak azt tudtuk biztosan, hogy partneriskolánk, az iserlohni Gymnasium An der Stenner készen áll a fogadásunkra, valamint arra is, hogy tanulóinkat két hétre integrálja a saját oktatási rendszerébe. A helyzetet az sem könnyítette meg, hogy a nyári szünetben kellett elérnünk és pályáztatnunk diákjainkat, miközben a covid újabb fenyegető hullámáról érkeztek egyre veszélyesebb hírek a környező országokból. Ilyen körülmények között az utolsó pillanatig bizonytalan volt, hogy el tudunk-e indulni a tervezett időpontban.

Végül 2021. szeptember 20-án 16 végzős diák kelt útra Eszenyi Viktória és Sárگا Tamás kollégák kíséretében, hogy belekezdjenek egy minden eddigi vállalkozástól eltérő, szokatlan, de ugyanakkor felettébb izgalmas kalandba.

Sárگا Tamás
szaktanár

...ÉS AHOGYAN A DIÁKOK LÁTTÁK

Szeptember 20-án reggel 7 órakor indultunk el a kéthetes németországi kalandra, és az sem szegte kedvünket, hogy az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk ezen a korai reggelen. Az első éjszakát még osztrák földön töltöttük a festői Linzben, majd másnap este elértük úti célunkat, Nyíregyháza testvérvárosát, Iserlohnt.

Szinte minden napot a helyi gimnáziumban kezdtünk, és bár voltak kezdeti nyelvi nehézségek, de a német diákok és tanárok barátságos és segítőkész hozzáállása sokat segített abban, hogy gyorsan feloldódjunk és beilleszkedjünk az ottani munkarendbe, és fejleszthessük a nyelvtudásunkat. Az órák menete és hangulata eltért az általunk megszokottól, különösen az volt feltűnő, hogy a német gyerekek többsége milyen aktívan vette ki a részét a tanórákból.

Számos német nagyvárosba is eljutottunk, és német nyelvű idegenvezetők segítségé-

gével ismerkedtünk meg Dortmund, Bonn, Köln, Düsseldorf és Essen egy-egy nevezetességével. Külön öröm volt számunkra, hogy tanáraink mindenütt biztosítottak néhány óra szabadidőt, amikor is kisebb csoportokban magunk fedezhettük fel az említett városok utcáit, parkjait. Belekóstolhattunk kicsit a német kultúrába is, és az is szembeötlő volt, hogy mennyivel elfogadóbbak és empatikusabbak ott az emberek. Ez az út megtanított minket az alkalmazkodásra, az önállóságra, valamint a tudatos pénzkezelésre. A nyelvtudásunk is sokat fejlődött, hiszen szinte az első pillanattól kezdve bátran használtuk a németet valós nyelvi környezetben.

A pályázatnak nemcsak az élményeket köszönhetjük, hanem a szorosabb barátságokat is, melyek a mai napig jelen vannak az életünkben, és titkon reméljük, hogy egyszer nekünk is lesz lehetőségünk arra, hogy itthon fogadjuk német barátainkat.

*Barna Anna, Vass Andrea
Mitró Kitti, Greksza Karina
Palsák Barbara*

FRANCIÁSOK BUDAPESTI UTAZÁSA

Az elmúlt két évben a hosszú karantén időszak alatt több nyelvi program kicsúszott a kezeink közül, ezért határozottan mondhatom, hogy ez a budapesti utazás kihagyhatatlan lehetőség volt számunkra.

Február 9-én hajnalok hajnalán kelt mindenki, hogy időben el tudjuk érni a 6.30-as vonatot. Hamar eltelt a háromórás út, felfrissítő volt nem iskolai környezetben beszélgetni a csoporttársainkkal, és mire kettőt pislogtunk, be is ért a vonatunk a Nyugati pályaudvarra.

Elindult a csapatunk gyalog a Szépművészeti Múzeumba, és útközben megcsodáltuk Budapest különböző látványosságait. Már távolról láttuk a múzeum előtt kanyargó hosszú sort, de mi szerencsésen bejutottunk egy másik bejáraton, és így időben elkezdődött a program. Kisebb csoportokra szétválva végigjártuk a Cézanne-tól Malevicsig című kiállítást. A különböző festők műveit megtekintve felfedezhettük az avantgárd stílus változatosságát: varázslatos ködös tájképek, érdekes a modern szemnek kissé szokatlan emberábrázolás és látszólag egyszerű mégis mélyebb jelentéssel bíró geometrikus alkotások. Ebben a színes repertoárban mindenki találhatott legalább egy művet, ami illett a saját művészi ízléséhez. Ezután volt szerencsénk betekinteni a múzeum egyiptomi gyűjteményében, ahol mumifikált macskáktól kezdve fáraói ékszerekig megcsodálhattuk az ókori Egyiptom jellegzetes művészetét. A múzeum lépcsőin vártunk egymásra, ahol később készültek a csoportképek.

Ezután metróval folytattuk az utazást a Francia Intézethez. Két csoportra lettünk bontva, két-két előadást hallgathattunk meg (egyet franciául, a másikat magyarul) arról, hogy hogyan bővíthetjük a francia tudásunkat könyvek és képregények segítségével. Ezzel lezáródott a kirándulás tanulmányi része. Az utazásunk utolsó helyszíne a Westend volt, ahol mindenkinek volt lehetősége enni és bevásárolni a hazaútra. A 17.00-ás vonattal indultunk haza, ekkor már halkabban telt az út, mivel mindenki kellemesen elfáradt.

Szerintem mindannyiunk nevében mondhatom, hogy ez a kirándulás mind ismeretek, mind közösségi élmény szempontjából felemelő tapasztalat volt.

Rácz Boglárka 11. B

FAKTOS KIRÁNDULÁS BUDAPESTEN

A biológia tantárgyból emelt- és középszinten érettségiző 11.A és 11.B osztályos tanulóknak lehetősége volt Váradi Hajnalka tanárnő szervezésében a Semmelweis Egyetem Anatómiai Intézetét és az Anatómiai Múzeumot, a Magyar Természettudományi Múzeumot és a Semmelweis Orvostörténeti Múzeumot meglátogatni. Ami rendkívül fontos ebben a korban, hiszen itt körvonalazódik ki az egyének pályaeorientációja. Sokan közülük az orvosi pálya mellett rakták le a voksukat az út után, látva az egyetem atmoszféráját és működését.

Családias hangulatban telt az út a létszámból adódóan, valamint már a közösség is összeszokott volt. Megérkezve az intézetbe részletes tájékoztatást kaptunk az Anatómiai Múzeum vezetőjétől, Vidra Veronikától a tárlatról, a preparátumok készítéséről, a plasztinálásról stb. Ezenfelül egyénenként is lehetőségünk nyílt kérdéseket feltenni a preparátumokról. A diákok véleményét tekintve a preparálás egyfajta művészeti és pontosságot erősen igénylő feladat, „Az orvoslás művészeti ágazata”. Ezt követően a Magyar Természettudományi Múzeumban folytattuk a napunkat. Itt minden kézzelfogható és érthetően feldolgozott kiállítást láthattunk, amely az egész evolúcióbiológiai tananyagot lefedte. Valamint egy ásványokról és kristályokról szóló kiállításon is részt vehettünk ezen a csodás helyen.

Ezután megérkeztünk a Várnegyedbe, ahol egy kis szabadidő várt ránk, mielőtt megkezdődött a szakmai program a Semmelweis Orvostörténeti Múzeumban. Itt Semmelweis Ignác életével és munkásságával kapcsolatban vettünk részt egy interaktív órán, és megnéztünk régi, jelentős orvosi tankönyveket és viaszból készített tanszerveket.

Végül megtekintettük a „Lélegzet metsző tűzben” című időszak kiállítást és a régi eszközök tárházát, amiben felfedeztünk városunk kórházából származó eszközöket is.

Hazaúton mindenki megosztotta a gondolatait a nappal kapcsolatban, és röviden megbeszéltük a továbbtanulás részleteit is. Felhőtlenül telt az utazás, páratlan élményt szereztünk, céltudatosabb és magabiztosabb diákokká váltunk.

Kelemen Tamás

11. B

EGY KULTURÁLIS ÉLMÉNYEKBEN GAZDAG HOSSZÚ DÉLUTÁN

Az iskola által szervezett három fordulós olvasási verseny során megismerkedtünk Grecsó Krisztián: Vera és Dragomán György: A máglya c. könyveivel ill. több kortárs novellát olvastunk el, értelmeztünk. Az eredményes szereplés jutalmaként 2022. április 8-án ellátogattunk Budapestre.

Rövid, de annál izgalmasabb és eseményekben, élményekben gazdag péntek délutánt, estét töltöttünk itt.

Először a Magyar Zene Házát néztük meg, ami idén nyitotta meg a kapuit. Az épület már kívülről elnyerte a tetszésünket modern kinézetével, a plafonon lévő több ezer levelet formázó mintával, amelyek érdekessége, hogy mindegyiknek csak egy párja van az egész épületben. A ház másik érdekessége, hogy az eredetileg ott lévő fákat, amiket ahelyett, hogy kivágtak volna, beleépítették az épületbe, és hagyták, hogy a tetőn lévő nyílásokon át a magasba törjenek.

Miután a múzeum belsejében is szétnéztünk, lementünk az épület föld alatt található szintjére, ahol a következő programunk a hangdómban volt. Ez a helyiség egy kupola alakú terem, ahol a fal teljes területét egy hatalmas kivetítő vászon takarja, a földön pedig végig babzsákok hevernek, amiken mi is kényelmesen elhelyezkedtünk. Belépésünk után nem sokkal később meg is kezdődött a vetítés, amely során különböző tájakra és épületekbe repítettek el minket. Különleges érzés volt mindezt hanyatt fekvé megtapasztalni úgy, hogy a fal teljes felületén nézhettük az eseményeket, és a 360 fokban felvett videók miatt mi is úgy éreztük, hogy a felvételek helyszínén járunk, mi is részesei vagyunk az eseményeknek. Az élményt fokozták a teremben elhelyezett hangszórók, melyeken keresztül a természetesen és mesterségesen keltett hangokat hallhattuk, és azt, hogy ezek hogyan állnak össze a végén harmonikus zenévé. Érdekes volt, hogy ezek a videók a figyelmünket nem a történetre, cselekményre akarták irányítani, hanem a hangokra, amik velünk élnek a mindennapjaink során.

Ezután szabad program következett, amikor lehetőségünk volt szétnézni a városban, az esti színházi előadásig. Néhányan úgy döntöttünk, hogy megnézzük a közelben található nevezetességeket. Sétáltunk az Erzsébet téren, majd elmentünk a Szent István Bazilikához és a Magyar Tudományos Akadémia épületéhez is.

Sétánk lezárásaként a nap utolsó programjának helyszíne felé vettük az irányt. A Radnóti Miklós Színházban Schiller: Don Carlos c. darabját néztük meg.

Az 1500-as évek második felében játszódó történetben II. Fülöp spanyol király az inkvizícióra támaszkodva próbálja összetartani a világ legnagyobb keresztény birodalmát. A színdarab konfliktusát az adja, hogy az uralkodó rendszer saját céljai érdekében az értékrendet kiforgatja, a változásra vágyó fiatalokat megfosztja a cselekvés lehetőségétől. Így szembe kerül egymással király és alattvaló, férj és feleség, apa és fia, ami többszörös tragédiához vezet.

Érdekes volt a darab színpadi megjelenítése, mert az előadás nagy részében a színpad és a nézőtér között egy áttetsző függöny volt kifeszítve, amire a színpadon játszó jeleneteket, szereplőket vetítették ki közlelről, így egyszerre két helyen is láthattuk az eseményeket. Olykor a színpad mögé, sőt a színpad alá is betekinthettünk, ami még izgalmasabbá tette az előadást. A másik érdekesség a színpad hátuljában felhúzott üvegfal volt, amin keresztül a háttérben játszódó eseményeket láthattuk. Máskor viszont ez a fal tükörré vált, amely megmutatta a szereplők igazi arcát, hogy milyenek is ők a rengeteg színlelés, hazudozás és intrika mögött.

Alig több mint fél nap alatt több művészeti ágbán ismerhettünk meg maradandó és modern alkotásoka. Elég későn, de új élményekkel gazdagodva indultunk haza a kicsit sűrű, de tartalmas nap után. Emlékezetes órákat éltünk át, amelyek eseményei, hatásai velünk, bennünk maradnak. Jó érzés visszagondolni rá.

Hulvej Csenge 9. b

BUDAPESTEN JÁRTAK A SPANYOLOSOK

Trencsényi Anita és Tündik-Fazekas Anikó tanárnők vezetésével, a 10.B és 11.B osztály spanyol tagozatos diákjai, tanulmányi kiránduláson vettek részt Budapesten, melyen megtekinthették a budapesti Cervantes Intézet és a Szépművészeti Múzeum egyedi kiállításait.

A Cervantes Intézetben részt vettünk egy interaktív kvízzjátékon, melyen megcsillogtathattuk eddig szerzett nyelvtudásunkat. Ezen kívül betekintést nyerhettünk az Intézet könyvtárába is. Egy állandó spanyol képművészeti kiállítást is megnéztünk a Szépművészeti Múzeumban, ami rendkívül érdekes volt, hiszen megismerkedhettünk a középkori spanyol festők, mint például Goya, El Greco és Murillo gótikus alkotásaival. Mindenki számára felejthetetlen élmény volt. Úgy gondoljuk, azon kívül, hogy tanuljuk a nyelvet, a művelődés is fontos szerepet játszik, hiszen a spanyol nyelv elsajátításához a spanyol kultúra megismerése is szükséges. Mi, zrínyisek, azt ajánljuk, hogy az iskolapadokon kívül is foglalkozzatok a spanyollal és bármely más nyelvvel, hiszen így rengeteg új ajtó nyílik majd számotokra a világ számos területén, ami később a hasznotokra fog válni.

#VAMOSZIG

*Szakács Linda és Székely János
11.B osztály tanulói*

AZ AGGTELEKI NEMZETI PARKBAN

A 9.NY/D

A legszebb karácsonyi teremdzsítés díját elnyerve lehetőséget kaptunk az osztály által tetszőlegesen választott iskolai napon (ez volt a jutalom) ellátogatni bárhová az országhatáron belül. Az osztály az Aggteleki Nemzeti Parkot szavazta meg látogatása céljával.

Három helyszínt érintettünk: Aggtelek, Jósvalfő, valamint Szinpetri.

Kora reggeli indulást követően 3 óra múlva érkeztünk Aggtelekre, ahol megnézhetjük az aggteleki Baradla-cseppkőbarlangot. Nem a megszokott rövidtúrán vettünk részt. A középhosszú túra, ami a Vörös-tó mellett indul, több száz lépcsőfokon keresztül vezet 80 méter mélységbe a föld alá. A barlangban gyönyörű cseppkövek vártak minket, melyeknek kialakulása több százezer év óta a mai napig is tart. A felszín alatt megtett utunkat a barlangban lévő óriások terme koronázta meg, ahol csodálatos dalok kíséretében figyelhetjük meg ezeket a természet által alkotott köveket. Az állatvilág itt is képviseltette magát, hiszen testközelből

nézhattuk meg a barlangban lakó és pihenő denevéreket. Két órát töltöttünk a pormentes, tiszta levegőben.

Ezt követően Jósvafőn jöttünk felszínre, majd kis erdei séta után elértük az Oktató Központot és lovasudvart. Lovaskocsival végigjárhattuk a falu utcáit, beleszágulva a kocsival a Jósva-patak hűs vizébe.

Vízmintát vehettünk kis halászhalókkal – mezítláb gázolva – a falubeli patakból gerinctelen élőlények után kutatva, amit mikroszkóppal és különféle nagyító berendezésekkel kielemeztünk. Láttunk és találtunk planáriákat, bolharákokat, vízi skorpiókat, piócat. Hatalmas élmény volt mindenki számára.

A következő úticélunk Szinpetri volt. A községben lehetőségünk nyílt megnézni a világ legnagyobb könyvét, történetesen ez bejegyzett Guinness-rekord, és a guttenbergi biblia másolatát, valamint hihetetlen könyvritkaságokat. Ezek mellett a papírmalmot működés közben is megtekinthettük. Ez volt a napunk utolsó állomása. Mindent összevetve nagyon jól éreztük magunkat. Nagyszerű élményekkel gazdagodva tértünk haza. Sokat segített a mi kis közösségünk összekovácsolásában, amit köszönünk osztályfőnökünknek, Bea néninek!

*Batta Kende és Kozma Kinga
9. Ny/D*

KREATÍVKODUNK!

Szántó Alexandra alkotása

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

A Covid-járvány miatt 2020 adventi időszakában online oktatás zajlott, a tanulók otthon felvett előadásait, versét, énekét, hangszeres produkcióit osztottuk meg közösségi oldalunkon és az iskola honlapján. 2021 karácsonyvárását viszont mindenki örömeire újból együtt tölthettük: ismét volt közös fellépés, gyertyagyújtás, éneklés. Nem szakadt meg tehát ez a szép hagyomány iskolánkban, sőt, a korábbi évekkel összehasonlítva jóval nagyobb érdeklődő tömeget vonzott a négy alkalom, mint ahogy azt tapasztalni szoktuk.

Aranyvasárnap előtti alkalomkor nem csupán a „nappalinkban” felállított hatalmas koszorú utolsó gyertyáján gyújtottunk lángot, hanem a Csillagszórás című dalból vett idézet alatt kis mécsesekkel megemlékeztünk mindazokról, akik nem lehetnek már köztünk. Műsorunk a dal közös előadásával zárult.

ZIG-ZUG PÓDIUM

Amikor a 2010/11-es tanévben elindítottam a zrínyis színjátszó kört, akkor még nem sejtettem, hogy bekövetkezhet olyan helyzet, mikor egy sokra érdemes, lelkes kis csapattal nem fogunk tudni eljutni a bemutatóig. Sajnos, a Covid miatt ez bekövetkezett.

2018 szeptemberében egy szinte új csapattal folytatódott a Zig-Zug Pódium, hiszen a csoport korábbi tagjai elballagtak. Az első év a csapatépítésről, a tréningről szólt. Mivel természetesen meg szeretnék volna mutatni magukat színpadon is, következő év szeptemberétől egy bátor, nagy vállalkozásba kezdtünk. Színpadra szeretnék volna állítani Székely Csaba: Idegenek című trilógiáját. A három darabból álló előadás próbái jól haladtak, amikor bezárt az iskola, és online térbe kerültünk. Persze nem adtuk fel, Discordon szöveg összemandó próbákat tartottunk, de sajnos tanév végéig maradt a karantén. Természetesen a következő tanévben újra folytattuk a próbákat, de végül a járvány győzött, újra csak online tudtunk dolgozni, így persze nem lehet létrehozni egy előadást.

Mire újra rendeződött az életünk, addigra az oly lelkes tagok végzős évfolyamosok lettek. Érthető módon, már nem ez volt a legfontosabb a számukra. Persze kivételek mindig akadnak, és az ő segítségükkel új csapat építésébe fogtunk 2021 szeptemberében.

Soha nem látott létszámú, 20 fős csapat állt össze. Persze az első félév a tréningekkel telt, majd annak a tervezésével, hogy mivel is mutatkozhatnánk be. Végül a csoport választása egy dán író, Janne Teller: Semmi c. regényére esett. Ezt dolgoztam át a „csoportra formázva”, darabbá. Gigászi küzdelemmel készülünk, de nagyon nehéz dolgunk van ismét, mert ilyen létszámú csapatnál négyen-ötven szinte mindig hiányoznak betegség, nyelvvizsga, karantén miatt. És persze ketten érettségiznek is. De mi nem adjuk fel! Titkon még reménykedünk, hogy év végére elkészülünk vele, de ha nem, akkor őszi bemutató lesz belőle.

Jelenlegi tagjaink:

Barkóczy Eszter, Barnóth Lili és Benkő Dávid 12.b; Czuczor Ramóna 11.b; Sándor Judit 11.c; Kostyál Gábor 10.a; Nagy Noémi 9.a; Rabócsi Fanni, Tóth Csenge és Vári Panna 9.b; Angi Anna, Czibere Veronika, Dér Boglárka, Gaál Dorka, Patály Cintia és Sánta Sándor 9.c; Sütő Boglárka és Tóth Petra 9.ny/d.

Néhány gondolat a csoportról:

„A Zig-Zug Pódium megtanított arra, hogy a művészet nem szabályszerűen magányos foglalkozás. Ezért és minden közös hétfő délutánért nagyon hálás vagyok minden tagnak és Ildikó néninek is.” /Barkóczy Eszter 12. b/

„3 éve járok a Zrínyibe, és azóta tagja vagyok a Zig-Zug Pódiumnak. Nagyon szeretem az Ildikó néni által vezetett foglalkozásokat. Mindig nagyon jó hangulatban telnek, sokat nevetünk a próbák alatt. Számomra az is nagy öröm, hogy más évfolyamok és osztályok tanulóival is megismerkedhettem, és barátságokat köthettem. Jelenleg is szívemhez közel álló darabot tanulunk, és bízom benne, hogy hamarosan elő is adhatjuk.” /Czuczor Ramóna 11. b/

„A színjátszás már óvodás korom óta fontos része az életemnek, ezért különösen örültem, hogy a Zrínyiben van lehetőségem folytatni ezt a hobbit. Az idei darabban az általam megformált karakter, úgy érzem közel áll hozzám, hiszen nem csak a haja színes, mint nekem, hanem a személyisége is.” /Gaál Dorca 9. c/

„A színjátszó kör által új kapcsolatokra, élményekre tehettem szert. Egy olyan közösségnek lehetek a tagja, ahol önfeledten, boldogan csinálhatom azt, amit mindig is szerettem csinálni.” /Czibere Veronika 9. c/

„Érzem, hogy a szakkör folyamatosan enyhíti a lámpalázamat, nagyon élvezem és természetesen jövőre is folytatni fogom. És azt is csak köszönni tudom, hogy ennyi hihetetlenül kedves és nyitott embert ismerhettem meg.” /Tóth Csenge 9. b/

*Varga Ildikó
szaktanár*

ZIG GALÉRIA

AZAZ A „NAPPALI”

Galériánkban kiállított alkotások hónapról hónapra betekintést nyújtanak a rajzteremben folyó munkába. A diákok alkotásait nagy szeretettel tekinti meg az iskola közössége. A tanulók szerepet vállalnak abban is, hogy a jeles napokon az iskola miliője is ünnepi ruhát öltjön, ilyenek a Karácsony, Farsang, Tavaszvárás, Húsvét...)

Egyes kiemelkedő tehetségű diákok maguk megtöltik alkotásaikkal a kiállítóteret. Örömmel tölt el minket, hogy az alma mater ad helyet az első egyéni tárlatuknak. Az elmúlt években Badak Éva, Barakonyi Adrienn, Fazekas Richárd, Juhász Eszter, Magyar Beáta És Kelemen Tamás örvendeztették meg a zrínyis közösséget műveikkel.

A tanulók bemutatkozása mellett tovább folytatjuk Tőkey tanárúr törekvéseit és kéthavonta igyekszünk megmutatni az egykor itt tanuló és felnőttként alkotóvá váló öregdiákjaink, valamint városunk művészeinek munkásságát. Az elmúlt pár évben így tértek vissza egykori gimnáziumukba:

- Saxon-Szász János, grafikusművész
- Székhelyi Edith, festőművész, művésztanár
- Homonyik Katalin Éva, képzőművész, művésztanár
- Fodor Flóra, festőművész
- Nagy Lajos Imre DLA szobrász- és éremművész, intézetigazgató főiskolai tanár
- Farkas Éva, textiltervező, művésztanár

- Porkoláb Éva, pszichológus, festő
- Papp Angéla, fogorvos, fotós
- Petrusák János, író, fotós
- Lakatos Tibor, üzletember, festő
- Tőkey Péterné, tanár, agyagszobrász
- Zsadányi Zsolt, tanár, festőművész
- Kokas Karolina, ügyvéd, fotós

Pár éve, a Zrínyiben egykor és manapság tanító rajztanárok, Tőkey Péter, Ágoston Ildikó, Szentpéteri Éva, Kanyuk Jánosné is bemutatkoztak műveikkel.

Iskolánk pedagógiai programjában is fontos szerepet tölt be az esztétikai és művészeti nevelés, ezért a rangosabb kiállításokat különleges kiállításmegnyitóval tesszük ünnepélyessé. Ilyenkor a más művészeti ágakban jártas diákjaink prózával, énekkel, hangszeres zenével emelik ezeknek az alkalmaknak a fényét, megmutatva tehetségüket. Ezeken az eseményeken rendszerint a városi sajtó, művészek, és művészetkedvelők is jelen vannak, ezért szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy a Zrínyi kiemelt szerepet vállal a város művészeti életében.

*Kanyuk Jánosné
szaktanár*

Linda ékszerei
Kelemen Tamás fotói

KÉPZŐMŰVÉSZETI SZAKKÖR

A KOLLÉGIUMBAN

A Tiszavasvári úti AJTP Kollégiumban Szentpéteri Éva tanárnő vezetésével szakkör keretében van lehetőség képzőművészeti alkotások készítésére az érdeklődő diákok számára.

Itt változatos technikákkal játékos, élményszerű munka zajlik, ami gazdagítja az önkifejezést, és fejleszti a diákok kreativitását. Jellemző a hagyományos technikák továbbgondolása és izgalmas, újszerű képpalkotási módszerek alkalmazása.

A tanulók megismerkedhetnek a különböző grafikai technikákkal, mint a frottázs, monotypia, papírmetszet és linómetszet. Ezekon kívül készülnek montázsok és egyéb vegyes papírragasztások.

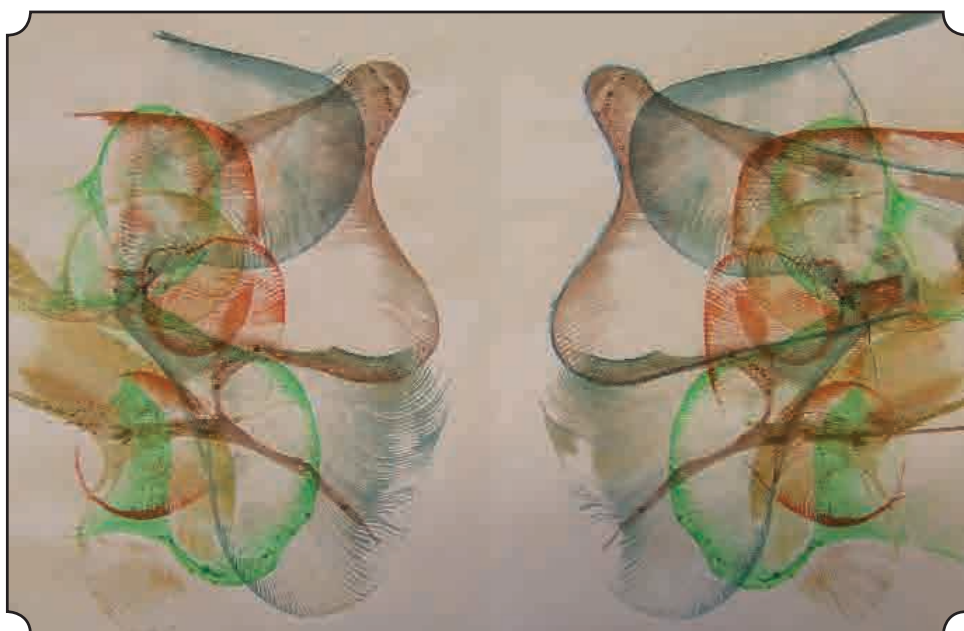

Az elkészült munkák tükrözik a művészeti nevelés fontosságát, a vizuális kommunikáció jelentőségét. Mivel a tanulók értelmi és érzelmi intelligenciája is fejlődik, érzékenyebbé válnak a mindennapi problémák megoldására.

Reményeink szerint olyan, a művészetek iránt érzékeny emberek kerülnek ki innen, akik felnőtt korukban is örömeiket lelik az alkotásban vagy annak élvezetében.

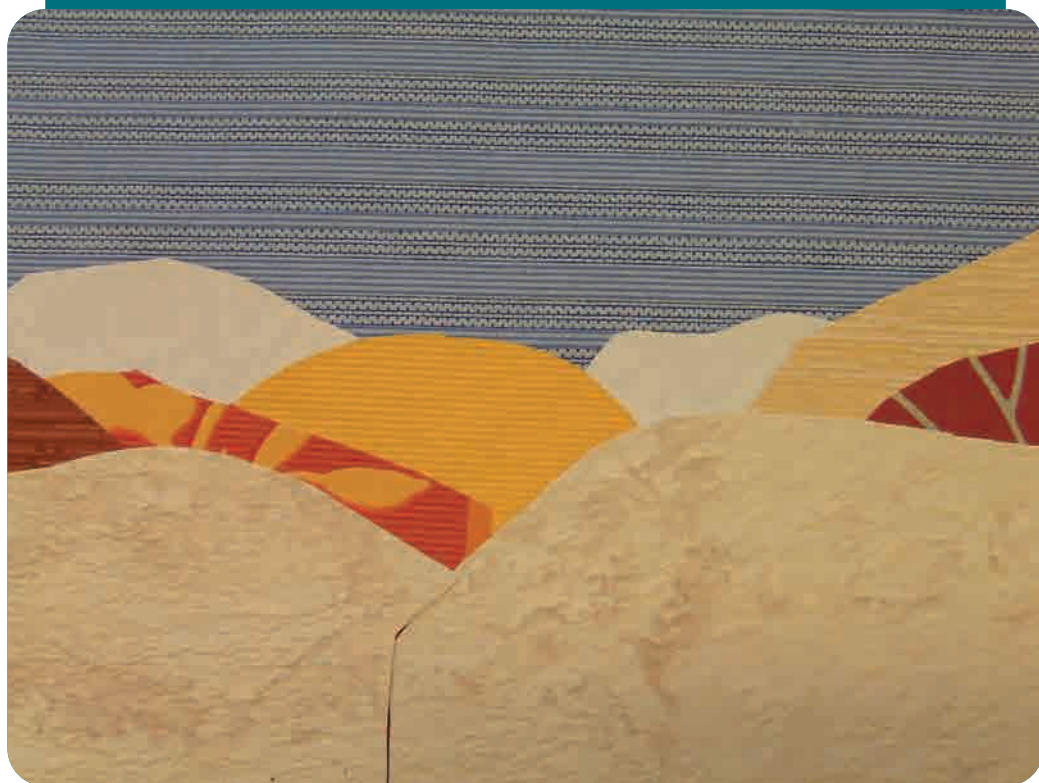
Szentpéteri Éva szaktanár

**„ÉP TESTBEN
ÉP LÉLEK”**

Szombati Dávid alkotása

A TORNÁSZCSAPAT

Testnevelőtanárként – talán nem biztos, hogy helyes, ezt döntse el a kedves olvasó – vannak sportágak, amelyek közelebb állnak a szívemhez. Ezek közé tartozik a tornaszertorna is. Amivel ezt indokolnám, az nem más, mint az az akarat, alázat, tisztelet, kitartás, türelem, amivel rendelkeznie kell egy olyan személynek, aki ezt a sportágot űzi. Bizton állítom, hogy ezek a lányok birtokában vannak ezeknek a tulajdonságoknak, és heti rendszerességgel újból nekiállnak, bemelegítenek és tízszer-hússzor majd százszor is elindítják a mozdulatot, hogy aztán a gyakorlat kifogástalan, az ugrás tökéletes legyen. Nem az olimpia a cél, hanem az, hogy szűkebb környezetünket – gimnáziumunkat, illetve városunkat képviseljük a versenyeken.

A tavalyi év szomorú eseményei után kicsit félve kezdtük a tanévet, de szeptember vége felé már körvonalazódott, hogy összeáll a tornászcsapatunk. Végzőseink (Ember Patrícia, Molnár Enikő, Sipos Dorina) vállalták, hogy bár komolyan készülnek az érettségire, erősítik csapatunkat. Oszlopos tagjaink Ároksházi Réka és Miklovich Zsófia azonnal igent mondtak a folytatásra, és csatlakoztak hozzánk új reménységek is Váczi Eszter, Tóth Petra és Tóth Melinda személyében.

Ezzel a kis csapattal 2021. december 1-én, immáron negyedik alkalommal megrendeztük a házibajnokságunkat, ami nagyon jó kis felkészülési verseny volt. Ezt követte

a megyei diákolimpiai verseny, ahol 3. helyezést értünk el. A következő megmérettetés a Besi kupa elnevezésű verseny volt, ahol rendszeresen képviseljük gimnáziumunkat. 2022. március 21-én pedig Debrecenben zártuk a versenydíszakat, ahol is az előkelő 2. helyezést értük el tanítványaimmal.

Három végzős tanítványomnak ezúton is szeretném megköszönni a munkáját, és sok sikert kívánok az érettségihez! A többieknek pedig az éves munkájukat megköszönve remélem, hogy tovább folytatják ezt a komoly feladatot, és pár év múlva majd büszkén tekintenek vissza ezekre az évekre, valamint arra, hogy oszlopos tagjai voltak a Nyíregyházi Zrínyi Ilona Gimnázium tornászcsapatának.

Szabóné Kovács Gyöngyi
testnevelőtanár

AZ ÉLET MEGY TOVÁBB

A TORNA FOLYTATÓDIK

A Zrínyi tornacsapatának edzései nem indultak zökkenőmentesen szeptemberben. A járvány miatt képlékennyé váltak a tanévben rendezett versenyek, de mi ennek ellenére is lelkesen jártunk az órákra, és felkészítő tanárunk, Gyöngyi néni is csak biztatott minket.

A vírus mellett lehetőségünk akadt szerencsére néhány versenyen részt venni. Legelső megmérettetésünk az iskolánkban rendezett házibajnokság volt. Itt össze tudtuk mérni tudásunkat a soron következő versenyekhez. A tornatermünk barátságos hangulata egy szempillantás alatt elfeledtette velünk a rajtunk uralkodó stresszt, és osztálytársaink biztatása is sokat segített egy-egy szer után.

Volt szerencsénk Kisvárdán tornázni a megyei diákolimpián, ahonnan továbbjutottunk az országos döntőbe. Szintén a Kisvárdán rendezett Besi-kupára is kaptunk meghívást, amit mi örömmel fogadtunk el.

A szezonzáró megmérettetésre Debrecenben került sor, ahol csapatunk a legjobban érezte magát. Ezt az eredmény is tükrözi: hét csapatból az ezüstérmet bezsebelve a másodikok lettünk.

Itt éreztük igazán, hogy az egész éves kemény munka végre kifizetődött. Saját magunkon kívül elsősorban Gyöngyi néni az, akinek hálás köszönettel tartozunk. Az állandó biztatása, tanácsai és néha csak egy-egy beszélgetés is rengeteget segített nekünk. Igazi csapattá kovácsolt minket, így már egymásnak is tudunk segíteni, és az edzések is vidáman telnek. A következő szezonnak még lelkesebben és még nagyobb akaraterővel indulunk neki!

Árokszállási Réka, Tóth Melinda
10. D

KÉZILABDA

A szakosztály létszáma 14 fő. Ahogy az lenni szokott, szeptemberben ennél jóval nagyobb létszámmal indultunk az első évfolyamos érdeklődőknek köszönhetően. De pár hónap elteltével a létszám erősen megfogyatkozott a folyamatos lemorzsolódásnak köszönhetően. Az igazolt kézilabdások száma két fő. Heti két edzéssel készülünk a diákolimpiai versenysorozatra. Szakosztályunkat amatőr státuszúnak definiálhatjuk. Főként olyan tanulók alkotják a csapatot, akik a Zrínyiben kezdtek el kézilabdázni, illetve olyanok, akik általános iskolában versenyszerűen kézilabdáztak, de már abahagyták. A versenyidőszakunk októbertől március végéig tartott. A csapattal részt vettünk az „A” kategóriás (igazolt játékosoknak kiírt) és a „B” kategóriás (amatőr kézilabdásoknak kiírt) diákolimpiai küzdelmekben is.

„A” KATEGÓRIÁS DIÁKOLIMPIA

2021 októberében Mátészalkán az Esze Tamás Gimnáziumban volt a megyei selejtező torna. A selejtezőn négy csapat vett részt. Az első három helyezett innen a megyei döntőbe juthatott. Sajnos nem sikerült a bravúr, mind a három mérkőzésünket elveszítettük, így búcsúztunk a további küzdelmektől. Sajnos nem tudtuk felvenni a versenyt a nálunk jóval többet edző és minden héten mérkőzést játszó ellenfelekkel. Tapasztalatnak azonban kiváló volt, láttuk, sok munkával és megfelelő alázattal milyen szintre juthatunk el.

„B” KATEGÓRIÁS DIÁKOLIMPIA

A megyéből mindössze két csapat nevezett, így egyből a megyei döntőben találtuk magunkat. Ellenfelünk a dombrádi gimnázium csapata volt. A megyei döntő tétje a kijutás volt az országos döntőre. A mérkőzést végül fölényesen megnyerve kijutottunk az országos döntőre.

Az országos döntő március 24-27. között került megrendezésre Békéscsabán. Az utazó keretünk 12 fő volt. Egy tanuló betegség, egy tanuló pedig egyéb elfoglaltság miatt nem tudta vállalni az utazást. Az országos döntőben öt mérkőzést játszottunk:

Országos 7. helyezett kézilabda csapat.

hármat megnyertünk és kettőt elveszítettünk. Ez a teljesítmény így a hetedik helyre volt elegendő. Országos HETEDIK hely, ez egyáltalán nem hangzik rosszul. Ebben a kiírásban először szerepeltünk, így a jövőt tekintve bizakodóak vagyunk. A következő szezonban már tapasztaltabban, megfontoltabban, a hibáinkat javítva igyekszünk az idei eredményünket túlszárnyalni.

Csapattagok: Deák Ákos, Hegyes Vilmos, Hernádi István, Kelemen Tamás, Kovács Félix, Kozma Károly, Kupferschmidt Balázs, Kupferschmidt Attila, Magyar Csanád, Pócsik Ábel, Tomasovszki Márton, Turán Levente.

Készítette: Molnár Zoltán, testnevelő tanár

ORSZÁGOS DÖNTŐ TANULÓI SZEMMEL...

Ez egy visszaemlékezés a 2021-22-es Amatőr Kézilabda Diákolimpiáról.

Csapatunk március 24-én indult el Békéscsabára Molnár Zoltán és Bodnár Zoltán tanár urak vezetésével.

Hosszú utazás után megérkeztünk szállásunkra, amely a Békéscsabai Szent-Györgyi Albert Kollégiumban volt. Rövid beköltözés és elhelyezkedés után Bodnár Zoltán tanár úr tartott nekünk egy ismertetőt a városról. Átala megismertük az ottani nevezetességeket, és persze megnéztük a csarnokot is, ahol az elkövetkezendő három napban játszottunk. Nap végén a vacsora és szabadfoglalkozások előtt edzőnk, Molnár Zoltán

tanár úr fontos csapatmegbeszélést tartott, ahol a cél a taktika átbeszélése és a csapat-szellem megerősítése volt.

25-én az első megmérettetés 11-kor kezdődött a szolnoki gimnázium ellen. A kezdő csapat a következő volt: Hernádi István a kapuban, Magyar Csanád és Deák Ákos a szélsők szerepében, Kupferschmidt Attila és Tomasovszki Márton mint bal és jobb átlövő, irányító Kupferschmidt Balázs, legvégül pedig beálló poszton Pócsik Ábel játszott. Cserepadunk sok elhivatott játékost tartalmazott, akik megmutathatták akaraterőjüket a cserék során. Köztük volt: Hegyes Vilmos, Kozma Károly, Turán Levente, Kovács Félix és Kelemen Tamás.

A meccs az összhang kialakításáról és a tapasztalatszerzésről szólt. A végén egy győzelemmel és fontos tapasztalatokkal hagyta el a csapat a küzdőteret. Molnár tanár úr a mérkőzés alatt egy segítőre is talált Kelemen Tamás személyében, mivel a tapasztalt játékos is döntő tanácsokkal tudta ellátni a tagokat.

Pénteken a második mérkőzés sajnos nem bizonyult számunkra szerencsésnek. A Kempelen Farkas Gimnázium gyakorlott diákjai személyében találtuk meg a legnagyobb kihívást. A játék első féldőjében szoroson az ellenfélre tapadva küzdöttünk, de a második féldő eldöntötte a meccset. Az elkeseredett csapatot edzőnk tartotta össze, és ő adta meg a motivációt, amire szüksége volt játékosainknak.

Harmadik napon, tehát szombaton, újult erővel léptünk pályára a Székesfehérvár ellen. Sorsdöntő pillanat, mivel, ha győzünk, továbbjutunk a csoportkörből. Kezds után balszerencse érte csapatunkat. Kupferschmidt Attilát kiállították, így a másik együttes fölénybe került.

Hosszas harc után megszereztük a szükséges győzelmet, és így haladhattunk előre.

Aznapi második játékunk a debreceni vegyipari technikum ellen volt. A mérkőzés kezdetétől fogva hátrányos helyzetben voltunk. Keményen küzdöttünk, de végül a Debrecen örülhetett a győzelemnek.

Vasárnap csapatunkra döntő játszma várt Tatabánya ellen. A torna alatti egyik legmeghatározóbb meccs volt, mivel ez adta meg a helyezésünket. Újra kiegészülve motiváltan kezdtünk. Nehéz és idegtépő mérkőzés végén győzedelmesen a 7. helyet megszerezve hagytuk el Békéscsabát, és tértünk haza.

Külön tapasztalatok:

A tornán kívül is szereztünk élményeket. Játékosaink jobban megismerték egymást, és összeszokott a csapat. Találkoztunk a kollégiumon belül új emberekkel, és megtapasztalhattuk, hogyan játszanak a profik. Megtekintettük a női NB1 egy mérkőzését, és megnézhattuk a torna legjobbait az elődöntőben és a döntőben.

Kísérő tanárunk, Bodnár Zoltán is nagy szerepet játszott sikerünkben, mivel mindig a lelátón szurkolt és a csapat mellett állt.

Köszönetet szeretnénk nyilvánítani edzőnknek, Molnár Zoltán Tanár Úrnak, kitartó és fáradhatatlan munkájáért, és sikeres jövőt kívánunk a csapatnak!

Készítette: Hegyes Vilmos, Deák Ákos.

FUTSAL

Kisvárdra, 2021. november, megyei döntő 5. helyezés. Csatunk a városi döntő második helyezése jogán jutott be a megyei döntőbe.

Csapattagok: Asztalos Bence, Pristyák Bálint, Áncsán Martin, Gerda Zalán, Luncsenko István, Smied Balázs, Virányi Tamás, Virág Ákos, Szekeres Dániel, Törő Dominik.

A futsal csapat

LABDARÚGÁS

Nyíregyháza, 2021. április 28., megyei döntő. Csapatunk a városi döntőt megnyerve első helyen jutott be a megyei döntőbe. (Az évkönyv szerkesztésének időpontjában játszottunk majd a döntőn.)

Csapattagok: Gerda Zalán, Szentpáli-Gavallér Gábor, Luncsenko István, Varga Béla, Tóth Kristóf, Törő Dominik, Szekeres Dániel, Balogh Bence.

A labdarúgó csapat

RÖPLABDA

SZAKKÖR

A röplabda sportág hosszú múltra tekint vissza az iskola történetében, és mint korábban, úgy jelenleg is kétség kívül a legnépszerűbb sportágak közé tartozik. Mi sem tanúskodik erről jobban, hogy a heti 3 alkalommal hölgyeknek tartott sportköri edzések „telt házzal” zajlanak. Csaknem minden foglalkozáson több mint 20 sportolni vágyó fiatal hajt, küzd azért, hogy napról napra ügyesebb legyen, ezáltal minél eredményesebben vegyen részt a különböző versenyeken.

SPORTÁGI EREDMÉNYEINK

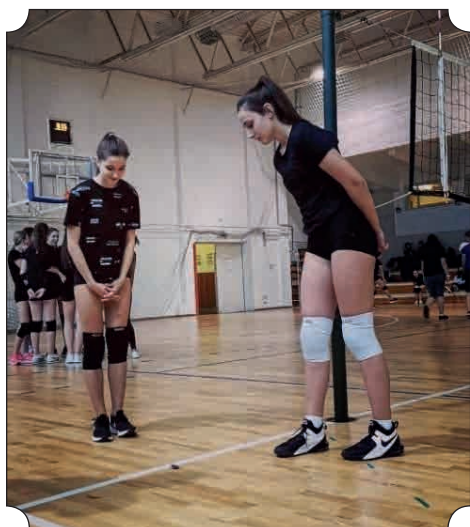
DIÁKOLIMPIAI VERSENYEK

A tanév első komolyabb megmérettetése az „A” kategóriás megyei röplabda diákolimpia leány döntője volt, ahol a III. helyezést értük el. Csapattagok: Czene Dorka, Szirmai Gréta, Klebersz Lili, Kiss Virág, Sütő Boglárka, Halkó Dalma, Mészáros Rebeka, Jeles Anna, Tisza Boglárka, Pál Eszter Réka, Molnár Dóra, Sárga Zorka, Győri Dorka, Kiss Alexa, Barth Eszter Boglárka, Gaál Adrienn, Törő Kármén Szabina. Felkészítő tanár: Rácz Gábor

További diákolimpiai versenyünk a „B” kategóriás városi leány elődöntő volt, amelyen azon sportolók vettek részt, akik a tanév elején kezdték el űzni ezt a sportágot. III. helyezéssel végeztünk. Csapattagok: Jeles Anna, Mészáros Rebeka, Tisza Boglárka, Pál Eszter Réka, Halkó Dalma, Sütő Boglárka, Győri Dorka, Gaál Adrienn, Barth Eszter Boglárka, Kálmán-Bán Lili, Törő Kármén Szabina, Raminczki Boglárka, Klepács Klementina, Vajda Indira, Kósa Jázmin Réka, Hostisóczki Nóra Rozália, Márton Gréta, Paszternák Petra, Szűcs Enikő, Kapitány Lilla, Takács Dorina Dóra, Sárga Zorka, Szombati Zsanett. Felkészítő tanár: Rác Gábor

HÁZIBAJNOKSÁG

Fej vagy írás?

A Zrínyi házibajnokságon 35 diák versengett egymással, ahol azon sportolók is részt vettek, akik az iskolán kívül valamilyen egyesület keretein belül űzik ezt a sportágot. A verseny, kétség kívül, nagyon jó hangulatban zajlott, ahol 4 csapat körmérkőzéssel döntötte el a torna helyezéseit. A rendezvény célja a versenyzési lehetőség mellett az is volt, hogy a diákok jobban megismerjék egymást, ezáltal lehetőséget teremtve szorosabb barátságok kialakulására. A nap végén mindenki díjazásban részesült, majd egy közös piz-zázással vezették le a gyerekek a verseny fáradalmait.

SIXIE KUPA

A Nyíregyházi SZC Széchenyi István Technikum és Kollégiumban megrendezett Sixie kupán nagy küzdelem után a II. helyezést hozták el versenyzőink.

JÖVŐBELI TERVEK, CÉLOK

A jövőre nézve több cél is megfogalmazódott a röplabda sportággal kapcsolatban. Ezek között említhetnénk az eddig elért eredmények javítását, minél több és színvonalasabb versenyen való részvételt és a taglétszám növelését is. Mindezek mellett természetesen prioritásként jelenik meg az iskola diákjainak kikapcsolódási, sportolási lehetőségeinek biztosítása a szakkör által.

Rácz Gábor testnevelő tanár

RÖPLABDA DIÁKSZEMMEL

Mi, mint idén kezdett tanulók a Zrínyiben, szeptember óta járunk röplabdaedzésekre, és játszunk meccseken iskolánkat képviselve. Az eddigi tanév alatt számos megmérettetésen vehettünk részt, hol csapattársainknak hevesen szurkolva, hol valódi játékosként beleélve magunkat a sportba.

Visszaemlékezve az első edzésekre, ahol még minden és mindenki idegen volt számunkra, elmondhatjuk, hogy rengeteget fejlődtünk mind emberileg, mind választott sportágunkban technikailag. Ezt nagyrészt Rácz Gábor tanár úrnak köszönhetjük, aki odaadásával, kitartó munkájával és – nem mellesleg – határtalan türelmével hozzájárult e családias légkör megteremtéséhez minden edzésen. Mindenki nevében kijelenthet-

jük, valóban egy kisebb család alakult ki ezalatt a közel 8 hónap alatt: törődünk egymással, bármi van, szívesen hallgatjuk meg a másik örömét, vagy éppen problémáját.

Áttérve egy picit eredményeinkre és elért sikereinkre, összességében elmondhatjuk, hogy sikerekben gazdagok voltak az eddigi mérkőzéseink, ami pozitív visszajelzés a csapatunknak és lelkes edzőnknek, Gabi bának egyaránt. Ugyan nem minden esetben értünk el helyezést, kitartóan küzdöttünk meccseinken, ráadásul nem volt olyan alkalom, amikor ne élvezettel, beleéléssel játszottunk volna.

Mindent összevetve, nagyon megszerettük az eddig is a kedvenceink közé tartozó sportágat. Ilyen emberek társaságában igazi öröm minden röpipel töltött perc, valamint külön dicsőség, ha újonnan szerzett élmények és tapasztalatok mellett érmeikkel térünk vissza egy mérkőzésről, és így gazdagíthatjuk iskolánk nagy múltra visszatekintő hírnevét a röplabda terén is.

Pál Eszter Réka 9. A

AKIKTŐL BÚCSÚT VETTÜNK...

Az a bizonyos „nagy generáció” újra megfoghatkozott. A 60-as-70-es években itt tanító nemzedék két meghatározó tagja távozott, elhunyt Gábor Ferencné és Dr. Jósvai Lászlóné.

Gábor Ferencné – Éva néni – 1974-től nyugdíjba vonulásáig, évtizedeken keresztül rendkívül magas színvonalon készítette fel matematikából az egymást követő zrínyis generációkat. Részt vett a fakultációs rendszer kidolgozásában, derűs ám következetes pedagógusi attitűdjének köszönhetően a nyelvi gimnáziumban sikerült megszerettetnie a matematikát. Osztályfőnöki tevékenysége is példaértékű volt.

Emléküket kegyelettel őrizzük!

(Az életrajzi adatok és fénykép forrása: Moldván György Nemzedékről nemzedékre című kötete)

Dr. Jósvai Lászlóné, Gabi néni iskolánk egykori növendékként tért vissza az alma materbe.

Életútja összefonódott Magyarország történelmének sorsfordulóival: 1942-ben lett jogelődünknek, a Geduly Henrik Evangélikus Leánygimnáziumnak a tanulója, de az osztályából mindössze kilencen éltek túl a háborút, és tudtak leérettségizni 1946-ban.

A hivatalos lakóhelyét Csehszlovákiához csatolták, így tanítónői és szlovák szaktanítói végzettséggel kezdte pedagógusi pályafutását. Házassága révén került vissza Nyíregyházára, és kapott állást az anyaországban. Előbb Nagycserkeszen tanított, majd 1963-tól a Zrínyi leánykollégiumának nevelője lett. Ezzel párhuzamosan elvégezte az orosz szakot a Kossuth Lajos Tudományegyetemen. Az oklevél megszerzése után órarend szerint tanította a nyelvet gimnáziumunkban 17 éven keresztül.

KOLLÉGIUMI VÍG NAPJAINK

Tálas Fruzsina alkotása

AZ ARANY JÁNOS TEHETSÉGGONDOZÓ PROGRAM

AMELY SZÁMOS DIÁK ELŐTT MEGNYITOTTA A VILÁGOT

Már az AJTP első osztálya indulásának 20. évfordulóján is terveztük, hogy próbálunk megrendezni egy nagyszabású AJTP találkozót. Az elmúlt években azonban a világjárvány miatt erre nem adódott lehetőség. A 2021/22. tanévben végre belevágtunk a szervezésbe, ami ugyan felemásra sikeredett, hiszen jóval kevesebb tanuló látogatott vissza alma materébe, mint számítottunk rá, mégsem bántuk meg, mert nagyon jó volt hallani régi jeles diákjainkról, sikereikről.

Az októberi délután a legendás tanár-diák foci mérkőzések emlékére egy nosztalgia meccsel indult. A jó hangulatú, döntetlennel végződött mérkőzést követően egyre több egykori diák költözött be újra a kollégiumba, mint a régi, szép időkben. Bár volt olyan tanuló, aki az első, de olyan is, aki az utolsó osztályok egyikébe tartozott, a különböző korosztályok hamar megbarátkoztak egymással. Egyben azonban mindannyian egyetértettek: kaptak egy esélyt a programmal, és éltek vele. Sokan közülük megfogalmazták, hogy emlékeznek rá, hogy milyen komoly hátrányokkal érkeztek, de mire leérettségiztek, ezek szinte teljesen eltűntek, amihez szükség volt a program nyújtotta lehetőségekre, a kiváló tehetséggondozó pedagógusokra, a diákok odaadására és a szülők együttműködésére.

A visszalátogató diákok között volt több frissen végzett orvos, fogorvos, állatorvos, illetve orvostanhallgató, számos mérnök vagy mérnökjelölt, műszaki menedzser, gyógytornász, pszichológus, vállalkozó, és még sorolhatnám. Szabó Barbara például UX designerként dolgozik: weboldalak digitális élményéért felel. Rubóczki Tamásnak pedig építőipari vállalkozása van Budapesten. Az AJTP talán legsikeresebb tanulója, Mocsár Dávid is visszalátogatott, akit az 50 legtehetségesebb fiatal között emlegetett korábban a Kelet-Magyarország. Korábban légtérelőket is fejlesztett a Ferrarinak, míg most önvezető autókat fejleszt, hétvégenként pedig a Zengő Motorsport adatmérnökéként az elektromos rendszereket felügyeli, összeköti a pilóta mérnökét és vezetőszerelőjét.

Visszatekintve a középiskolás évekre, mindannyian azt mondták el, hogy a program megadta nekik a lehetőséget arra, hogy a bennük rejlő tehetség utat törhessen magának, s mindehhez az előttük végzett diákok sikerei óriási motivációt jelentettek. Az első időszak, mint kiderült, mindannyiuknak nagyon nehéz volt, mert kezdetben a különbségek a gimnáziumon belül is kiütköztek. De őket hamar összehozták a gondok és a feladatok. Sokan közülük nehéz anyagi körülmények között éltek. Voltak, akik halmozottan hátrányos helyzetből érkeztek, és ahogy fogalmaztak: sorstársak voltak, ami nagyon szoros kapocs lett közöttük. "Kollégisták lettünk, s nem túlzás azt állítani, hogy a nap 24 óráját együtt töltöttük, így közösen éltünk át minden vidám és szomorú pillanatot, együtt sírtunk, együtt nevtünk" – mesélték. Többen azt is elmondták,

hogy számukra kínkeserves volt az első két év, de a tanáraik sokat segítettek, a támogatásukat pedig az iskola falain kívül is érzékelték. Megtanultak csapatban dolgozni, és ennek ma, amikor többüknek sok embert kell irányítaniuk, óriási hasznát veszik. „Az AJTP megnyitotta előttünk a világot, és olyan magasságokba jutottunk el, amiről korábban azt gondoltuk, elérhetetlen. A tanáraink sok esetben a pót-mamáink és pót-papáink is voltak, és olyan érzelmi biztonságot adtak nekünk, amit sokan otthon nem kaptak meg. A baráti kötelékek nem egy esetben szorosabbak lettek, mint a családi kapcsolatok, ezek nagy része pedig azután is megmaradt, hogy kiléptünk a gimnázium kapuján.”

Jómagam már az első osztályban is tanítottam, majd sok későbbiben, míg aztán egy AJTP osztály osztályfőnöke lettem. Nagyon büszke vagyok minden korosztályra, minden AJTP-s diákomra, de természetesen a saját osztályom áll a legközelebb hozzám. Közülük is a leggyakrabban Filep Lacival példálózom, aki a Kelet-Magyarország újságírójának a következőket mondta el a találkozón: „Annyiszor mondták el a tanáraink, hogy képes vagyok rá, hogy én el is hittem – főként ezt köszönhetem az Arany János Tehetséggondozó Programnak, ami nélkül valószínűleg traktoros lennék valahol. Kezdetben nem tűztem ki elérhetetlennek tűnő célokat, amikor elkezdtem a tanulmányaimat a Zrínyi Ilona Gimnáziumban. Ám ahogy teltek a hónapok, a terveim is változtak: borász, majd állatorvos szerettem volna lenni, ám az osztályfőnököm addig nógatott, míg végül két nyelvvizsga után orvosi egyetemre jelentkeztem: 459 ponttal vettek fel, és meg is álltam a helyem, hamarosan végzek.” A napokban beszéltem Lacival: altatóorvos lesz – miközben bekopogtatott a magyar „amerikai fociválogatott” ajtaján is. De ő csak egy példa a sok közül.

Az októberi este éjszakába nyúlt, a nevelőtestület számos tagja hallgatta végig kíváncsian az egykori zrínyisek sikereit. Mindenki büszke volt: az egykori diákok arra, hogy zrínyisként hova jutottak, míg a tanárok arra, hogy ilyen kitűnő diákok kerültek ki kezeik közül.

Másnap reggel azzal búcsúztunk, hogy reméljük, hagyományt teremtettünk, s lesz meg folytatása e közös ünneplésnek, együttlétnek.

Máté Tóth Attila
AJTP programgazda

Felhasznált gondolatok, interjúk:

Száraz Anca: Ez a Program nyitotta meg előttünk a világot (Kelet-Magyarország 2021. október 26.)

NEVELÉSI GYAKORLATON

A SZÉCHENYI UTCAI KOLLÉGIUMUNKBAN A NYÍREGYHÁZI EGYETEM PEDAGÓGIA ÉS TANÁR SZAKOS HALLGATÓI

Kiss Katalin kollégiumi nevelőtanárnőhöz, mesterpedagógushoz, és kollégiumi csoportjaihoz látogatók érkeztek 2022. március 8-án és május 9-én.

A kollégiumban, mindkét alkalommal, nagy szeretettel fogadtuk a Nyíregyházi Egyetem hallgatóit, illetve felkészítő tanárukat, dr. Vincze Tamást, a Pedagógia és Andragógia Intézeti Tanszék Phd fokozattal rendelkező docensét.

Első alkalommal pedagógia szakos hallgatók vettek részt az egészségfejlesztési érdeklődési kör foglalkozásán, melynek témáját a nőnap adta. A foglalkozásokon eddig is többször használtuk már a Dixit kártyákat, mint az önreflexió egyik eszközét. A kártyák kiválasztása egyrészt az adott téma megkívánta szellemi munkát is igényel, másrészt az érzelmekre fókuszálva is, az önkifejezést és az önismeretet is segíti. A feladat egyszerű: a tematikus kártyacsomagból, a vezető téma megadása nyomán olyan kártyá(ka)t kell választani, amely segítségével könnyebben meg tudjuk osztani gondolatainkat, hangulatunkat, tapasztalatainkat, érzéseinket. Természetesen a hallgatókat is bevontuk a „kártyázásba”, így saját bőrükön tapasztalhatták a foglalkozás jótékony hatásait.

A második alkalommal, mivel annyira inspirálta a „kártyás” élménybeszámoló a többi hallgatót is, így a pedagógia szakosok mellett már a tanár szakosokat is vendégül láttuk. Ez alkalomból csoportfoglalkozáson vettek részt, melynek témája a konfliktusok kezelése, mely a (pár)kapcsolatokban is felmerül, s nem megkerülhető. A párkapcsolat modellezésében dr. Piczkó Katalin „Szeretkertet”-jének szimbólumait használtuk fel, pl. a virágoskert a szeretetnyelvet, a rét a szabadságot, a lugas az intimitást, a libikóka az egyensúlyt, a domb a kapcsolati reflexiókat, a kerítés a határokat, míg a sziklakert a konfliktusokat szimbolizálja. Mindegy milyen a konfliktuskezelési stílusunk? Az önértékesítés, illetve az együttműködés tengelyén vizsgálódtunk. Versengő, problémamegoldó, elkerülő, alkalmazkodó, netán kompromisszumkereső a konfliktuskezelési stratégiánk? Előzetesen ki-ki megbecsülte önmagát, s a validált teszt kitöltése után összehasonlíthatták a kapott eredménnyel. Azt is megbeszéltük, az egyes stílusoknak mik az erősségei, illetve mik a hátrányai, s esetlegesen milyen helyzetben hatékony, illetve nem alkalmazható.

A foglalkozásokat mindkét alkalommal értékeléssel zártuk.

Szeretettel várjuk a hallgatókat a jövőben is!

Kiss Katalin
szaktanár

KOLLÉGIUMLÁTOGATÁSI TAPASZTALATOK

DR. VINCZE TAMÁS PHD DOCENS
HOZZÁSZÓLÁSA, ÉRTÉKELÉSE
A FOGLALKOZÁSOKRÓL

Pedagógia alapszakos hallgatóink képzési programjában külön tantárgyként szerepel „A nevelés gyakorlata iskolai, kollégiumi szintéren” c. stúdium. E tárgy keretében kötelező hospitálást is végezni, csoportfoglalkozást, illetve a kollégisták érdeklődési köréhez kapcsolódó szakköri foglalkozást megfigyelni a hallgatóknak. Osztatlan tanári szakokon tanulmányokat folytató hallgatóink képzési programjában nem szerepel ilyen tárgy, azonban a bevezető pedagógiai stúdium oktatójaként fontosnak gondolom, hogy a tanári szerep minden összetevőjével találkozzanak a pedagógusnak készülő fiatalok: arra törekszem, hogy ne csak a szaktanári szereppel, hanem a jóval összetettebb nevelői szereppel is – legalább nagyvonalakban – alkalmuk legyen megismerkedni. A nevelői szerep tanulmányozásának legadekvátabb helyszíne a kollégium. Ezen a nevelési szintéren kiválóan megfigyelhetők a direkt és indirekt nevelőhatások érvényesülésének módjai, a személyiség-, ízlés- és életszemlélet-formálás lehetőségei. A látogatás előtt a hallgatók áttanulmányozták és megbeszélték Kanovszki Renáta Anikó: A kollégiumi nevelőtanárról mint polihistor című írását, amely az Új Pedagógiai Szemle 2015. évi 7-8. számában jelent meg. Emellett áttekintették a Kollégiumi Szövetség honlapját, és a honlapon elérhető tanulmányok közül kettő tartalmát alaposabban is megtárgyalták, megvitatták. A két tanulmány a következő volt: Barna Viktor: Kollégiumi megújulás – változó nevelőtanári szerep (2015); Barna Viktor – Dancsházi-Nagy Ágnes: A kollégiumpedagógus kompetenciái – A kollégiumi nevelőtanárok kompetencia-térképe (2017). Ennyi elméleti előkészület után került sor egy valódi kollégium működésének megismerésére. Köszönjük a nyíregyházi Zrínyi Gimnázium kollégiumában dolgozó Kiss Katalin tanárnőnek, hogy készségesen és szeretettel fogadott bennünket az intézményben, és mindent megtett azért, hogy kollégiumpedagógiai ismereteinket értékes gyakorlati tapasztalatokkal is kiegészíthessük.

Kiss Katalin mestertanárnak köszönhetően két alkalommal is betekintést nyerhettünk a kollégiumi nevelés műhelyébe: árnyalt és teljes képet kaptunk a nevelőtanári munka gyakorlatáról, a kollégiumi érték közvetítés és személyiségfejlesztés módszereiről. Március 8-án a kollégisták választott érdeklődési körének foglalkozásán vettünk részt, ahol a nőiség megélése, a női létezés jelenkori változatainak a feltárása volt a téma. A tanárnő újszerű, originális megközelítéssel, Dixit kártyák segítségével hívta elő a foglalkozás résztvevőiből a bennük élő ösképeket, asszociációkat, amelyek a nőiség fogalmának kibontásában kiindulópontot jelentettek. Az értelmező munka során a foglalkozásvezető tartózkodott az egyes válaszok minősítésétől, minden válasz a közös gondolkodást továbbvivő, a tartalmas diskurzust továbbépítő elemként szolgálhatott. A hangsúly az érzések megfogalmazásán és a bennünk élő hitek, nézetek tu-

datosításán volt. A pedagógia szakos hallgatók számára a foglalkozás remek példaként szolgált arra, milyen módon lehet kamaszkorú diákok önismeretét fejleszteni, hogyan lehet őket őszinte és bátor megnyilatkozásra bírni anélkül, hogy kényelmetlenül éreznék magukat a kitérülködés miatt.

A második hospitálás során, május 9-én egy csoportfoglalkozáson vehettek részt a pedagógia alapszakos hallgatók és az osztatlan tanári szakok érdeklődő hallgatói. A foglalkozás témája a konfliktusokhoz való viszonyunk, a konfliktuskezelési kultúra volt. A tanárnő ez alkalommal is egy újszerű pszichológiai megközelítésre támaszkodva vezette be a témát: Piczkó Katalin „szeretkert”-rendszerét ismertetve mutatott rá a kapcsolatainkban jelentkező lehetséges konfliktusforrásokra, a konfliktusok közérzetünkre gyakorolt hatásaira. Ezután a Thomas-Kilmann szerzőpáros által kidolgozott teszt segítségével szembesülhettek a foglalkozás résztvevői a saját konfliktuskezelési kultúrájukkal, gyakorlatukkal. Az egyes résztvevők reflexióinak összegyűjtésekor – az előző foglalkozáshoz hasonlóan – arra intette a foglalkozásvezető a diákokat, hogy kerüljék önmaguk és a többiek minősítését, nincs rossz és jó stratégia, mindegyik stratégia lehet hasznos és lehet természetesen kontraproduktív is, de ez az egyes szituációktól függ. A foglalkozás megtekintése után még egy rövid beszélgetés keretében vázolta a tanárnő az egyetemisták előtt a foglalkozás célját és eredményeit, így példát mutatott arra is, hogyan értékelhetjük saját nevelői munkánkat az előzetes tervek és a megvalósított feladatok összevetésével.

Az egyetemi szemináriumvezető elégedetten konstataálta, hogy mindkét látogatás elérte a célját, mivel sikerült bemutatni a hallgatóknak azt a XXI. századi nevelői szerepmegvalósítást, amelybe – a jelenkori társadalmi szükségleteknek megfelelően – a korábbi szülői feladatok néhány eleme (életcélkijelölés, életvezetési segítségnyújtás, értékorientáció, kapcsolati problémák kezelése) is beépül.

BALATON-FELVIDÉKI KIRÁNDULÁS

Szeptember 8-án indultunk el a benti kollégium elől egy szerdai napon. Majdnem 5 óras útnak néztünk elébe, de viszonylag hamar eltelt az idő. Útközben jobban megismerkedtem egy-két emberrel, új barátokat találtam.

Első megállóhelyünk Pákozdon volt a katonai emlékparknál. Itt megnézhettük az első és második világháborús kiállítást. Egy lövészárkon is átmehettünk. A katonák mindennapjaiba nyerhettünk betekintést.

Utána Székesfehérváron látogattuk meg a Középkori Romkertet, ahol IV. Béla és felesége sírja is található. A koronázó bazilika romjait láthattuk itt, bár sok minden sajnos már nem maradt belőle. Egy tárlatvezető rengeteg érdekes dolgot osztott meg velünk. Elsőnek egy utólag épült építménybe mehettünk be, ahol csodás falfestményeket láthattunk.

A romkert után Tihanyba mentünk, ahol a szállásunk volt, faházakban aludtunk. Kicsit szűkös volt, és a szobánkban a WC a második nap el is romlott, de ez sem vette el a kedvünket. Vacsorát már kaptunk az ott lévő étteremben, ahol svédasztalos étkezés volt. Még élőzenekart is hallhattunk közben.

Másnap Keszthelyre látogattunk el a Festetics-kastélyba. Elsőnek a hintómúzeumba mentünk be, ami nekem különösen tetszett a sok lovas kép, felszerelés miatt. Ezután egy tárlatvezető körbevezetett minket a kastélyban, ahol rengeteg különleges festményt és tárgyat láthattunk, miközben érdekes dolgokat is megtudhattunk. A könyvtár volt az egyik olyan hely, ami majdnem teljesen érintetlen maradt, valószínűleg a titkos ajtó miatt. Nekem az egyik kedvenc helyszínem a könyvtár volt, rengeteg könyv volt ott és szép díszítések.

Tapolcára is eljutottunk, ahol megtekintettük a „Csodálatos karszt” című kiállítást, ahol sok fajta kőzetet és különböző földtörténeti korokat pl. Triász mutattak be. Ezután lementünk a tavasbarlangba, és csónakázhattunk is, ami fantasztikus élmény volt. Nagyon szép volt, bár néhol elég szűkös volt a hely. Utána elsétáltunk a Malom-tóhoz is, amiben rengeteg gyönyörű hal volt.

Aznapi utolsó állomásunk a szigligeti vár volt, itt elég sokat kellett felfelé gyalogolni, illetve lépcsőzni, de megérte, mivel csodálatos volt a kilátás. Miután visszatértünk a szállásunkra és megvacsoráztunk, lementünk a Balaton partjára, és ott voltunk körülbelül egy fél órát. Leültünk a parton, beszélgettünk.

Pénteken Veszprémet fedeztük fel az idegenvezetőnk segítségével. Itt elég sok időt töltöttünk. Megismertük a várost és a sok szobrot, amelyekhez különféle hagyományok tartoznak. Például Zsuzsi, a korszós lány szobrát is megismertük. Itt is csodálatos kilátásban volt részünk.

Monoszlón a Hegyestű Geológiai Bemutatóhelyen különböző kőzeteket figyelhetünk meg, illetve a hegytetőre is felmentünk, ahonnan szintén fantasztikus volt a kilátás. A bemutatóhely mellett voltak kisebb-nagyobb kövek, amikből mi ki is raktunk

egy szívet. Mások tornyokat építettek belőlük vagy különféle szimbólumokat raktak ki belőlük.

Ez volt az utolsó éjszakánk Tihanyban, aznap este is lementünk a Balatonhoz.

Szombaton bőséges reggeli után indultunk haza. Felkelés után volt, aki lement megnézni a felkelő napot a Balatonnál, én sajnos elaludtam, de a képek alapján nagyon szép volt.

Útközben megálltunk Tácon a római kori Gorsium Régészeti Park és Szabadtéri Múzeumnál. Itt egy kiállítást tekinthettünk meg régi római tárgyakról, műemlékekről. Voltak itt még érdekes makettek is, amik Gorsium régi kinézetét mutatták meg. Rengeteg római tárgyat láthattunk és ismerhettünk meg.

Utolsó megállónk a Velencei-tónál volt, ahol körbenézhattunk, sétálhattunk egy kicsit. Ettünk egy fagyit, leültünk a tópartra, és néztük a wakeboardozó embereket. Aztán indultunk is tovább hazafelé.

Mindent összevetve ez egy csodálatos kirándulás volt, rengeteg új élménnyel gazdagodtunk, és nagyon sok új dolgot láthattunk, ismerhettünk meg.

Kiss Kata Virág
9. AJTPC

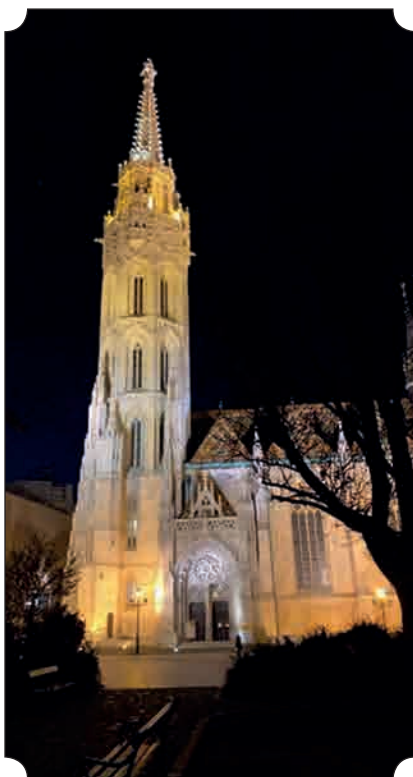
BUDAPESTI KOLLÉGIUMI HÉTVÉGE

MÁRCIUS 25-27.

Március 25-én délután indultunk útnak Budapestre. Délelőtt még elmentünk iskolába, és az órák után, 13:00 órakor pakoltunk be a buszba. Az autópályán egyszer álltunk meg, úgyhogy szerintem hamar megérkeztünk. A Budapesti Egyesített Középiskolai Kollégiumban volt a szállásunk lefoglalva. Négy személyes szobákba voltunk elszállásolva. Pénteken miután elfoglaltuk a szobákat, megvacsoráztunk, majd kettéváltak útjaink. A csapat nagyobb része Béla bácsival ment a Budai Várnegyedbe sétálni, a többiek pedig Éva nénivel mentek a Hagyományok Házába, ahol megnéztek egy előadást Bartók Béla életművéről. Én az osztályfőnökkel mentem. Felmentünk a Halászbástyára, ahonnan lenézve a Dunát láttuk és a csodálatosan kivilágított Parlamentet. Különösen tetszett a Mátyás-templom, mivel nagyon szép épület, amivel kapcsolatban olvastam egy nagyon izgalmas regényt Berg Judittól Az őrzők címmel. Láttuk még a Hilton szállodát, ami csodálatos fényárban úszott.

A következő nap a múzeumokról szólt. Reggel nem kellett korán kelniünk, úgyhogy pihenhattunk. Reggeli után az első állomásunk a Magyar Természettudományi Múzeum volt. Egy kiállítást láttunk a lovak házasításáról. Ezen kívül megtekinthetjük a múzeum állandó kiállítását, sok kitömött állatot, rovarokat és kristályokat. A múzeumnak volt egy Dinó Kert nevezetű udvara, ahol dinoszauruszokról láthattunk szobrokat. Ezután elmentünk ebédelni, ahol mindenki korlátlanul fogyaszthatott a finomabbnál finomabb falatokból, úgyhogy szerintem senki sem maradt éhen. Délután egy újabb múzeumot látogattunk meg, a Szépművészeti Múzeumot. A busz a Hősök téren rakott le minket, úgyhogy ezt a látványosságot is megtekinthettük. A Szépmű-

vészeti Múzeumnak nagyon tetszett az épülete, olyan volt, mintha visszacsöppentem volna a régi időkbe. Megtekintettük az ókori kiállításait, amelyek Egyiptomról, Hel-
lászról és Rómáról szóltak. Az egyiptomi kiállításon régi ékszereket, faragott tárgyakat, amuletteket, domborműveket, szarkofágokat és múmiákat láttunk. A görög kiállításon leginkább régi vázakat tekinthettünk meg, amik különböző mitológiai jeleneteket ábrázoltak. Római kiállításon szobrok álltak nemcsak mitológiai alakokról, istenekről, istennőkről, hanem híres emberekről is például Euripidészről, aki egy athéni drámaíró volt. Ezután Éva néni megmutatta nekünk a múzeumban a román stílusú termet, amit a II. világháború után újíttak fel. Ez is egy nagyon szép helyiség volt a múzeumon belül. Ezután visszamentünk a szállásunkra, és készülődni kezdtünk az esti színházi előadásra. A Thália Színházban tekintettük meg az Álmodban megcsaltál című darabot. Ez egy francia komédia, aminek főszereplője egy házaspár volt. A feleség azt álmodta, hogy a férje megcsalja, mivel az előző férje ezt tette vele, aki meghalt. A halott barátja értesül a szomorú eseményről, és megkéri a nő kezét, de sajnos ő már újra megházasodott. Eközben kiderül, hogy a férj valóban csalja a nőt, és ezt megtudja a szerető férje, úgyhogy meg akarja ölni a férfit. Vicces volt az előadás, és szerintem egy elég jó vígjáték is, de én más fajta előadásokat szeretek.

Az utolsó napra csak egy programunk maradt, amit a legjobban vártam. Megtekintettük a Magyar Zene Házát. Már maga az épület is nagyon tetszett. Elsőnek a

Hangdómban jártunk. Ez egy kupola alakú helyiség, ahol a plafonra és a falakra vetítenek. Megtekintettünk egy kisfilmet, ami szerintem arról szólt, hogy a zene minden hangban benne van, a hangok pedig a mindennapjaink része. Ezután az épület állandó kiállítását néztük meg. Ez nagyon modern volt. Mindenki kapott egy fejhallgatót, ami az alapján játszotta a zenét, illetve a kisfilmeket, hogy éppen melyik szobában van az illető. Sok interaktív feladat is volt. Nagyon tetszett ez a kiállítás, mivel az összes zenei korszakot feldolgozta, és nemcsak a komolyzenéről, hanem napjaink zenéjéről is szólt. A kedvenc szobám az volt, ahol egy zongora magától játszott, de az a terem is nagyon tetszett, ahol Bartókkal és Kodállal foglalkoztak. Ezzel a kiállítással sokáig el lehetett

volna időzni, de nekünk indulnunk kellett haza. Még betértünk a Hatvanas Fogadóba, ahol nagyon finom ebédet kaptunk. Szerintem ez egy nagyon jó kirándulás volt, mivel érdekes és változatos programokat szerveztek nekünk, amikből sokat tanulhattunk is.

Riczu Zsófia 9. AJTPC

PÉCS ÉS DÉL-DUNÁNTÚL

2021. szeptember 8-12. közötti programhétvégén Pécsre és a dél-dunántúli ország-részre látogattunk el. Sajnos, még részt kellett vennünk délelőtt az órákon, és csak ebédidőben indultunk. Hosszú út várt ránk, amit többé-kevésbé jól viseltünk. Volt, aki aludt, volt, aki játszott a telefonján, és olyan is akadt, aki a csoportvezetőnk, Szűcs Róbert tanár úr türelmét feszegette. Csertő határában megálltunk megtekinteni a Magyar-Török Barátság Parkot, ahol készítettünk egy osztályképet.

Rövidesen megérkeztünk a szállásunkhoz, ami egy nagyon jól felszerelt hotel volt, remek kilátással a városra. Másnap utunk Pécsváradra vezetett. Helyi tárlatvezetéssel megtekintettük a kolostorvárat. Többen felfedezték a vár mellett álló éttermet, ahol mindenkit meleg teával fogadtak. Az étterem rendelkezett egy sószobával és egy illatszobával is. Nekem különösen tetszett a különböző illatok találkozási pontja, bármikor újra ellátogatnék egy ilyen szobába. Onnan továbbindultunk Abaligetre, ahol bejártuk a Mecsek leghosszabb patakos barlangját. Este szabadprogram várt ránk, amit a Szent István téren sétálgatva töltöttünk el. Nagyon sok egyetemistával találkoztunk, akikből áradt a vidámság.

A következő napon szabadon választhattunk programot, aminek én kifejezetten örültem, ugyanis sokkal szívesebben mentem egy sétára a Zsolnay-negyedben, mint egy hegymászásra. A Nostalgya Cukorka Manufaktúra boltban cukorkakészítésnek lehettünk tanúi. Kóstolót is kaptunk, nekem a szatmári szilvás ízlett a legjobban. Majd

csatlakozott hozzánk az osztály többi része, és együtt egy városnéző kisvasutazáson vettünk részt. Ezután egy idegenvezetővel megnéztük a Pécsi Bazilikát immár belülről is, megtekintettük a Csontváry Múzeum kiállítását és a föld alatt elhelyezkedő ókeresztény temetőkápolnában is jártunk. Nagyon programdús napunk volt, mindenki nagyon éhes és fáradt lett a nap végére.

Szombaton reggeli után rögtön Máriagyűdre indultunk, hogy megnézzük a templomot, ahol a kántor mesélt nekünk a templom létrejöttéről és kialakításáról. A nap további részében ellátogattunk a siklói várhoz, majd Villányt fedeztük fel. Este a tv-toronyhoz mentünk, ahol nagyon sok képet készítettünk. Hazafelé megálltunk Mohácsnál, és megnéztük a mohácsi csata helyszínén kialakított nemzeti emlékhelyet.

Egy hosszú és eseménytelen kirándulásunk volt, amelynek során rengeteg emlékekkel gazdagodtunk.

*Dér Boglárka
9.C*

AZ ÉV LEGJOBB PROGRAMHÉTVEGÉJE

Az osztállyal minden hónap végén egy hétvégét együtt töltünk, ahol még jobban összekovacsolódik kis csapatunk.

Egy ilyen hétvégére indultunk el 2021. november 12-én is. Ez számomra egy különlegesen tartalmas kirándulás volt. Egy farszto iskolai hét után nagyon nagy felüdülés volt útra kelni Budapestre. Az út hosszú volt, de a jó társaság miatt nem éreztük annak. A buszon sokat énekeltünk, neveltünk tanáraink és a sofőr nagy örömeire, viccelődünk, és persze sokat ettünk.

Öt órára felértünk a fővárosba, ahol egyből egy közlekedési dugóba csöppentünk. A jókedvünk rögtön elszállt, mert 7 órára színházba voltunk hivatalosak, és ez az araszolás a készülésre szánt időnket vette el. Szerencsére ez nem tartott sokáig, és időben a szállásra értünk. Kapkodva el is kezdtünk készülni. Ahogy elkészültünk, útra is keltünk a Thália Színházba, de előtte betértünk vacsorázni a Burger Kingbe, majd folytattuk utunkat az eredeti célunk felé. A teátrumban a „Lövések a Broadwayn” című darabot tekintettük meg. A darab rendkívül szórakoztató volt, a cselekmény mellett a szereposztás is remek volt. Sokunk kedvence, Ember Márk is fontos szerepet játszott

benne. A darab vége után mindenki Stokijával, vagyis Szabó Győzővel is sikerült egy közös képet készítenünk. Az osztályban ez az élmény tovább erősítette a színházba járás szeretetét. A szállásra kulturálisan felfrissülve tértünk vissza.

Másnap reggel újult erővel keltünk fel, és vágunk neki a második napnak. Elindultunk Óbudára Aquincum megmaradt romjait felfedezni. Az ókori Róma egyik fontos városát nézhettük meg, sok-sok fej nélküli szoborral. Láthattunk még egy berendezett korabeli házat, fürdőt, amfiteátrumot és régi szarkofágokat is. Ebédelni egy kedves idős bácsi vendéglőjébe mentünk, ahol meglepően finom házi kosztot találtak fel nekünk. A húslevesem nagyon finom volt egészen addig, amíg túl nem paprikáztam... A rántott hús teljesen olyan volt, mint amelyet nagymamám készít. Desszertnek pedig kakaós palacsintát kaptunk, amit már csak nagyon nehezen tudtunk megenni, mert addigra már mindenki teleette magát. A hely otthonosságát növelték a kupák a polcon, a Fradi-mező a falon, a motoros plakátok, a sörös korsóban felszolgált málnaszörp, a kockás abrosz az asztalokon és egyéb hangulatos kiegészítők. A hangulat tetőpontját egy vörös, televíziót kémlelő kandúr macska adta, aki úgy nézte a mérkőzést, akárcsak egy valódi bíró.

A kiadós ebéd után elindultunk a Magyar Természettudományi Múzeumba. Láttunk csodálatos pillangókat és ásványokat is. Meglátogattuk Noé bárkáját, ahol sok eddig még számunkra ismeretlen állatfajt fedezhettünk fel. Ezután vacsorázni men-

tünk az Aréna Plázába, majd az I-Max mozi következett, ahol az „Örökkévalók” című filmet néztük meg.

A harmadik nap reggele már nem ment olyan gördülékenyen, mint az előzőek, ugyanis érezhető volt mindenkin a fáradtság. Nagy nehezen elindultunk a Dohány utcai zsinagógába, ahova a bejutás olyan körülményes volt, mintha a miniszterelnököt látogattuk volna meg. Viszont a várakozásért és a nehéz bejutásért kárpótolt az egyedi és felülmúlhatatlan élmény, amit az épület belsőjének minden szeglete nyújtott. Ezután a Gozsdu udvaron keresztül visszatértünk a szállásra, felkaptuk a poggyászsunkat, és villámgyorsan elindultunk Nyíregyháza felé. A hazafelé vezető úton már nem énekelünk, nem viccelődünk, mindenkinek csak aludni volt kedve, hiszen ez a tartalmas hétvége rettentően elfárasztott minket.

A fáradtság ellenére nagyon szeretem ezeket a hétvégeket, mert a rengeteg felejthetetlen élmény mellett mindig egy kicsit jobb osztály leszünk általuk. Nagyon hálás vagyok, hogy részt vehetek ebben a programban, és olyan lehetőségekkel élhetek, amelyek az Arany János Program nélkül nem lennének elérhetőek számomra.

Angi Anna
9.C

IDŐUTAZÁS

A DUNAKANYARBAN

A kialakult vírushelyzettől eltekintve, szigorú egészségügyi szabályokat betartva, a tizedikes évünket is egy emlékezetes bentmaradós hétvégével kezdhettük.

Első, de korántsem utolsó, úti célunk Gödöllőre vezetett minket 2021. szeptember 9-én. Az építettő családtól a királyi nyári rezidencián keresztül egészen napjainkig, az útközben csatlakozott idegenvezetőnk segítségével, megismerkedhettünk a Királyi Kastély 31 termen keresztül tartó történetével. A szemeinket kielégítő látvány viszont a hasunkat nem elégítette ki, így elindultunk Vádra, ahol a szállásunkon már az ágy-nemű várta, hogy megágyazzunk, és elindulhassunk vacsorázni. Miután elfoglaltuk a szobáinkat, elmentünk egy városnéző sétára. Többek közt a Nagyboldogasszony-székesegyház, a Fegyház és a Mária Terézia tiszteletére épített Diadalívet tekintettük meg. A Püspöki Palota mellett elhaladva már a hasunk nem tudott csendben maradni, így a Dunapart felé vettük az irányt, ahol elfogyasztottuk a vacsoránkat.

Másnap Esztergomba mentünk, pontosabban ellátogattunk a 19. században épült klasszicista jegyekben pompázó Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyházba. A templom felújítás alatt állt, viszont ez nem akadályozta meg a látogatásunkat. Miután végeztünk, Babits Mihály emlékházához vettük az irányt, amihez egy mere-

dek út vezetett, a szó szoros értelmében. Amikor felértünk, körülnézve ráeszméltünk, hogy minden megtett lépés megérte a látványt. A verandáról káprázatos kilátás tárult a szemünk elé. A ház nem volt nagy, ellentétben érdekességével. Az első szobában egy eredeti hangfelvétel fültanúi lehettünk, amely visszacsökkentett minket az időben, ezzel egy kis betekintést nyújtva az akkori korba. Ezután még a költő írógépét és halotti maszkját is megtekintettük. A buszhoz vezető út már gördülékenyebben ment, gyermeki játékosággal fogadtuk, ahogy lejtmenetben a szél bele-belekapva a hajunkba összeborzolt minket a kitaróan tűző nap sugarai alatt. A kis szórakozásunkat követően a Mária Valéria hídra sétáltunk. A híd az 1800-as évek végén épült Magyarország és Szlovákia között. Több rongálás is érte a háborúk alatt, de mára már régi pompájában magasodik a Duna fölött. A napunk záró programjaként ellátogattunk a mesebeli Visegrádi Fellegvárba. A vár teraszáról rendkívüli panoráma nyílik a Dunakanyarra, amiben mi is kigyönyörködtünk magunk. Mielőtt elindultunk volna, még alkalmunk nyílt középkori fegyvereket is kipróbálni. Természetesen kapva kaptunk az alkalmon, és többen megkíséreltünk az egykori magyar katonák nyomdokaiba lépni. A legnépszerűbb fegyvernek a lándzsa bizonyult, bár találat a céltáblát ritkán érte. A nap zárásaként tanáraink megengedték, hogy vacsora után még korzózzunk egy kicsit a folyóparton.

Szombaton Szentendére látogattunk a Szabadtéri Néprajzi Múzeumba. Több hektáron keresztül a magyarság lakáskultúrája, építészete, gazdálkodása és életmódja várt minket a 18. század közepétől a 20. első feléig. Az időutazásunkat még életszerűbbé tette, hogy helyben készült bodzaszörpöt kóstolhattunk. A látogatásunk végén játékokat is kipróbálhattunk, aminek mindenki örült. Visszacsapponva a valóságba Szentendre központjában elmentünk a Marcipán múzeumba, ahol mesefigurák, történelmi személyek, állatok és Michael Jackson marcipán másai fogadtak minket. Habár kóstolót kaptunk, nem volt könnyű megállni, hogy ne Micimackó fülébe harapjunk. Miután végeztünk a múzeumban, lehetőségünk volt egy kis szabadprogramra, amit legtöbben egy kávézóban vagy a fo-

lyóparton töltöttünk.

Kirándulásunk utolsó napjához érve búcsút kellett mondanunk a szállásunknak, hogy elindulhassunk Óbudára. Aquincumhoz érve a Római Birodalomba kalauzolt el minket a múzeum. A benti látványraktár megtekintése közben feladványokat old-

hattunk meg, amin keresztül jobban megismerkedhettünk ősi tárgyakkal. Az udvaron körbejártunk az egykori városrész kőmaradványai között. Ott állva nehéz volt elképzelni, ahogy pár száz évvel ezelőtt épp halat vesznek a piacon az ott lakók, vagy a fürdőbe sietnek az őrjítő meleg elől. A kirándulásunkat egy Margit-szigeti sétával zártuk, ahol a zenélő szökőkutat volt szerencsénk látni és hallani. Lenyűgözve néztük az előadást a fák hűsítő árnyéka alól.

Az időbeli utazásunk sok emléket hagyott bennünk, amire örömmel fogunk visszatérni. A csodás kilátások, az érdekes kiállítások és a sok utazás melletti barátságos közeg teszi felejthetetlenné a kirándulásainkat. Sok új ismerettel és élménnyel tértünk haza a Tehetséggondozó Programnak köszönhetően, és alig várjuk az elkövetkezendő utazásainkat is.

Magyar Borostyán
10.C

AZ EGRI HŐSÖK NYOMÁBAN

Elérkezett idei tanévünk első tavaszi kirándulása. Pénteken, a tanítást követően vette kezdetét a kaland. Úti célunk Noszvaj, Eger és Szilvásvárad volt. Az út viszonylag rövidnek tűnt, ugyanis amint kiléptünk a Nyírségből, gyönyörűen csúcsosodó hegyek sorozata ölelt körbe minket. Minél távolabb voltunk a megszokott környezetünkől, annál jobban ejtett ámulatba az ébredező természet látványa. A ragyogó napfény és az egyre melegedő idő hatására a fák zöld lombkoronára váltották át téli ágaikat, és elegáns csipke gyanánt rügyeket fakasztottak. A virágok millió féle színben pompáztak az utak mentén. A mezőkön is szorgosan növekedett a vetés, s pompáját csak fokozták a vidáman ugrándozó, heverésző őzek, őzgidák, nyulak és tarka tollaikban pipiskedő fácánok. A magas hegyek árnyékában, itt-ott elvétve, kis patak is csörgedezett, ami felüdítő pezsgést adott az egyébként is csodálatos látványnak.

Amint megérkeztünk Noszvajra, először a helyi barlanglakásokat tekintettük meg. Igazán szokatlan látványt nyújtott ez egy mai ember számára. Betekintést nyerhettünk az akkori emberek mindennapjaiba, amit nagyon érdekesnek találtam. Ezt követően meglátogattuk a De La Motte kastélyt, ahol a környezethez híven, igazán figyelemreméltó idegenvezetésben volt részünk, ugyanis a történelmi betekintés mellé több, varázslatosan csengő barokk éneket is hallhattunk. Ebbe a napba ennyi izgalom fért bele, így napnyugtára elfoglaltuk a szállásunkat Eger városában, hogy másnap újult erővel vágassunk bele a további kalandokba. Hamar be is köszöntött a várva várt reggel. Ezen a szombati napon Egerben maradtunk, és megtekintettük a helyi történelmi nevezetességeket, kezdve a városközponttal. Itt a Dobó tér tárult elsőként szemünk elé közepén Dobó István szobrával. Tanáraink arról is gondoskodtak, hogy minden műemlékhez egy kis történelmi ismertető is társuljon. Majd tovább haladva a Bazilika és az Érseki Palota épületeit vehettük szemügyre, melyek klasszicista stílusban épültek,

és a mai napig őrzik pompájukat. Tíz órakor a Csillagvizsgáló és Tudományos Élményközpont alkalmazottai már vártak ránk.

Elsőként a csillagásztorony felé indultunk. Több mint 300 lépcsőfok választott el minket a gyönyörű kilátástól, de minden lépést megért, amikor szemünk elé tárták a város képét többszörös nagyításban. Ezt követően szusszanhattunk a Panoráma teraszon, ahol a friss levegő és az ámulatba ejtő kilátás rögvest felfrissített mindenkit. Innen lesétáltunk az épület tudományos játszóházaként emlegetett helyiségébe, ahol egy rövid bemutatót követően mi magunk próbálhattunk ki különböző fizikai jelenségeket. Kétségkívül mindenki élvezte ezeket a mechanikai és optikai „játékokat”. Miután itt végeztünk, meghallgattunk egy rövid előadást az első csillagászati távcsövekről, majd a teremben kiállítva meg is tekinthettük azokat. Ezen a ponton búcsút kellett vennünk a helytől, ugyanis napunk egyik legjobban várt programja következett. Már egészen messziről láthatóvá vált a Minaret tetején ékeskedő, az égbolt felé ágaskodó „csúcsdíz”. Nyolc fős csoportokban juthattunk fel a magasba. Szívünket már akkor a torkunkban éreztük, mikor az első lépcsőfokra helyeztük lábunkat. Ahogy libasorban haladtunk, s egymás lábnyomára helyeztük lépteinket, úgy tűnt, mintha egy véget nem érő mókuserékbe kerültünk volna. A szűk falak szinte összenyomtak minket, és az előttünk haladó ember szaporán lépkedő lábán kívül semmit sem láttunk. Amint megpillantottam az ajtón beszűrődő fényt, nagy kő esett le a szívemről, és kilépve a körteraszra, olyan kilátás tárult elém, amitől az addig érzett enyhe aggodalom rögvest elillant. A lágyan fújó hűvös szellő letörölte a harmatcseppként gyöngyöző verejtéket a homlokunkról, amit a felfelé vezető úton szereztünk, miközben az egymás mellett sorakozó, sokszínű és nagyhírű épületeket szemléltük. Az út lefelé már gördülékenyebben ment, de még így is nagyon összpontosítanunk kellett lépteinkre.

Az aznap megtett rengeteg lépcső ebédidőre már teljesen kifárasztott minket, így a városközpont közelében fogyasztottuk el kiadós ebédünket, amit egy szintén na-

gyon izgalmas program követett. A nagy hírnévnek örvendő Egri várat látogattuk meg. Néhány dolgot egyénileg néztünk meg, mint például a fegyverkiállítást, de a két legérdekesítőbb dolog csak ezután következett. A várnak volt egy lezárt kamrája, a Hősök terme, melynek közepén Dobó István síremlékét láthattunk, illetve a falra rögzített hatalmas márványablakon a várat hősiesen védő férfiak és nők neve sorakozott. Ezek alatt, az omladozó vakolatba vésvé, felfedeztünk néhány piktogramot és mintát, melyek akkor még titokzatos jelentéssel bírtak, majd megtudtuk, hogy ezek olyan feszületeket és akasztófákat ábrázolnak, melyeket azok a halálra ítélt emberek vészték a falra kétségbeesésükben, akik ott kényszerültek rá, hogy kivégzésüket várják. Majd egy olyan program következett, amire nem is számítottam, ugyanis a megtekintett fegyverkiállításon látott puskákat élőben is elsütötték. Ezt megelőzte egy rövid történelemóra.

Meséltek nekünk az akkori viseletekről, hogyan is kellett betölteni egy fegyvert, amit be is mutattak, majd elérkezett a pillanat, amire mindenki várt. A puska hatalmas hanggal dörrent el, és a lövést egy még nagyobb, gomolygó füstfelhő követte. Mindezt látva és a lőpor éles szagát érezve hirtelen olyan érzés fogott el, mintha visszacsöppentünk volna 1552-be. Szinte éreztem a feszültséget a levegőben, és láttam magam előtt, ahogy a páncélos férfiak a hatalmas várfalakhoz igyekeznek, hogy visszaverjék a török sereget. A sok izgalom után a Gárdonyi Géza Emlékház következett. Az udvarban két kis házikót pillantottunk meg, melyeket egy gyönyörű kert ölelt körül. Gárdonyi házáról rengeteg fénykép és ereklye maradt fent, így az eredeti ház felújított, de teljesen azonos elrendezésű mása tárult szemeink elé. A ház nem volt túl tágas; mindössze két

szobából és egy kis folyosóból állt. Az egyik a dolgozószoba volt, ahol rengeteg régi, porral fedett könyv pihent, az eredeti, fából készült szekrények polcain. Láthattuk még Gárdonyi mindennap használt személyes tárgyait, és a hálószobájában is körülnézhetünk. Többek között olyan érdekes dolgokat tudhattunk meg, hogy kedvelt hobbijai közé tartozott a festés, és házában több művét megcsodálhattuk. Mint megtudtuk, nem csak az íráshoz volt tehetsége, ugyanis több tájkép pihent a falra függesztve, sőt, még fiai portréját is maga készítette. A nap végére maradt egy kis idő arra, hogy mindenki saját kedvére barangolhasson az óváros hangulatos utcácskái között. Másnap elérkezett kirándulásunk utolsó napja. Szilvásvárad felé vettük az irányt, ahol bejártuk a Szalajka-völgyet, és megcsodáltuk a Fátyol vízesés selymesen fodrozódó víztükrét.

Sétánk közben még egy védett fajt is felfedeztünk, amint a napon sütkezett, a foltos szalamandrát. Itt eltöltöttünk néhány órát, majd a hajtókocsi kiállítást vettük szemügyre, és az istállóban pihenő Lipicai méneshöz is beengedtek minket, miután egy rövid videóban elmesélték nekünk a történetüket. Végezetül búcsút vettünk mindentől és elindultunk Nyíregyházára. Nagyon tartalmas kirándulásban volt részünk, rengeteg új dologgal gazdagodtunk, és gyönyörű tájakat láthattunk, ami egy örök emlék marad számunkra.

Balla Beatrix 10. C

(A fotókat készítette: Gergelyné Pivarnyik Rita)

BALATON-FELVIDÉK

2021.09.08-12.

09.08. (szerda): A kirándulásunk egy szerdai nappal kezdődött. Dél körül indulunk el, hiszen hosszú út várt ránk, ami alatt pihenhattunk, olvashattunk, zenét hallgattunk. Az első gyors megállónk Budapesten történt, amikor is felvettük az idegenvezetőnket, Józsi bácsit. Ezután következett egy kis bemutatkozás, és máris a városról kezdett fontos és érdekes információkat megosztani. Hosszú utunk után a következő megállónk Nádasdladányban volt, ahol egy csodás kastélyt nézhettünk meg.

A nádasdladányi kastély egy igazi romantikus kastély. Az eredeti épületet Nádasdy Ferenc 1873-ban átépítette, így érte el jelenlegi formáját. A stílusa angol gótikus.

Az épület berendezése építéskor modernnek számított: bevezették a vizet, a gázvilágítást és a telefont, kiépítették csatornahálózatát. A fűtést a hagyományos kályhák és kandallók mellett az alagsorban tőzegkazánnal működő, légbefűvós rendszer biztosította. Külön érdekessége az épületnek, hogy a konyha nem a kastélyban, hanem a kertben emelt külön épületben kapott helyet; az ételt földalatti síneken juttatták el a

főépületbe. A kastélyt idegenvezetővel jártuk végig, és sok mindent megtudhattunk a kastélyról és a Nádasdy család titkairól. Majd a kastély után a kint elterülő hatalmas parkot is végigjárhattuk.

Amikor itt végeztünk, továbbindultunk Székesfehérvár felé, ahol egy városnézés várt ránk. Az idegenvezető, Józsi bácsi segítségével bejártuk a várost, meg-megálltunk néhány helyen, hogy megcsodáljuk a nevezetességeket. Itt kiemelném a Romkertet, ahol egykor a Szent István által építtetett bazilika állt. Az Árpád-házi királyok idejében itt volt az ország politikai, szakrális központja. A székesfehérvári városnézés után indultunk is a szállásunkra, ami Veszprémben volt. Elég későn érkeztünk meg, így későn is tudtunk vacsorázni. A vacsora után megbeszéljük a másnapi programot, és mehattunk pihenni.

09.09. (csütörtök): Reggeli után indultunk is tervezett állomásainkra. Az első nem más volt, mint Tapolca. De még mielőtt a barlanghoz siettünk volna, megszemlél-

hettük magát Tapolcát is. Tapolcán a tavasbarlangot nézhettük meg. Ezen a helyen elsőként egy kiállítást tekintettünk meg, ahol a föld alatti barlangok kialakulását ismerhettük meg. Ezt követően egy 3D-s kisfilmet is lejátszottak nekünk. Majd utána következett az izgalmas csónakázás. Sok lépcső megtételével jutottunk a barlangba, ahol csónakokba szálltunk.

A tavasbarlang Tapolca utcái és házai alatt több kilométer hosszúságú barlangrendszer, melynek egy kis része látogatható. Kútásás közben 1903-ban fedezték fel, majd 1938-ban tették lehetővé a csónakos felfedezést a barlangban. A tapolcai tavasbarlang teljes hossza 3280 méter, melyet a mészkő repedéseibe bejutó víz alakított ki. A látogatható rész nagyjából 300 méter

hosszú, ebből 180 méter a hajózható hossz. A barlangban télen-nyáron kb. 18 Celsius fok van.

A barlang után a következő állomás Keszthely, ahol sétahajózás és a Festetics-kastély várt ránk. Először hajókáztunk a Balatonon, ami csodálatos volt természetesen. Ezután következett az ebéd, amit egy parkban ejtettünk meg. Hasonlított egy piknikhez. Ebédszünet után következett a gyönyörű Festetics-kastély. Szintén idegenvezetővel haladtunk, akinek az előadasmódja kifejezetten tetszett. A kastély 200 éven keresztül a Festeticsek tulajdonában állt. Festetics Kristóf volt a keszthelyi vagyonszerző, aki

1739-ben vásárolta meg a keszthelyi birtokokat. A keszthelyi kastély építését Festetics Kristóf kezdte el 1745-ben. A kastély parkja természetvédelmi terület. A parkban található a pálmaház és a hintókiállításnak helyet adó korábbi kocsiház, a park hátsó kijáratával szemben pedig a vadászati kiállítást és a történelmi modellvasút kiállítást befogadó épület.

A keszthelyi programok után indultunk a buszhoz, a szállásra vezető út közben megálltunk megnézni a Balaton legszebb panorámáját, itt osztálykép is készült. Megérkezésünk után nem sokkal már várt a finom vacsora.

09. 10. (péntek): Péntek reggel Veszprém városát szemlélhettük meg. Csodás a kilátás, csodás maga a város is. Józsi bácsitól sok érdekességet hallottunk a településről és annak szerepéről.

Ezek után az utunk Sümegre vezetett, a várhoz. A várhoz egy rövid, de nagyon meredek út visz fel. Nagyon különleges igazából ez a vár, sok kicsi helyiség, rejtélyes, és csodás kilátás tárulkozott elénk.

A sümegi vár az ország egyik legszebb középkori erődje. A vár területileg három nagyobb egységből, a külső-, a belső és fellegrárból áll. A vár hanyatlása a XVIII. század elején kezdődött, amikor a Rákóczi szabadságharc után, 1713-ban felgyújtották, erősségeit lerombolták.

Miután mindent megnéztünk a várban, lassan kezdtünk szállingózni lefelé a hosszú lejtős úton. Ekkora már mindenki éhes is volt, tehát egy gyors ebédet, vagyis inkább pikniket újból megejtettünk.

Ezt követően Zircen vártak, az Apátságban. Elsőként a múzeumot nézhettük meg, ahol egy ámulatba ejtő és egyben hatalmas könyvtár található. A kolostor legnagyobb látványossága a csodálatos könyvtárterem 60 ezer nagy értékű könyvvel.

A könyvtár legnagyobb kincsei az ősnymtatvány-, könyv- és folyóirat-ritkaságok.

A könyvtár mennyezetén még folytak a munkálatok, de így is nagyon különleges és látványos volt. A múzeum után a templomot leshettük meg, ahol az épületről tudhatunk meg pár érdekességet egy igazán szórakoztató, a fiatalok számára is érthető előadásmódban. Miután itt végeztünk, akkor az Apátságához tartozó parkot jártuk körbe, és közben fotóztunk. Az Apátságnak 18 hektáros parkja van, melyben különleges fák is találhatóak.

Zirc után visszaindultunk a szállásunkra. Ezen a napon hamarabb végeztünk, így ki tudtuk pihenni magunkat. Este pedig várt ránk a vacsora.

09.11. (szombat): Reggeli után már a buszra pattantunk, és az utunk Tihanyba vezetett. Elsőnek a sajkodi kilátóhoz gyalogoltunk fel, amely egy római erőd mintájára épült. Fent gyönyörű balatoni panoráma tárult elénk. A kilátó után a tihanyi apátságba tartottunk. A látogatóközpontban elsőként egy összefoglaló filmet láthattunk, utána pedig a templomba mehettünk be. A tihanyi bencés monostort I. András király alapította. A kolostor alapító oklevele a legrégebbi, eredeti formájában fennmaradt magyarországi oklevél, melynek latin nyelvű szövegében magyar szavakat, kifejezéseket is használtak. Az apátság érdekessége, hogy itt, az altemplomban van eltemetve I. András magyar király, viszont látogatásunk idején éppen régészeti feltárás folyt az altemplomban, így András király kriptáját sajnos nem láthattuk.

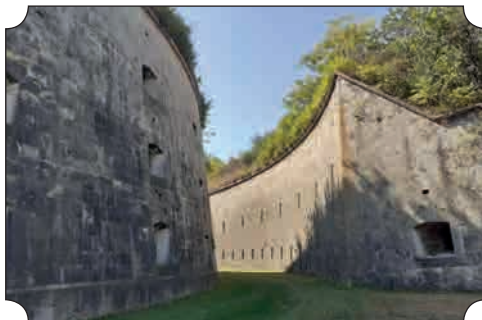
Az apátságot követően Balatonfüredre a Jókai Emlékházhoz érkeztünk meg. Itt szintén idegenvezető segítségével körbe járhattunk az otthonos kis múzeumban. 1870-

ben épült a Jókai Mór Emlékház, vagy ismertebb nevén Jókai Villa. Sok időt töltött itt Jókai Mór, akinek első füredi vakációja 1857-ben volt. A magyar irodalom legnagyobb alakja Balatonfüreden írta meg a legnépszerűbb regényét „Az arany ember”, de itt született meg számos más regénye és novellája is.

A Jókai Villában tett látogatásunkat követően mehettünk a Balatonba fürdeni, mert pár fiú szeretett volna menni. Így amíg ők fürödtek, addig a többieknek szabadidő volt. Ezek után az utunk visszavezetett Veszprémbe, ahol a pihenés és a pakolás, na meg a vacsora várt ránk. Hiszen a következő napon már utaztunk vissza Nyíregyházára.

09. 12. (vasárnap): Reggeli után a bőrdökökkel együtt megindult az osztály. Két helyszínt terveztek nekünk erre a napra, de ebből csak egy valósult meg. A helyszínek, Esztergom és Komárom, ebből az utóbbit látogathattuk meg. Azért történt ez, mert a pápalátogatás miatt az esztergomi kitérőt nem mertük bevállalni, félve attól, hogy későn érünk haza. A komáromi erődrendszer egykor Közép-Európa legnagyobb erődje volt, és még ma is hatalmas területen helyezkedik el, habár már csak múzeumként funkcionál. Azt is megtudtuk, hogy olyan sokáig épült, hogy mire befejezték, már elavultnak számított. Az erődítmény látogatását követően egy gyors ebédet beiktattunk, majd az utunk Nyíregyházára vezetett. Budapesten elköszönt Józsi bácsi, és leszállt. A kora esti órákban érkeztünk meg.

Összegzés: Nekem nagyon tetszett ez a programhétvége. Gyönyörű várakat, kastélyokat látogattunk meg, és a Balaton-felvidék egyszerűen csodálatos. Nagyon szép időt fogtunk ki, rengeteg új élménnyel gazdagodhattunk. Az idegenvezetőnk, Józsi bácsi is nagyon kedves volt, és sok érdekességet osztott meg az osztállyal. Veszprémben a szállásunk is nagyon szuper és otthonos volt, finom reggelikkel és vacsorákkal.

Sörös Boglárka 11. C

A 12.C osztály története 2017 augusztusának végén a zánkai táborozással kezdődött. A 2022 májusáig eltelt öt év tele volt reményekkel, vágyakkal, álmokkal. Aztán egyszer csak egy stoptábla parkolópályára állított mindent. Elmaradtak programhétvégék, kirándulások... A tartalmasan együtt tölthető időt kurtán-furcsán átrajzolta az élet. Az osztály élménybeszámolójába ezért került bele az első közös, külföldön eltöltött idő és az utolsó tanév három kirándulása, amelynek mindannyian szívből örültünk.

A SÍTÁBOR

A karácsonyi műsor lecsengése után, elkezdődtek az előkészületek a sítáborra, Karcsi bácsi cipőket hozott, mi pedig elkezdtük előkeresni a meleg ruhákat, kabátokat.

Egyre jobban vártuk január utolsó napját, rettentő izgatottak voltunk a közelgő havas élmények gondolatára, ugyanis Magyarországon nagyon kevés jeges csapadék esett. A buszra igazi hordaként vonultunk fel, mindenki megpróbálta megkaparintani magának a legjobb helyeket. A koliban már elő voltak készítve az utazók, bőrröndök. Rengeteg táskával és szatyorral érkezünk a jármű fedélzetére. Pár óra buszozás, evés, ivás, beszélgetés és zenehallgatás után, megálltunk egy benzinkúton, ahonnan három

órán keresztül végül nem mozdultunk. Ott ülve a hidegben, fáradtan és éhesen, minden álmom a saját kényelmes ágyam, és egy pohár kakaó volt. Mégis a Felelsz vagy mersz? játékok mellett az, hogy annyit beszélgetett a csoport egymással, amennyit nem lehetséges a szürke hétköznapiok alatt, meglepetés volt számomra is. Az utazás egyik legjobb része maga az út. Kiszakadtunk az iskolás életből pár napra, nyugodtan sportoltunk, nem gondolkodva a teszteken, feleléseken. Ott csak mi voltunk: 33 diák, és „anyánk” Adrienn néni, és „apánk” Tanár Úr.

Pár ember kicsit betegeskedett, de ez nem állíthatta meg őket abban, hogy a ha-

vas dombokon szerencsét próbáljanak. Az első csoport „edzője” Karcsi bácsi, a második csoport vezetője pedig Zsolti bácsi volt. Én időközben, átkerültem az első csoportba... Először azt hittem, hogy én soha az életben nem fogok síelni, és első nap szívből gyűlöltem. Aztán minél több mindent sikerült elsajátítanom, annál jobban megszerettem. Csodáltam azokat, akik legfelülről jöttek le. Második és harmadik nap nagyon belelendültem, és egyre magasabbról csúsz-

tam, egyre bátrabban. Nem volt még síelésnek nevezhető, de az alapokat tudtam, és már ezért büszke voltam saját magamra. A szálláshelyen, mondanám, hogy kiváló volt az étel, de eltért a magyar konyhától, Tanár Úr a mennyiséget kifogásolta, így szükségünk volt a tartalékjainkra. Maga a helyszín csodálatos volt, gyönyörű és mesebeli. A szobák is szépek, rendezettek voltak, míg a személyzet kedves volt. Bár az út végéig nem jöttünk rá, mennyire beszéltek magyarul, aranyos volt, ahogy próbálkoztak. Többször eláztatott minket az eső, és csapzottan, átázva tértünk vissza a szállóba, minden nap kellemesen elfáradtunk. Utolsó nap hatalmas hófúvás volt. Nagyon kevesen merészkedtünk ki a szabadba, többen inkább a melegedőben maradtak. Az orromig sem láttam a hótól, és a végtagjaim már jégcsapok voltak, mégis megcsináltam, utoljára magasabbról mentem, mint addig bármikor, és nem estem el.

Élményekkel tele töltöttük el az utolsó esténket, majd másnap, február 4-én, egy rövid kassai városnézés, majd plázázás után, hazaindultunk. Mindenki jól érezte magát, és végül senki nem bánta meg, hogy eljött. AJTP-sként ez volt a legelső utazásunk (Zánkán kívül), és pár dolgot leszámítva, ennél jobban nem is sikerülhetett volna.

2018.02.08.

Szegedi Viktória
12. C

AZ UTOLSÓ KIRÁNDULÁSOK

Az utolsó év kirándulásai szinte hidegzuhanyként értek. Az utolsó busz utak, az utolsó színházak és sok más érdekesség, amit az öt év folyamán többször is megéltünk. Ez a néhány év egy szempillantás alatt elrepült. 14 évesekből felnőttek lettünk, s már a jövőnk építésére törekszünk. Nem vagyunk még tökéletesek, de más emberek vagyunk, mint mikor idejöttünk.

2021. SZEPTEMBER 8-12.

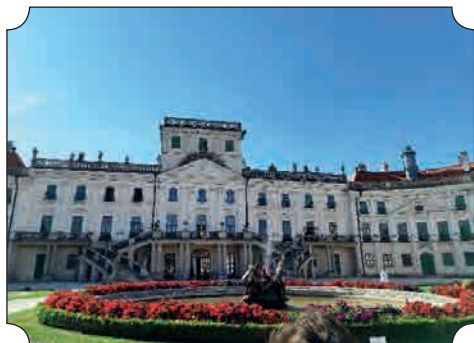
CSODÁLATOS MAGYARORSZÁG KÖRUTAZÁS - ALPOKALJA

Végzős tanévünket egy csodálatos ötnapos kirándulással kezdtük. Fő úti célunk Sopron volt. A kiindulási pontunk minden nap a szálláshely volt. Az első megállóhelyünk nem volt betervezve, de Tatán tartottunk egy kis pihenőt, és csodálatos kilátásban volt részünk.

Második nap megnézhattük Sopron egyik nevezetes történelmi épületét, a Tűztornyot, természetesen Sopron belvárosát, valamint Nagycenken a Széchenyi-mauzóleumot.

Harmadik nap a gyönyörű Esterházy-kastély teljes területét sikerült bejárnunk. Személy szerint ez volt a kedvenc programom. Rengeteg csodálatos képet készítettünk kívülről és belülről egyaránt a kastélyról. Ezután pedig Fertőrákoson a kőfejtő hatalmas területén barangoltunk.

A negyedik napunk volt a legsűrűbb a programokat tekintve. Szombathelyen kezdtünk, ahol lehetőségünk volt a belvárost, azon belül is a barokk főteret, illetve a székesegyházat megtekinteni.

Ezek után folytatódott utunk a Kámony Arborétumba. Szébbnél szebb növényeket és fákat láttunk, és kellemes hangulatban elfogyasztottuk az ebédünket a szabadban. Következő állomásunk Sárvár volt, a Nádasdy-kastély. A napot pedig Kőszegen zártuk, ahol egy gyors várlátogatás után a belváros történelmi épületeit mutatta be az idegenvezetőnk.

Az utolsó napon éreztük a legjobban magunkat Mosonmagyaróváron a FUTURA interaktív természettudományos játszóházban. Városnézés után megebédeltünk, és indultunk haza.

2022. JANUÁR 14-16.

BUDAPEST

A fő úti célunk az Educatio kiállítás volt, annak reményében, hogy akinek még nem sikerült eldöntenie, hogy mit szeretne tanulni a jövőben, vagy mivel szeretne foglalkozni, szélesítse látókörét. Vagy éppen a kérdéseire választ kapjon. Maga a kiállítás nagyon élvezetes volt. Rengeteg új információval bővült a tudásunk a különböző egyetemeket illetően.

A programhétvégén pénteken és szombaton is színházban voltunk. Két fantasztikus darabot láthattunk. A rossz idő ellenére, annál nagyobb kedvvel fedeztük fel Budapestet. A Terror Házában részletes tájékoztatót kaptunk a kiállításról és az ott történekről.

A rövid kirándulásunk utolsó napját a Dohány utcai Zsinagógában kezdtük. A színtén nagy hideg ellenére érdeklődve hallgattuk az idegenvezetőnk információit.

A hétvége utolsó programja az Eiffel Műhelyház megtekintése volt. Az Opera korszerűsítésének legnagyobb és legszembetűnőbb fejezete.

2021. FEBRUÁR 18-20.

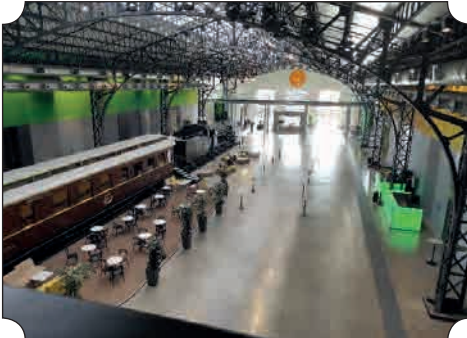
SZEGED

Utolsó közös kirándulásunk a várva várt Szegeden történt. A hosszú út után gyorsan elfoglaltuk a szállásunkat, majd rohantunk vacsorázni, és éjszakai fürdőzni az Anna Fürdőbe. A hosszú és fárasztó iskolában töltött hét után kifejezetten jól esett egy kis kikapcsolódás.

Másnap, szombaton reggeli után egy érdekes kiállításban volt részünk a Szent-Györgyi Albert Agórában. Az Informatikatörténeti Kiállítás legélvezetesebb része számomra az volt, amikor régi számítógépes játékokat próbálhattunk ki.

Ezután következett Szeged egyik legszebb látványossága, a Dóm. Rövid tárlatvezetésen vettünk részt. Bár az időjárás nem kedvezett nekünk, mi azért felmentünk a kilátóba, és

nem bántuk meg. Gyönyörű kilátás nyílt a városra. A Dóm mellett található kicsi Dömötör-toronyban hallhattunk még érdekességeket a Dómról, illetve magáról Szeged városáról.

Ebéd után következett a Móra Ferenc Múzeum, ahol több kiállítást is megtekinthettünk. Kifejezetten tetszettek a múzeum interaktív részei. A múzeumlátogatás után jött a városnézés.

Vasárnap reggel a zsinagógában kezdtük a napot. Nagyon szép maga az épület kívülről, viszont a Dohány utcai Zsinagóga belülről sokkal szebb volt.

Indulás előtt Ópusztaszeren megnéztük a Feszty-körképet. Csodálattal töltött el a látvány. Ebéd után haza vezetett az utunk.

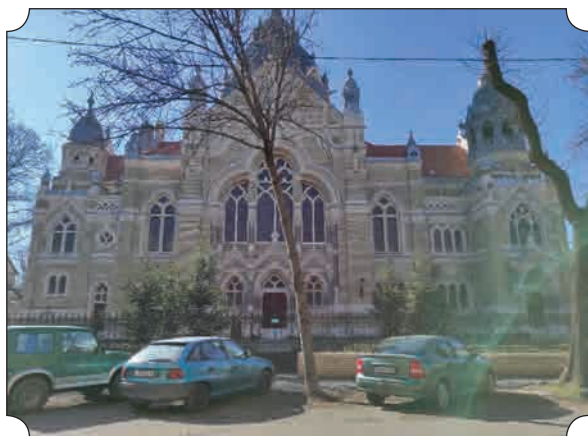
A társaság remek volt, nagyon sokat szórakoztunk. A biliárdtól a közös éneklésig mindent megéltünk.

Zseniális zárása volt az öt évnek, és nem szomorúan fogunk távozni innen, hanem élményekkel gazdagon.

Sok kapcsolatot kiépíthettünk az évek során, és rengeteg dolgot köszönhetünk a programnak.

Csekk Tifani és Vass Andrea

12.C

BALLAGÁS 2022

Varga Mirjam alkotása

Kedves Ballagó Diáktársaim!

Néhány nappal ezelőtt lehetőséget kaptam arra, hogy átgondoljam, mit jelent gimnazistának lenni. Azzal kezdtem, hogy elképzelvek benneteket, ahogy itt álltok előttem. Be kell valljam, ijesztőek vagytok. Azt jelentitek most számomra és talán a kortársaim számára is, hogy véget érnek a dolgok. Elmúlik az utolsó év is a gimnáziumban. Látom, ahogy a szüleitek a könnyeiket törölgetik: most voltatok óvodások, most kísérték benneteket első osztályba, szinte csak tegnap ballagtatok nyolcadikból és léptétek át a Zrínyi küszöbét. És ha belegondoltok, tényleg hamar eltelik az a 4-5 év, ami a gimnáziumot és a kamaszkort jelentette a számotokra. És valljuk be, ezek most nem voltak szokványos évek. Közel másfél év maradt ki az életükből, verébavatók, szalagavatók. Elmaradtak a diákéletet meghatározó iskolai rendezvények. Hónapok teltek el találkozások és folyosói beszélgetések nélkül. A visszazökkenés sem volt könnyű.

Azt mondják a gimnáziumi évek a legszebb évek. Tényleg azok voltak számotokra? Min múlik? Egy víruson, egy nehéz tantárgyon, a barátokon és szerelmeiken, vagy csak saját magunkon? Most örülök..., hogy nekem még van egy évem, hogy választ találjak ezekre a kérdésekre.

Persze az is igaz, hogy ez egy olyan befejezés, ami valami újnak is a kezdete egyben. A gyerekkort teljesen hátrahagyva az önálló életbe léptek, saját döntéseitek egyre fontosabbak lesznek, elkövethetitek a saját hibáitokat, és már nem lesz ott a szülő, hogy megvédjen a következményektől. Mert miközben ti elhasaltok, ő otthon főzi nektek a töltött káposztát. Könnyű elképzelni, ahogy vasárnaponként a megpakolt hűtőtáskákkal álltok a peronon, és az állomás másik végén is ki lehet szagolni, mit fogtok vacsorázni a héten. Igen, ez is része lesz az új életeteknek.

De nagyon előre szaladtunk... ez mégis csak egy búcsúztató beszéd, nem annyira a jövőről, mint inkább a múlttól kéne beszélnem, és valószínűleg egy idézet sem ártana. Tudjátok, mint az instagramon, ha nem jut eszedbe semmi gondolat, másolj be egy dalszöveget. Pechetekre nekem még van gondolatom, nem ússzátok meg ennyivel. Igazság szerint az jutott eszembe, hogy hálásak lehetünk nektek, hogy holnaptól mi vagyunk a legnagyobbak, mi lehetünk a lehangosabbak a folyosón, miénk lesz a casino, a nappali. Andika néni reggelente az első mosolyát is nekünk adja, sőt az érettségi után a megtépzott tanáraink velünk pihenik ki a fáradalmaikat. Jó lesz fiúk-lányok, jó lesz!

És most jön, ami ilyenkor mindig szokott jönni: ne feledkezzetek meg rólunk, amikor erre jártok, nézzetek be hozzánk, a nappali ugyan mindig tele lesz, de a piros kanapén kifújhatjátok magatokat.

Tudom, hogy csalódottak lennétek, ha idézet nélkül kellene elbúcsúznatok, ezért befejezésül Albert Einsteinnel együtt hadd mondjam azt:

„Sosem gondolok a jövőre. Úgyis mindjárt itt van.”

Fotók: Balázs Attila

A VÉGZŐSÖK BALLAGÁSI BESZÉDE

ÍRTA: BARKÓCZI ESZTER MÁRIA

Tisztelt egybegyűltekt! A 12. évfolyam nevében is szeretettel köszöntöm tanárainkat, vendégeinket, iskolánk vezetőségét és valamennyi dolgozóját.

Engedjék meg, hogy ahelyett, hogy Márai Sándortól, Arany Jánostól vagy valamegyik nagy és mindenképpen kiváló magyar költőnkől idéznék a búcsúzásról, az útkeresésről vagy a közös célokról, egyszerű módon édesapám szavaival kezdjem meg a beszédemet.

„*Legyél jó.*” Édesapám reggelente ezzel a mondattal indít el az iskolába már évek óta. Eddig igazából nem nagyon gondolkodtam rajta, de talán a közelgő felnőttkor szentimentalizmusa már rám is hatással van.

Mit is jelent jónak lenni? Ha most itt körbeadnám a jelenlévők között a mikrofont, mindenki megpróbálná a saját szavaival körülírni. „*Segíteni másoknak*”, „*áldozatokat hozni*”, „*jól teljesíteni*”, „*betartani a szabályokat*”, „*szót fogadni*”, „*hűségessé lenni*”, „*tisztelni másokat*” – ezek valószínűleg a válaszok között szerepelnének.

Képzeljünk ide egy mérleget, ami azt mutatja meg, hogy kinek, milyen arányban sikerül ezeknek megfelelnie. Ha a 12. évfolyam minden tanulója egyszerre ráállna erre a mérlegre, nemcsak a mérleg, de a mutatója is összetörne.

Nem, nem azért, mert rosszak voltunk vagy vagyunk. Sőt, egyikünk se rossz ember. Mindössze annyi a gond, hogy nem feltétlenül férünk bele mindig abba a dobozba, amit sokan a „*jóként*” definiálnak.

Az elmúlt években zrínysis diákként annyi mindenben keresztülmentünk – serdülőkor, első szerelmek, barátságok születése és elmúlása, sok könny, sok nevetés, sok éjfél-ig tartó tanulás, sok dolgozat, ami felett rájöttünk, mégis kellett volna tanulni rá, és sok olyan számonkérés, amely a mai tudásunkkal már nevetségesen könnyűnek tűnne, de tövig rágtuk a körmünket miatta előző este. Miután ennyi mindenben keresztülmentünk, lehet-e többet elvárni tőlünk, mint azt, hogy emberek legyünk? Nem jók, nem rosszak, nem hibátlanok, nem hibásak, egyszerűen csak emberek?

Szerintem mindannyian emlékszünk, amikor tavaly májusban újra találkozhattunk a tanárainkkal, az osztálytársainkkal, az évfolyamtársainkkal és az alattunk járó diákokkal. Már el is felejtettük, hogy ezek a folyosón való gyors „*szia*”-k, a sokatmondó összepillantások tanórákon, a padtársunk sóhaja egy-egy dolgozat felett, a kréta (és most nem az alkalmazásról beszélek!) szaga, a barátaink ölelései – ezek jelentik számunkra a Zrínycit.

Sok mindent veszített az évfolyamunk a koronavírus miatt; kirándulásokat, programokat, együtt töltött perceket a barátainkkal és a tanárainkkal. De szerintem mindannyiunk nevében szólhatok, amikor azt mondom, hogy ha 20 év múlva visszaemlékezünk a zrínysis éveinkre, akkor előbb fognak eszünkbe jutni azok az élmények, amiket

átéltünk, mint azok, amiket sajnos nem tehattunk. Azok, amiket nyertünk, és nem azok, amiket veszítettünk.

Az, hogy itt lehetünk a ballagáson, hogy én itt állhatok Önökkel szemben, az, hogy megérdemelten elbúcsúzhatunk, önök pedig könnybe lábadt szemekkel kereshetik a gyerekeket a tömegben – ez is egy győzelem. A győzelmeket pedig illik méltón megünnepelni. (Azért óvatosan: hétfőn már érettségi!)

Végőskig kitartó osztályfőnökök, sokszor türelmetlen diákok, aggódó szülők, értünk harcoló tanárok – akármilyen történik most a világban, akármilyen történik a következő hetekben, ezt a csatát már megnyertük.

A finálé pedig majd most kezdődik. A céljaink ezerfélék, az utunk még bizonytalan – így útravalónak csak egy mondatot szánnék:

Legyél jó.

MI SZÜKSÉGES AHHOZ, HOGY VALAKIBŐL TANÁR VÁLJON?

A legtöbben egyszerűen megválaszolnák ezt a kérdést. Tanár az, aki egy adott témával kapcsolatban háttértudással rendelkezik, ezt a tudást pedig az elvárt módon továbbadja a diákjainak. Ha ezt a gondolatmenetet követjük, akkor tulajdonképpen kijelenthetjük, hogy bárkiből lehet tanár. Csak legyen magabiztos a tudásában, és legyen ideje arra, hogy órákon keresztül magyarázzon harminc embernek.

Mi, diákok azonban tapasztalhattuk, hogy valójában mennyi erőfeszítéssel jár az, ha valaki tanárként dolgozik. Ugyanis nekik köszönhetően nem egy épületbe húzódtunk be az időjárás viszontagságai elől, hanem egy intézmény tagjaivá váltunk, ahol minden nap új értékeket szerezhettünk. Ők töltötték meg ezekkel az értékekkel a napjainkat. Az elmúlt négy év során láthattuk, ahogyan a nehéz körülmények mellett is kitartottak, és ahogyan ilyen munkájukat, nemcsak nekünk. Akarva-aká az ő eltökéltségük, kinem minden marad tanultakból, de a hozmelynek az emlékeket az életünk során.

Nem csupán tanipéldát mutattak számamelllett mentoraink gyakorta nehéz helymelllettünk.

Mi kell tehát ahhoz, váljon? Egy tanár kiKépes akár a saját damunkája érdekében.

válhat tanár, még kevésbé olyan jó tanár, amilyenek minket tanítottak. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, amiért ilyen emberek tanítottak minket, és amiért temérdek értékes tudást adtak át nekünk. Mind a tanterv, mind az élet területein belül.

Köszönjük a négyéves munkájukat és kitartásukat!

közlelről figyeltük a tananyagot adták át ratlanul is ránk ragadt tartásuk. Lehet, hogy meg bennünk a tőlük záállásuk olyan erény, végigkísér majd min-

tottak minket, hanem munkra. Tanárok lettek egyben, és a zetekben is kitartottak

hogy valaki tanárrá tartó. Eltökélt. Bátor. rabkáit is feláldozni Nem mindenkiöl

*Benkő Dávid 12. B
(Beszéd az osztálybúcsúszáson)*

A MEGÁLLÍTOTT IDŐ

Gács Klaudia képe

Vajon hányan olvasták el évkönyvünket eddig az oldalig, s hányan fogják megőrizni a gyors üzenetek, a rövid facebook bejegyzések, az instagramok áramló, soha meg nem pihenő világában? (Ha visszajelzést kapunk, akkor már tudjuk, nem volt hiábavaló a hagyományos papírra és festékre szánt idő.) De talán nem is a mának szólnak ezek az írások, hanem 10 évvel tapasztaltabb és idősebb önmagunkhoz, amikor egy-egy nagy fordulópont után meg kell állnunk s visszatérnünk fiatalkori önmagunk legszebb vágyaihoz – mint Karinthy találkozására egy fiatalemberrel.

Éhesek lettünk a valódi találkozásokra, az igazi beszélgetésekre! Nem csak a COVID tette ezt velünk. Saját digitális kényszerünk, a mentális kalitkák is.

Beszélgetek egy kis pacienssel, - nehéz helyzetben került diákkal – messengeren... Az arcát nézem, de akkor ő nem látja, hogy tényleg a szemébe nézek. Aztán a kamerába nézek, hogy ő láthassa a szememet, s akkor meg én nem látom az arcát – végül össze-vissza ugrál a tekintetünk. Ugrál – de nem nyugszik. Valami izgatottság ez – olyan mindennapi stressz, amit az esetlegességek, képernyőélet állandó villódzása ad.

Mikor és hogyan állítható le? Tehetünk és tettünk rá kísérletet – sőt több is volt ez annál ebben a tanévben. Jó tapasztalat, hogy a stresszkezelés nagyon egyszerű és mindennapi formáit diákok és – egy továbbképzés keretében – megyei kollégák is szívesen és megkönnyebbüléssel fogadták. Merthogy a stressz elengedése mindig azzal jár... Jó volt végzős osztályokhoz bemenni és a most kezdő elsősökhöz, és Játszani! Aztán visszakapni valamit, amit tanárként olyan ritkán, inkább egy mosoly és pillantás erejéig – egy hálás tapsot.

Adni és kapni – ez egy olyan egyszerű dolog, aminek működtetése a maga egyensúlyában mindennapi feladat. Mondok egy személyes példát. Minap megállított egyik iskolánkban dolgozó takarítónőnk, és lelkesen elújságolta, hogy a megyei könyvtár húsvéti locsolóversre írt pályázatán első díjat kapott. Külföldről tért haza, s most itt dolgozik szeretett városában. A vers és méltó jutalma is hazatérés. Az is, hogy ezt megosztotta velem, s nekem is azzá vált, mert olvashattam, s rácsodálkozhattam.

Valami kézzelfoghatót hagyni magad után – ez mindenki vágya. Ez pedig még a tudás és a szeretet egyik alapélménye is. Egy arc ott van előtted és bízatsz benne. Csecsemőkorban alakul ki a *tárgykonstancia*, mely szerint a tárgyak, dolgok a szemléleti viszonyoktól függetlenül egyformák. Ennek most híjával vagyunk – nem csak a csecsemőkorban, hanem később is: úgy tűnik, hogy a vizuális látszatvilágokban minden lehetséges. Ha pedig nincs megragadható tárgy, ember, akkor marad a villódzó mobil. Elgondolkodtató, hogy a digitális (és vállalati, állami) függőség ellenében miért éppen a Szilícium-völgy működtetői hoznak létre gyermeküknek net és számítógép nélküli magániskolát.

Megdöbbenő tapasztalat, hogy a most gimnáziumba lépők ennek a valódi világnak és az igazi személyes kapcsolatoknak a hiányával kénytelenek online szörfözni csupán. Megdöbbenő és a régmúlt és a jövő felcsillogása, amikor egy 18 éves hatalmas ZIG-es végzős fiú életében először fog a kezébe festőhengert, és a mások által tönkre tett mellékhelyiség falát szép fehérre festi. Örömteli, amikor egy sor 15 éves fiatal először fog a kezébe kalapácsot, és be tud verni vele egy-egy szeget. Ezért (is) készítettünk önismereti órán Cicacházat. Nem csupán a macskák vagy magunk kedvéért. Az állandóságért, az alkotás valós izgalmáért, a kézzel fogható valóságért. Azt mondják, a tanulási helyzetek megváltoztak, és a fiatalok most már a digitális tartalmakra nyithatják rá az idősebbek szemét. Ezt úgy mondják, hogy „tudás-transzfer”. No, ha ilyen van, akkor ott a szükséges másik oldal – s itt is lehet tudományoskodni: a „tapasztalat-transzfer”. Az idősebbek adhatják át a fiatalabbaknak. Ez olyasmi, amikor a fiatalok illetlen „viccelődését” éppen a két évvel idősebb évfolyamból mondják éretlennek.

Nézek két kislányt. Három-négy évesek. Egy zöld dombról szaladnak le, majd fel. Néha megfogják egymás kezét. Segítik egymást. Nem szólnak egy szót sem. Arcuk tele mosollyal. Várakozással, örömmel. Fel és le – nem lehet abbahagyni. Olyan jó. Nem mondanak egymásnak semmit. Ha leülnek, akkor csak ülnek egymás mellett. A végső bölcsesség bizonyossága azért megkérdőjelezhetetlen, mert csírája már születésünk pillanatában bennünk van – a természetes egyszerűség. A lányok (még...?) nem egymás kezébe bámulnak, benne egy 10+5 cm-es „valamit”. A világban élnek egész testükkel, minden érzékszervükkel és érzéseikkel. Ha egy képernyőre fixálódik, még ha csak figyelemmel is a szemük, ilyen Teljességet nem lehet rajtuk felfedezni. A 4 D-s valóságot (három tér és az idő) nem pótolja semmi.

Persze nem önmagában a digitális világ ellen szólok. Azt nem lehet megállítani, s az önmagában is terjeszkedik. Inkább szeretném felhívni a figyelmet, hogy a „Z”-nek mondott generációt követők neve Alfa lett (legalábbis a pszichológiai marketing szerint). Ami az ABC-kezdetét, a világ kezdetét is jelenti. Talán a természet(esség) újraszületését!?

Most, hogy enyhültek a COVID hullámok, és még mindig itt vannak egy szörnyű, tőlünk pár kilométerre dúló, diákjaink közül nem egynek családját is érintő háború csapásai, felmértük néhány osztályban a belső pusztítás mentális mértékét. Az adatok nem szignifikánsak, köszönet azoknak az osztályfőnököknek, akik segítették a teszt kitöltését! A kérdések egyszerűen megválaszolhatók voltak a „nem igaz”, a „valamennyire igaz” és az „igaz” válaszlehetőségek egyikét megjelölve. Pl. Próbálok kedves lenni másokhoz, törődöm az érzéseikkel. Nyughatatlan vagyok, nem tudok sokáig nyugton maradni. Sokszor fáj a fejem, a hasam vagy hányingerem van. Általában megosztozom másokkal (ételen, játékon, tollakon, stb.). Nagyon mérges tudok lenni és gyakran dühbe gurulok. Többnyire egyedül vagyok, általában elvonulok, játszom stb.¹

Az SDQ *képességek és nehézségek* teszt összesített eredményei szerint egy-egy osztályban általában 1-3 közötti azon tanulók száma, akiknek komolyabb problémája van négy területen: érzelmi tünetek, viselkedés, hiperaktivitás és kortárskapcsolati problémák. További 1-4 azon tanulók száma, akiket „határeseti problémaként” lehet azonosítani. „A lakossági mintákban a pontszámok kb. 10%-a a rendellenes, további 10%-a pedig a határeset sávba esik. A pontos arányok országonként, életkoronként és nemenként változnak.” A normatív SDQ adatok a weboldalon találhatóak.² A magyar átlagtól tehát – a COVID ellenére – nem térünk el. Bizakodásra adhat viszont okot, hogy az úgynevezett „proszociális skála” eredményei, amelyek a másik iránti segítségnyújtás, odaadás, kedvesség, önkéntesség arányait mérik, szinte kivétel nélkül a normális, azon belül is a jó értékeket hozták a legtöbb tanulónál. Még „határesetit” sem lehetett felfedezni. Természetesen ez egy önkítöltős teszt, s így az önbecsapás lehetősége fennáll. Az idei év sokak számára a kapott sérülések, a veszteségek, a gyász feldolgozásának ideje lett.

1 Goodman Robert (1997) The Strengths and Difficulties Questionnaire: A Research Note. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 38, 581-586.

2 <https://www.sdqinfo.org/a0.html?msclid=241620ccd13311ec959eaf50c67d84ce>

Minden áramlik, változik, héralkeitoszi módon: nem léphetsz kétszer ugyanabba a folyóba! S mégis tudjuk, hogy a folyó medre sokkal tartósabb. S „a víz szalad, de a kő marad, a kő marad.” Az íj megfeszítése, saját életdöntéseink és kis mozdulataink koncentrátsága és ereje fontos marad. De a kilőtt nyílvesző pontos szállásáért, a levegő erejéért és kimozdító hatásáért már nem érdemes aggódni, már nem a mi hatásunk alatt áll. Mondandóm ezért hirtelen ér véget, mint a becsapódó nyílvesző – s bár lenne végtelen, mint a tengerbe torkolló folyó...

Ha körbe nézünk, valóban annyi példáját lehet látni annak, amikor sikerül egy-egy jó szóra megállni, egymást megállítani, s az időt megállítani.

Dr. Szilágyi László
iskolapszichológus, szaktanár

ARCKÉPCSARNOK

Varga Mirjam alkotása

ZRÍNYI ILONA GIMNÁZIUM

A NEVELŐTESTÜLET

Tanári kar: Ágoston Ildikó, Baloghné Tilki Tünde, Bartha Árpád Dénesné, Bereczkiné Balázs Katalin, Bihariné Vas Adrienn, Bodnár Zoltán, Boros Krisztina, Deme Anna, Dr. Bileczné Halász Annamária, Dr. Csapóné Kovács Erzsébet, Erdei Anikó, Eszenyi Viktória, Fábriné Estók Ágnes Mária, Fazekas József László, Figuláné Chriszt Gabriella Ágota, Garai Zsófia, Gergelyné Pivarnyik Rita Mária, Gönczy Ágnes, Hlavnya Emese Erika, Huszárné Kádár Ibolya Klára, Kajatinné Pogácsás Edit, Kántorné Homolai Krisztina Ilona, Kanyuk János Szabolcs, Kanyuk János Szabolcsné, Károly László, Kiss Katalin, Kobzos István, Máté Tóth Attila, Máté Zoltán, Mátyás Judit, Dr. Mercs István, Molnár Zoltán, Nagy Andrea Ibolya, Nánásiné Deák Mária, Németh Bence, Németh Gyula, Ottohál László, Palotás Károly, Papp Dóra Ildikó, Polgáriné Karsai Zsanett, Prezecsán Anita, Rácz Gábor, Radnai László, Sánta József, Sárga Tamás, Siető Andrea, Siklódi-Baglyos Beáta Otília, Sipos László, Soós Andrea, Soós Noémi Katalin, Suller Zoltán, Dr. Szabóné Janek Erzsébet, Szabóné Kovács Gyöngyi, Székely Béla, Szentpéteri Éva, Dr. Szilágyi László, Dr. Szilágyiné Bakajsa Ivetta, Szűcs Róbert, Dr. Takácsné Fazekas Julianna, Tisza Zsuzsanna, Törkölyné Szabó Zsuzsanna Emese, Trencsényi Anita, Tündik Tamás, Tündik-Fazekas Anikó, Váradi Hajnalka, Varga Ildikó

* * *

Dolgozóink: Cserepár Gábor, Csubák Ernő, Dózsa Józsefné, Hamvai Sándorné, Juhász Dezső, Juhász Sándor, Juhászné Sebők Izabella, Kántor Éva, Kollár Ildikó Márta, Kovács F. Andrásné, Lakatos György Zoltánné, László Bence, Miklós-Istenes Éva, Papp Béla, Papp Erzsébet, Pergerné Polonkai Jolán, Siktár György Szilárd, Smid Zoltánné, Stefán Mihályné, Szalma Bertalan, Tyahur Gönczy Mónika, Varga Tiborné, Veres Gergely, Vizeleti Zsuzsanna, Volosinovszki Istvánné,

9. A osztály

Hátsó sor (balról):

Papp Sára Anna, Kegye Anna Anasztázia, Resetár Bodza, Susla Júlia Anna, Törő Kármén Szabina, Kálmán-Bán Lili, Daskó Bende, Marsalkó Botond Pál, Kulifai Károly, Czvik Milán, Vékony Levente

Középső sor:

Szalkó Dorottya Tünde, Tarpai Julianna, Borbély Hédi, Orosz Kincső, Szöllősi Kincső, Kósa Jázmin Réka, Kovács Emma, Garai Zsófia (osztályfőnök), Mészáros Rebeka, Bandics Gréta, Zajác Flóra Hanna, Kalló Lilla, Sarkadi Anna Sára, Lipták Bálint, Jónás Bálint, Herz Cedrik Vince

Első sor:

Nagy Amarilla, Jenei Csilla, Pál Eszter Réka, Takács Nóra Anna, Nagy Enikő, Szász Viktória, Nagy Noémi Andrea, Kovács-Forgony Polett, Papp Brúnó György

9. B osztály

Hátsó sor (balról):

Kinyik Panna, Szabó Panna Eszter, Nagy Lili Jázmin, Veszprémi Emma,
Fodor Sára, Suga Bíborka, Vári Panna, Komlói Flóra Luca, Olasz Janka

Középső sor:

Kovács László Mátyás, Szakács Szabolcs, Pintér Mátyás, Buczuj Ferenc Miklós,
Szemák Henrietta, Szatlószk Anna, Rabócsi Fanni, Kovács Petra, Hulvej Csenge,
Mercs István osztályfőnök, Soltész Hanka, Klebersz Lili, Dobránszky Dalma,
Garay Zsófia, Majoros Benedek, Loboda Zsombor, Virág Ákos, Millő Roland

Első sor:

Lengyel Lilla, Hostisóczki Nóra Rozália, Oláh Hanna Erzsébet, Borbély
Eszter, Ahunanya Chidinma Emma, Balogh Panna, Tóth Csenge Sára,
Szedlár Dóra Boglárka, Köblös Emese, Nyesti Írisz

A képről hiányoznak:

Nagy Zsófia Gitta, Oláh Réka Flóra

9. C osztály

Hátsó sor (balról):

Szűcs Róbert csoportvezető, Bíró László, Müller Mihály József,
Komáromi Dávid Márk, Tündik Tamás (osztályfőnök)

Középső sor:

Gaál Dorka, Madai Boglárka, Csörsz Szimonetta Amanda, Szombati Zsanett,
Porkoláb Anna Petra, Katona Andrea, Kovács Gréta, Palotás Kitti Nóra,
Vécsei Erika, Fehér Luca, Farkas Blanka, Barna Réka

Első sor:

Erdei Boglárka, Czubora Vivien Bernadett, Lakatos Mária Gizella,
Tóth Jázmin Vivien, Angi Anna, Czibere Veronika, Dér Boglárka, Jónás Szabina

A képről hiányoznak:

Balogh Rodrigó Rökkó, Bodor Virág, Czifra Boglárka, Nagy Máté,
Patály Cintia Dorina, Sánta Sándor, Váradi Jázmin Klaudia

9. AJTP C osztály

Hátsó sor (balról):

Kiss Kata Virág, Szombati Dávid, Paszternák Petra, Katona Hanna, Szántó Alexandra, Horváth Orsolya, Varga Viktória, Radó József, Szentpáli-Gavallér Gábor Attila, Szabó Levente, Kovács Balázs Attila

Középső sor:

Varga Mirjam, Majoros Vanessza, Uri István Ferenc, Kiss Gábor Mátyás, Tőser Dorka, Kiss Kincső Csenge, Tálás Fruzsina, Hajnal Virág Kinga, Kiss Veronika, Kocsis László, Katona Csongor, Kígyósi József

Első sor:

Balogh Nikolett, Jóni Alexandra, Lengyel Nóra, Jedenák Flóra, Székely Béla (ofő), Nagy Anna Mária, Szabó Éva Annamária, Riczu Zsófia, Tropa Bianka Vivien

A képről hiányoznak:

Dajka Kinga, Kovács Viktória, Lakatos Zsaklin, Pihor Alexandra

9. D osztály

Hátsó sor (balról):

Asztalos Bence, Virányi Tamás, Kozma Károly, Pristyák Bálint, Doka László, Elek Marcell, Kupferschmidt Balázs, Vincellér Tas Benedek, Mikó Gábor, Filetóth Botond

Középső sor:

Rimóczy Balázs, Vastag Levente, Kósa Máté, Kónya Jázmin, Kosán Kíra, Madura Léna, Miklovich Zsófi, Róka Boglárka, Bucilla Olívia Lolita, Boros Krisztina (osztályfőnök), Kovács Dorka, Szép Séra, Fedor Hanna, Farkas Hanna, Biró Kata, Kerecseny Milán, Balog Csongor, Magyar Kadosa

Első sor:

Krajnyák Petra, Márton Gréta, Takács Dorina, Fehér Flóra, Szabolcsi Adél, Kuknyó Kíra, Tamba Nikolett, Szakszon Noémi, Szabó Nikoletta Panna

A képről hiányoznak:

Gaál Adrienn, Mészáros Panni Inez

9. NY D osztály

Hátsó sor (balról):

Batta Kende, Fricz Ábel, Katkó Bercel, Szlávik Ádám, Szviridov Tamás, Simon Balázs, Glovács Péter, Pazonyi Balázs, Kása Mózes, Ujhelyi András

Középső sor:

Laborczi Dániel, Czuczor Lilla, katona Blanka, Tóth Petra, Szűcs Enikő, Jeles Anna, Kállai Lili, Barth Eszter, Siklódi-Baglyos Beáta, Sárga Zorka, Barota Csaba, Sütő Boglárka, Halkó Dalma

Első sor:

Szakó Eszter, Varga Viktória, Tilhof Gréta, Fazekas Fanni, Debreceni Fanni, Katona Vanda, Lovas Panna, Kozma Kinga, Tisza Boglárka, Gyovai Vivien

10. A osztály

Hátsó sor (balról):

Nagy Levente, Kocsis Bálint, Kostyál Gábor János, Bróthág Dénes,
Török Dániel, Kovács Ádám Szabolcs, Kovács Félix, Lengyel László

Középső sor:

Jászai Zsanett, Petró Alexandra Laura, Fekete Dorina, Polányi Boglárka,
Kegyé Petra, Kazsuk Csenge, Popovics Mirella, Gere Zsófia Vanda,
Horváth Eszter, Huri Panna Dorina, Balogh Boglárka Fanni,
Baraksó Benedek Máté, Téglási Töhötöm Zalán, Gerda Zalán Csaba,
Fodor Máté

Első sor:

Aranyosi Johanna, Huray Lili, Szabó Eszter, Debreceni Zsófi, Szlávik Hanna,
Párkányi Boglárka, Gerliczki Dorina, Molnár Lili, Kovács Dalma,
Mokánszki Panna Brigitta, Éberhardt Emma, Balogné Tilki Tünde

10. B osztály

Hátsó sor (balról):

Novák Róbert, Zolcsák Dániel, Kerülő Kada Márk, Malakuczi Ádám,
Forgó Szabolcs, Markos Dávid, Fodor Bálint, Csernus Kende Attila,
Polyák Dominik Ádám, Pelle Kornél József, Márton Péter

Középső sor:

Lipécz Eszter, Mészáros Anna, Hrotkó Laura, Siklódi Petra, Nagy Izabella,
Csontos Dóra, Törő Lili Kíra, Czene Dorka, Tapolcai Soma,
Szabóné Kovács Gyöngyi (ofő), Muzsik Bálint, Tóth Kristóf, Olajos Gergely,
Schmidt Boglárka, Podlovics Jázmin Anna, Stefán Dorina

Első sor:

Megellai Emese, Petrus Krisztina Veronika, Lengyel Réka, Szirmai Gréta,
Hermeli Virág Barbara, Bessenyei Kata, Sziszák Petra Viktória,
Bacskai Laura Hanna, Erdélyi Dorina Szilvia, Fodor Nóra

A képről hiányzik: Váczi Eszter

10. C osztály

Hátsó sor (balról):

Riegel Erik Áron, Konczos Zalán, Kiss Marcell, Balogh Bence Gábor,
Tóth Zalán János, Papp Dániel, Opálka Levente Gergely

Középső sor:

Turán Levente Zoltán, Spinyhért Máté Márk, Dávid Liza, Matolcsi Dóra,
Bálint Petra, Farkas Dorka, Homoki Réka

Első sor:

Fajkó Viktória, Balla Beatrix, Orosz Fanni, Magyar Borostyán, Szabó Dóra,
Makkai Zsuzsanna, Tóth Alida, Kapitány Lilla, Tóth Boglárka, Mikó Krisztina

A képről hiányoznak:

Farkas Bence, Gergelyné Pivarnyik Rita (osztályfőnök)

10. D osztály

Hátsó sor (balról):

Pogácsás Zsolt, Papp Borisz, Pócsik Ábel, Ferencz Áron, Nagy Bence,
Hegyes Vilmos, Tilhof Martin, Samli Rafael, Horváth Hanga Emese

Középső sor:

Hernádi István, Árokszállási Réka, Deák Ákos, Tamás Liliána, Sallai Lilla,
Róka Eszter, Kegye Lili, Penke Dorina, Magyar Beáta, Sipos Petra,
Pivarnyik Cintia, Sütő Emese

Első sor:

Káldi Száva, Bartha Netti, Tóth Melinda Eszter, Mező Dorottya,
Mendler Réka, Bacskóczy Liliána, Helmeczi Hanna, Simon Sára, Képes Réka

A képről hiányzik:

Jávor Dóra, Kapitány Hanna, Simkó Boglárka, Tiszai Anna, Virányi Regina

11. A osztály

Hátsó sor (balról):

Berényi Benedek, Pócsik Kende, Fábián Balázs Dániel,
keresztben: Katona Balázs, Smied Balázs, Both Barna Márton, Bihari András,
Gunyecz Zoltán, Király Tibor

Középső sor:

Galyas Regina Mariann, Szondi Lilla, Gaál Bianka, Oláh Lilla, Marinka Fanni,
Nagy Rebeka, Csonka Enikő, Hoch Réka Éva, Tóth Nóra, Lakatos Eszter Zita,
Lázár István, Kecskés Márton

Első sor:

Fodor Tamás, Antal Flóra Csilla, Magyar Adél Dalma,
Balogh-Fehér Adrienn, Osztályfőnök (Erdei Anikó), Biró Boglárka, Hüse Míra,
Karsai Réka, Molnár Eszter Anna

A képről hiányzik:

Balogh Abigél, Bodnár Panna, Gavallér Ákos Endre, Laczi Zsanett,
Makai Amina Zsuzsanna, Pintér Zsófia Éva

11. B osztály

Hátsó sor (balról):

Tilman Zalán, Figezky Ákos, Tóth Vince, Székely János, Széll Botond,
Farkas Szilárd, Molnár Daniella, Kun Zsófia, Remeczki Petra

Középső sor:

Hajzer Antónia, Molnár Petra, Pócsi Petra, Klepács Klementina, Sipos Ivett,
Somogyi Boglárka, Jakab Janka, Kovács Petra, Czuczor Ramóna, Borbély Anna,
Kelemen Tamás

Első sor:

Boldizsár Liza, Szabó Zorka, Szakács Linda, Talpas Kinga, Takács Panna,
Dankó Nóra, Rác Boglárka, Grexa Anna, Győri Dorka

A képről hiányzik:

Signorelli Marco Giacomo, Balla Boglárka, Hajdú Kamilla, Szegedi Nándor

11. C osztály

Hátsó sor (balról):

Sándor Judit, Varga Alexandra, Szoták Bianka, Pócsi Patrik, Tóth Olivér,
Balogh Konrád, Zavanyi Gyula, Dudás Lilla, Lázár Vanessza

Középső sor:

Bálint Enikő, Gergely Zsanett, Balabás Mercédesz, Tóth Eszter, Balogh Szabina,
Kanyó Zoé, Kévés Szabolcs, Nagy Patrícia, Gál Orsolya, Szakács Veronika,
Müller Fruzsina

Első sor:

Kovács Hajnalka, Sörös Boglárka, Papik Zsuzsanna, Tóth Evelin,
Pintér Amanda, Eszenyi Viktória (osztályfőnök), Varga Tamás, Kiss Fanni,
Nagy Erik

A képről hiányzik:

Schwarzkopf Yvette, Tóth Kristóf

11. D osztály

Hátsó sor (balról):

Várnagy Krisztián, Vágvölgyi János, Magyar Csanád, Lázár Kristóf, Krafcsik Bálint, Róka Gergely, Gavola Bálint, Szurovcsák Máté, Sánta József

Középső sor:

Kereskényi Fanni, Szabó Emese, Szabó Vivien, Szaniszló Boglárka, Révész Regina, Simon Gréta, Dajka Dóra, Gyurkó Bettina, Tóth Eliza, Papp Csenge, Madura Kíra, Kiss Virág, Bodnár Lilla, Szabó Anna, Máté-Tóth Eszter

Első sor:

Péter Csenge, Hankovszki Ingrid, Varró Vivien, Kovács Vivien, Fazekas Csilla, Fricz Janka, Tóth Nóra, Szűcs Natasa Mária, Hankovszki Kamilla, Kovács Dominika, Terdik Melinda

A képről hiányzik:

Diószegi-Fikly Sára, Markó Zsófi, Petró Gitta

12. A osztály

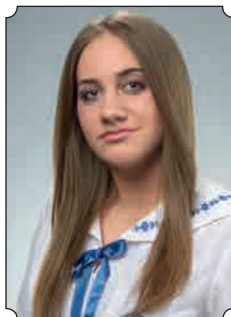
Hlavnya Emese
osztályfőnök

Bakosi Anna

Békési Viktória

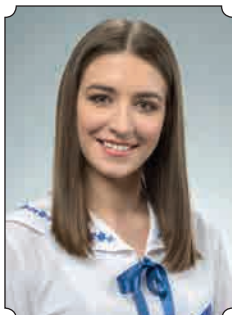
Bodnár Panna Csenge

Borsodi Noémi

Gábris Anica Gréta

Gelegonya Dóra

Gera Anna Eszter

Gírhiny Liza Viola

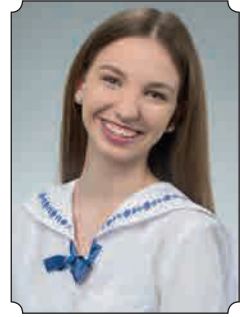
Greksza Attila

Györfi Alexandra

Jenei Dóra

Jenei Jázmin

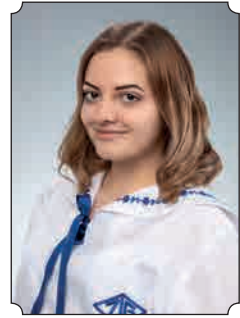
Kasza Bálint

Kéningér Ákos

Kiss Alexa

Kiss Gréta

Korányi Virág

Kósa Boglárka Lilla

Kőbegyi Zsolt

Laskai Írisz

Lovász Nikolett

Luncsenko István

Madzig Eszter

Magyar Balázs

Nagy Evelin

Paczári Balázs

Paliç Dániel

Rebó Máté

Szabó Anikó

Szabó Inez

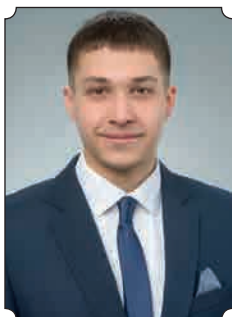
Szalma Viktória Virág

Szilágyi Eszter

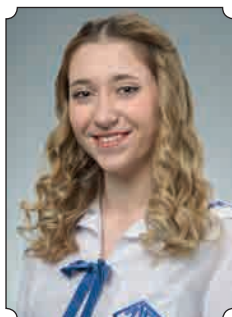
Tomasonszki Márton

Törő Dominik Szabolcs

Trencsényi Rózsa

Vajda Liliána

12. B osztály

Tisza Zsuzsanna
osztályfőnök

Aranyosi Réka

*Asztalos Antónia
Ágnes*

*Barkóczy Eszter
Mária*

Barnóth Lili

Benkő Dávid

Bodnár Boglárka

Csernus Regő Ferenc

Dutkiewicz Balázs

Ember Patrícia

Farkas Ákos

Garai Gabriella

Gégény Boglárka

Greksza Karina

Kiss Bianka Panna

Kiss Noémi

Kobzos Bogáta Kincső

Kovács Kevin

Kupferschmidt Attila

Lipkovic Tamás

Markos Milán

Mezei Marcell

Molnár Dóra

Molnár Enikő

Németh Botond Huba

Palsák Barbara

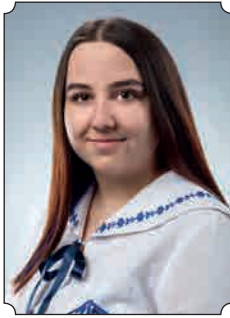
Sivadó Zita Dorottya

Somogyi Noémi

Suller Nikolett

Szabó Bernadett

Szabó Krisztina

Szilágyi-Sábel Márk

Szolancs Szandra

Tisza Noémi

Tóth Dorottya

Tóth Zsombor

Turóczy Boglárka

Zsigó Zsálya Borbála

12. C osztály

Bibariné Vas Adrienn

Fazekas József

osztályfőnökök

Balácsi Tímea

Barna Anna

Bezdán Nándor

Cseké Tifáni

Dancs Eugénia

Dzsúbák Vivien

Fehér Evelin

Fogarasi Ramóna

Gilányi Alexandra

Grajczár Gréta

Hanyu Vivien

Illés Gréta

Kovács Orsolya

Lakatos Martin

Lázár Zsolt

Lipkovic Fanni

Mitró Kitti

Oszolykán Tímea

Pinkóczy Áron

Riegel Tamás Péter

Soltész Gréta

Soltész Kitti

Szegedi Viktória

Szekeres Dániel Gyula

Tóth Emese

Tóth Ervin Dániel

Varga Béla

Varga Viktória

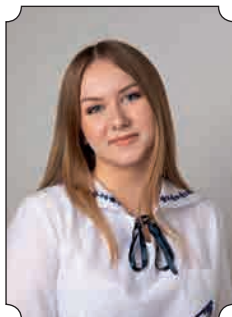

Vass Andrea

12. D osztály

Kanyuk János
osztályfőnök

Ács Doróti

Áncsán Martin

Bakó Zsanett

Bálint Dániel

Bogár Tamás

Boros Kata

Bróthág Eszter

Bukovenszki Máté

Deák Sára

Dudás Boglárka

Farkas Bence

Gács Klaudia

Inzösl Zsombor

Jászai Tamás

Jubász Eszter

Lengyel Gábor

Mencsik Levente

Nagy Gréta Dóra

Nagy Napsugár Sára

Németh Bence

Németh Bórká

Pintér Nóra

Puskás Botond

Révész Laura

Rimóczy Máté László

Rusin Máté

Sárközy Veronika

Sipos Dorina Nikolett

Subert Janka

Tamás Tímea Terézia

Tar Benjámín Gergő

Torkos Lilla

Török Pál

Vass Beatrix

*Vincze Gyöngyvér
Boglárka*

Virányi Márk